വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി.

ഒരു ഉൽകൃഷ്ടപത്രഗ്രന്ഥം.

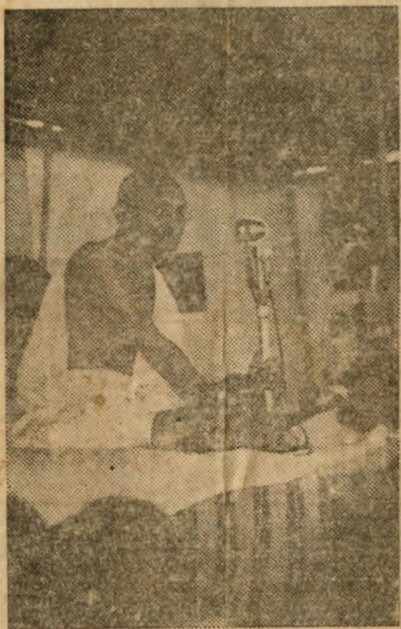

പുസ്തകം 3

ലക്കം 1, 2

രഘുപതി രാഘവ രാജാറാം
പതിതപാവന സീതാറാം
ഈശ്വര, അള്ള, തേരേ നാം
സബ്കോ സന്മതി ദേ ഭഗവാൻ.

1948 JANUARY, FEBRUARY

As/8

വിഷയവിവരം.

1 പ്രസ്താവന.

2 മംഗളാശംസകൾ.

3 മഹാത്മജി —
എൻ. ബാലകൃഷ്ണൻ നായർ.

4 നേതാജി -
പി. കെ. വാസുദേവൻ നായർ B. A.

5 വിദ്യാഭ്യാസപുനഃസംവിധാനം —
നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള M. A. L. T.

6 ശ്രീ: പള്ളത്തിൻെറ കവിത —
കെ. ആർ. കന്നത്ത്.

7 ആധുനികചെറുകഥാകൃത്തുക്കൾ —
വട്ടോളി കൊച്ചുകൃഷ്ണൻ നായർ.

8 ലോകത്തിൻെറ മറവിൽ (ചെറുകഥ)
കോന്നിയൂർ കെ. മീനാക്ഷിഅമ്മ M. A.

9 ഉർവശീശാപം — (ഏകാങ്കനാടകം)
എസ്. പരമേശ്വരൻ B. Sc. (ഓണേഴ്സ്)

10 പ്രകൃതി —
തെരുവത്തു രാമൻ

11 അവതാരങ്ങളും ഡാർവിനിസവും —
കടയ്ക്കോട്ട മാധവൻപിള്ള B. A.

12 ഗ്രന്ഥവിമർശം.

13 മാസപരിവീക്ഷണം —
S P.

14 ഓണക്കാലം.
ചിത്രഭാനു.

5 പാടത്തിൽ നിലാവ്.

S. T. റെഡ്ഡ്യാർ & സൺസ്,

വി. വി. പ്രെസ്സ് — കൊല്ലം.

പ്രസ്സ് ബ്രാഞ്ചുകൾ:—	ഡിപ്പോ ബ്രാഞ്ചുകൾ:—
ആലപ്പുഴ,	കൊല്ലം,
S. P. പ്രെസ്സ്, കൊല്ലം.	ആലപ്പുഴ.

ഞങ്ങളുടെ മുദ്രാലയത്തിൽ,

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, പുരാണങ്ങൾ, പുതിയതരം രസകരമായ നോവലുകൾ മുതലായ മററനേകം പുസ്തകങ്ങളും

എപ്പോഴും വില്പനയ്ക്കു തയാർ.

വലിയ ക്യാററ്ലാഗിനു് എഴുതുക.

മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ്, സംസ്കൃതം, എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള

എല്ലാത്തരം അച്ചടിജോലികളും

ആദായനിരക്കിൽ ആകർഷണീയമായ രീതിയിൽ

കൃത്യസമയത്തു് ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

എന്നു്, മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈററർ.

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി.

സരസ്വതി! നമസ്തുഭ്യം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി സിദ്ധിർഭവതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൩ { ൧൧൨൩ ധനു, മകരം. } ലക്കം ൧-൨.

൧൯൪൮ ജനുവരി ൩൦ വൈകുന്നേരം

ലോകൈകവന്ദ്യനായ മഹാത്മാഗാന്ധി ഇന്നു നമ്മെയെല്ലാം വിട്ടു പിരിഞ്ഞു പരലോകപ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നു എന്ന വ്യസനകരമായ വാർത്ത അത്യഗാധമായ ദുഃഖത്തോടു കൂടി 'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി' രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

പ്രസ്താവന.

'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി' ഇന്ന് അതിന്റെ മൂന്നാം വയസ്സിലേക്കു പദമൂന്നിയിരിക്കുന്നു. മാസികയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകി ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിച്ച എല്ലാ പത്രബന്ധുക്കളോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള അകൈതവമായ കൃതജ്ഞത ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

വരിസംഖ്യ യഥാകാലം പലരും അടച്ചു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ചിലർ അവരുടെ ആ ധർമ്മത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഖേദിക്കുന്നു. മാസികാപ്രവർത്തനം എത്രകണ്ടു വൈഷമ്യമേറിയതാണെന്ന് അനുഭവസ്ഥർക്കറിയാം. രണ്ടാംവയസ്സിൽ എത്തിയപ്പോൾ മാസികയുടെ വലിപ്പത്തിലും മററും ഞങ്ങൾ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്തു. മൂന്നാംവയസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ വലിപ്പത്തിലും, ഉള്ളടക്കത്തിലും സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സാഹിതീഭക്തരോട് 'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി'ക്കു വലിയ കടപ്പാടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഇങ്ങോട്ടും—ചിത്രങ്ങൾ പരസ്യങ്ങൾ സമ്മാനങ്ങൾ മുതലായവകൊണ്ടു വിദ്യാഭിവർദ്ധിനിക്ക് തൽക്കാലം ഒരു പ്രചരണം നടത്തണമെന്നു ഞങ്ങൾ അശേഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ, ഉള്ള പേജുകളിൽ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ ചേർക്കണമെന്നേ കരുതുന്നുള്ളു.

'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി' പല റൂറൽലൈബ്രറികളിലും സ്ഥലം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ലൈബ്രറികമ്മിററി അംഗങ്ങളോടും ഞങ്ങൾക്കു കൃതജ്ഞതയുണ്ട്.

ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള ചില ലേഖനങ്ങൾ ഉടനടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധീകരണാർഹമായവ യഥാവസരം മാസികയിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഈ പുതുവത്സരത്തിൽ എല്ലാ പത്രബന്ധുക്കൾക്കും മംഗളം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ കൂപ്പുകൈ—

മംഗളാശംസകൾ.

ഹൃദ്യാദരേണ വിബുധേന്ദ്രർതരുന്ന പദ്യ-
ഗദ്യാനവദ്യമണിമാലകൾ ചാർത്തിമെയ്യിൽ
തദ്യാനമിങ്ങനെ തുടർന്നുടൻ വെല്ലു
വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി! വിലംഘിതവിഘ്നയായ് നീ.

മഹാകവി, ഉള്ളൂർ.

പാരാകെപ്പരിവർത്തനങ്ങൾ: പകലുംരാവും പടച്ചട്ടയി,-
ട്ടീരാജ്യത്തുടമയ്ക്കുവേണ്ടി പടരാന ക്കോളമിളക്കങ്ങളും!
ആരാമീമൃഗശാലയാമുലകിൽനീ, വിദ്യാഭിവൃദ്ധിക്കതാൻ
പോരാടീടുക മാസികേ, നലമെഴും നാടൊന്നു നിർമ്മിക്കുവാൻ.

വയലാർ, രാമവർമ്മ.

വിജ്ഞാനദീപിക കണക്കിരുൾനീക്കിടുന്ന
വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി തൃതീയവയസ്സിലെത്തി,
വിശ്വാഭിരാമ നവലേഖനമാലചാർത്തി
വിഖ്യാതിപൂണ്ടു വിജയി,ക്കയി,മാസികേ, നീ.

നാലാങ്കൽ.

സുഖപൂർണ്ണത പൂണ്ടു കണ്ടു നീ സുഭഗേ, രണ്ടു വസന്തകാന്തികൾ;
സുകുമാരകലാവിലോലയായ് സുചിരം നീ വിജയിക്ക 'വർദ്ധിനി.'

എം. പി. അപ്പൻ.

ഈവിശ്വത്തിനെയാന്ധ്യമാമിരുളിൽനിന്നഭ്യുദ്ധരിച്ചീടുവാൻ
ഭാവിച്ചീശ്വരനേകുപായമരുളീലോകത്തിലെല്ലാടവും
ആ വിദ്യാധനമാത്തവൈഭവമുയർന്നെങ്ങും ജയിച്ചീടുമ-
ശ്രീവിദ്യാഭിവൃദ്ധിചെയ്തുനെടുനാൾ ജീവിക്കണീ മാസികേ!

വാരനാട്ട്, കെ. പി. ശാസ്ത്രികൾ.

ഹൃദ്യാഭമാം ദലവുമുത്തമവർണ്ണവുംചേ-
ർന്നദ്യാപി നന്മധുവണിഞ്ഞു മനോജ്ഞമായി
വിദ്യാവിശുദ്ധിയിലുണർന്നു വിടർന്നുനില്ക്കും
'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി'വിളങ്ങുക നാൾക്കുനാളിൽ.

പാലാ, നാരായണൻനായർ.

ഹൃദ്യാനവദ്യഗുണവൃന്ദമനോജ്ഞഗദ്യ-
പദ്യാത്മകം മഹിതഭൂഷകൾ ചേർന്നൊരങ്ങി
സദ്യാനമാൻ വിജയിക്കുക നാളുതോറും
വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി! വിവർദ്ധിതബോധയായി

സാഹിത്യശിരോമണി, പി. കെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ബി. ഒ. എൽ.

സത്സാഹിതീകുസുമമാല്യമണിഞ്ഞു, നിത്യ-
മദ്ധ്യാത്മതത്വ മധുമഞ്ജുള 'ഗീത' പാടി
സദ്വൃത്തയായ് സുജനസേവിനിയായ് ലസിക്കും
'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി!' ജയിക്കജയിക്ക! മേന്മേൽ.

ലേഡീവിദ്വാൻ, മുതുകുളം പാർവതിഅമ്മ.

മഹാത്മജി.

(എൻ. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ.)

പ്രപഞ്ചോൽക്കടപരിണാമത്തിനുശേഷം ക്രിസ്തുവർഷം 1948 ജനവരി മുപ്പതാം തീയതി പോലെ ഒരു ദിവസം ലോകചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഭാരതക്കരയിൽ പിറന്ന ഒരുവനു് കണ്ണുനീരിൽ കുളിക്കാതെയും, രക്തസമ്മർദ്ദം അധീകരിക്കാതെയും, ഹൃദയം ചുട്ടുചുട്ടുനീറാതെയും ആ ദിവസം ഓർക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അത്രമാത്രം പുകയും തീയും അന്നു് ഭാരതക്കരയിൽ പരത്തിയിരിക്കുന്നു. ദുഃഖം അകന്ന പൊട്ടുംതീയിൽ അതു അവരേയും ദഹിപ്പിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ഈ സന്താപദാവാഗ്നി ലോകത്തിന്റെ നാലുപാട്ടും പാഞ്ഞുചെല്ലുന്നു. ഈ ചൂടു ഏൽക്കാത്തവർ മാംസവും രക്തവും ഇല്ലാത്തരീതിയിൽ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ ആരെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലേ ഉള്ളു. അഹോ! അത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു അതിന്റെ ഭയാനകതയിൽ ബുദ്ധികൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ വയ്യാതാകുന്നു. തൊണ്ടയിടറുകയും, കണ്ണുകൾ നിറയുകയും, ഹൃദയം ചുട്ടുകയും, ശരീരം മരവിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രകൃതി ഈ ഭയാനകതയെ എങ്ങിനെ സഹിക്കുന്നു. ആകാശം മങ്ങിയും, എങ്ങും നിശ്ചേഷ്ടമായും 1948 ജനവരി മുപ്പതാം തീയതി വെളുത്തപ്പോഴെ കണ്ടിരുന്നു. നേരം വൈകുന്തോറും പുലരിയിൽ കണ്ടിരുന്ന മങ്ങൽ കനത്ത ഇരുളായി മാറിത്തുടങ്ങി. മരത്തലകൾ പോലും അനങ്ങാത്തതരത്തിലുള്ള ഒരു നിശ്ചലതയിൽ അടച്ചുമൂടലിന പിന്നിട്ടുനിന്നു. അകാലത്തു് ഇരുട്ടു വ്യാപിക്കുന്നുവോ എന്നു് തോന്നിച്ചുപോയി.

ഭൂമുഖത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു തേജോഗോളം പൊടുന്നനവെ അസ്തമിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായിരുന്നു ഇവ എന്നാരറിഞ്ഞു? ഭാരതവർഷത്തിനു് സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ചുതന്ന മഹാത്മജിയുടെ ഹൃദയക്കൂമ്പിൽ വെടിയുണ്ടകൾ തെരുതെരെ തറച്ചു് ആ തേജോഗോളത്തിന്റെ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാണിവ എന്നാരറിഞ്ഞു? അഹോ! ആ കൊലയുടെ രക്തബിന്ദുക്കൾ ഭൂമുഖത്തിൽനിന്നും കഴുകിക്കളയുന്നതിനു് ഏതു് മഹാസമുദ്രത്തിനു് കഴിയുമെന്നു ആർക്കുതന്നെ പറയാൻ കഴിയും? ആ ചുടുചോരയുടെ ഓരോ തുള്ളിയിലും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്നേഹവും അഹിംസയും വീശുന്ന ദിവ്യസുഗന്ധം അചലയ്ക്കാകമാനം സാന്ത്വനം അരുളാൻ മതികതന്നെ. അല്ലാതെ ലോകത്തെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ മനുഷ്യശക്തിയുടെ കഴിവിൽ യാതൊന്നും തന്നെയില്ല.

ആരാണു് വധിക്കപ്പെട്ട മഹാത്മജി?

ലോകോല്പത്തിക്കുശേഷം ആയുധം എടുക്കാതെ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുത്തിയ ഒരു അത്ഭുതവ്യക്തിയാണു്. ഭാരതം എന്നാൽ എന്താണു്, ഭാരതസംസ്കാരം എന്നാൽ എന്തെന്നും വിനാശകരമായ യാന്ത്രികയുഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ലോകത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനുശേഷം ഇത്രയും സഹനശക്തിയുള്ള ഒരാളെയും ലോകം കേട്ടിട്ടില്ല. ബുദ്ധനുശേഷം ഇത്രയും വലിയ ഒരു ത്യാഗിയെ ലോകം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്നേഹിക്കാനും ആദരിക്കാനും മഹാത്മജിയെക്കാൾ ഇന്നു് ധരാതലത്തിൽ ഒരാളെയും ലോകത്തിനു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അലക്സാണ്ടർക്കോ, നെപ്പോളിയനോ, ഹിറ്റ്ലർക്കോ ഉണ്ടായിരുന്ന നേതൃസ്ഥാനമല്ല മഹാത്മജിയുടേതു്. ആദരണീയമായ മഹത്വത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ ജനകോടികൾ അദ്ദേഹത്തിൽ അർപ്പിച്ചു. 1919-തൊട്ടു ഭാരതരാഷ്ട്രത്തിന്റെ നേതൃത്വം മഹാത്മജിയുടേതായി. അതു് 1948 ജനവരി മുപ്പതാംതീയതിവരെ നിലനിന്നു. ഭാരതത്തിലെ എല്ലാം കോലുമായ ഏഴുലക്ഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനാണു്, അവരുടെ അടിമച്ചങ്ങലകൾ പൊട്ടിച്ചെറിയാനാണു് മഹാത്മജി നേതൃത്വം കൈയേറ്റതു്. അദ്ദേഹം അതു സാധിച്ചു.

"അനന്തമായ ക്ഷമാശീലവും അനന്തമായ സ്നേഹവായ്പും നിറഞ്ഞ' 1893-ൽ ദക്ഷിണആഫ്രിക്കയിൽ ദൃശ്യനായ അതേ മഹാത്മജിയാണു്, ആ സത്യാന്വേഷകനാണു്, അഹിംസാരാധകനാണു് നമ്മെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഈ അഹിംസാ ഭക്തൻ ഇൻഡ്യയെ മോചിപ്പിക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷു സിംഹത്തെ കൂട്ടിൽ വച്ചു എതിർത്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "പ്രത്യക്ഷമായ പ്രവൃത്തികൂടാതെ ഒന്നും തന്നെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. സഹിച്ചുനിന്നു പ്രതിഷേധം മാത്രം കാണിക്കുക എന്നതിന്റെ അപര്യാപ്തത ബോധ്യമായപ്പോൾ ഞാൻ അതു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ആഫ്രിക്കയിൽ വച്ചു് ജനറൽ സ്മട്ട്സിനെ ബോധവാനാക്കിത്തീർത്തപ്പോഴാണു് പ്രത്യക്ഷ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശക്തി അത്രയ്ക്കു വ്യക്തമായതു്." പടത്തലവന്മാരോടും ഭരണകൂടങ്ങളോടും എതിരിട്ടു നിന്ന മഹാത്മജിയുടെ ആയുധം ആത്മബലം മാത്രമാണു. ഒരിക്കൽ ഭടന്റെ രീതിയിൽ മഹാത്മജി കാക്കി ഉടുപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാം മഹായുദ്ധകാലത്തു് ചക്രവർത്തിയെ സഹായിക്കുന്നതിനു സൈന്യത്തിൽ ആൾ ചേർക്കുവാൻ യത്നിച്ച ഒരുഘട്ടത്തിൽ അതോർക്കുമ്പോൾ രാജഭക്തനായ മഹാത്മജി എങ്ങനെ ബ്രിട്ടീഷു് ഭരണയന്ത്രത്തെ തകർക്കുവാൻ ഭാരത ജനതയെ നയിച്ചു എന്നുള്ളതിൽ അത്ഭുതം തോന്നും. അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷു് രാജാവിൽ നിന്നും നീതിലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. അതുകിട്ടിയില്ല. അതുകിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ മഹാത്മജി ദേശീയരംഗത്തു ഇറങ്ങുമായിരുന്നോ എന്നതന്നെ സംശയമായിരുന്നു. നീതിയില്ലാത്ത ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണമാണു് മഹാത്മജിയെ വളർത്തിയതു്. ഭാരതജനതയുടെ പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമാണു് രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു് അദ്ദേഹത്തെ ശപഥം ചെയ്തു നിറുത്തിയതു്. അതുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹത്തെ വിപ്ലവകാരിയാക്കിയതും. സ്വരാജ് പ്രസ്ഥാനം ബ്രിട്ടനെ കിടുകിടെ വിറപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ബർക്കൻ ഹെഡ്ഡു് പ്രഭുവും, മി. മണ്ടെഗ്യൂ കൂടി എന്തായാലും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം ഇൻഡ്യയിൽ പുലർത്തുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടു് ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിനു് മഹാത്മജിയെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവകരമായ മറുപടി ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒന്നാണു്. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു:—

"ബ്രിട്ടീഷു സിംഹം ഞങ്ങളുടെ നേരെ അവന്റെ രക്തപങ്കിലമായ കൈകൾ നീട്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു് ഒരു ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാവുക? പ്രപഞ്ചക്കൂടത്തെ സത്യം അറിയുന്ന ഒരു ശക്തി ഭരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങളിൽ അശക്തരായ വർഗ്ഗങ്ങളെ തുടർന്നു മൃഗീയ മർദ്ദനത്തിലും കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ചൂഷണത്തിലും പ്രതിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തെ നിലനിറുത്തുകയില്ല, അതു നിലനിൽക്കുകയില്ല"

മഹാത്മജിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യപ്രഭുത്വത്തിനു മാത്രമല്ല, ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള സാമ്രാജ്യ ദുർമ്മോഹികൾക്കു ഒരു അന്ത്യശാസനം ആയിരുന്നു. സാമ്രാജ്യപ്രഭുത്വത്തിന്റെ ഒരു പരമശത്രു മുട്ടോളമുള്ള മുണ്ടുടുത്ത ഈ മഹാത്മാവു് ലോകത്തിനു പ്രജായത്തയുഗത്തെ പുനരാനയിച്ചു. ആ മഹാകൃത്യത്തിലാണു് മഹാത്മജിയുടെ യശസ്തംഭം, സത്യം, പ്രേമം, അഹിംസ ഇത്രയും മഹാത്മജിയുടെ പേരിനു പര്യായങ്ങളായി ലോകത്തു നിൽക്കുന്നു. ഭാരതീയ കർഷകനു് തിന്മയിൽനിന്നു നന്മയിലേക്കു എന്നെന്നേക്കും വഴികാട്ടുന്ന ഒരു പരമബന്ധു നമ്മുടെ മുൻപിൽ നിന്നു മറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മറഞ്ഞുവോ?

നേതാജി.

(പി. കെ. വാസുദേവൻനായർ ബി. ഏ.)

ഇക്കഴിഞ്ഞ ജനുവരി ഇരുപത്തിമൂന്നാംതീയതി ഭാരതീയർ അധിവസിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും നേതാജി സുഭാസ് ചന്ദ്രബോസിന്റെ 52-ാമത്തെ ജന്മദിനം അത്യാഡംബര സമന്വിതം ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വന്തം ജീവരക്തത്തെ പകർന്നൊഴിച്ചു ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യദീപത്തെ പ്രോജ്ജ്വലിപ്പിച്ച വീരദേശാഭിമാനിയും കർമ്മയോഗിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഭാരതീയരെ രോമാഞ്ചകഞ്ചുകമണിയിക്കുന്ന മനുഷ്യാതീതവും വിഭ്രമജനകവുമായ നേതാജിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മാറ്റൊലികൾ ഇന്നും രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉൽക്കടധ്വനിയോടെ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഇരുനൂറു കൊല്ലത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി ഒഴിച്ചാൽ മററാരുംതന്നെ നേതാജിയെപ്പോലെ തന്റെ വീരകൃത്യങ്ങളാൽ ഭാരതത്തിലെ നാല്പതുകോടി ജനങ്ങളുടെയും ആരാധ്യദേവതയും അഭിമാനഭാജനവുമായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. ഇംഫാലിലെ സമതലങ്ങളിലും ബർമ്മായിലെ വനങ്ങളിലും, അരക്കാനിലെ മലയിടുക്കുകളിലും അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളും ഉഗ്രസമരങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചിട്ട് സ്വാതന്ത്ര്യപതാക ഡൽഹിക്കോട്ടയിൽ പാറിപ്പറപ്പിക്കയായിരുന്നു. "ദില്ലിചലോ" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനം അടിമത്വത്തിൽ ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങി വീർപ്പുമുട്ടിയിരുന്ന ഓരോ ഭാരതീയന്റെയും സിരകളെ ത്രസിപ്പിച്ചു. ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ചിന്റെ അരുണോദയത്തോടുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യക്ഷേത്രത്തിൽ ശംഖധ്വനി മുഴങ്ങി ഭാരതത്തിന്റെ പെരുംശാപമായിരുന്ന ആ "വെള്ളക്കാരൊഴിഞ്ഞു" അന്തരീക്ഷം സംശുദ്ധമായി. സർവ്വലോകരും ആരാധിക്കുന്ന ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യവിജയപതാക—സത്യത്തിന്റെയും സമത്വത്തിന്റെയും സഹോദര്യത്തിന്റെയും പ്രത്യക്ഷചിഹ്നം—ആ ത്രിവർണ്ണപതാക ഡൽഹിക്കോട്ടയിൽ ഉയർന്നുപറന്നു. പക്ഷേ നേതാജിയുടെ നെടുനാളത്തെ മോഹം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം എവിടെ? അദ്ദേഹം ഇനിയും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്ന് ഖണ്ഡിതമായി ഒരു അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അടിച്ചമർത്താൻ കഴിയാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യദാഹത്തിന്റെയും ആത്മവീര്യത്തിന്റെയും അദ്ധ്യായമായ നേതാജിയുടെ ആവേശജനകവും ത്യാഗസുരഭിലവും ദേശാഭിമാനോജ്ജ്വലവുമായ സേവനചരിത്രം ഭാരതീയഹൃദയങ്ങളിൽ ശിലാലിഖിതങ്ങൾപോലെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മരണമില്ല; മറവിയില്ല.

രാജ്യകാര്യനഭോമണ്ഡലത്തിലെന്നു മാത്രമല്ല വിജ്ഞാനസാഹിത്യസ്വദേശാഭിമാനാദിസമസ്തവിഷയങ്ങളിലും സകല ഭാരതീയജനതയ്ക്കും ആദർശമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു് ബംഗാളികളെയാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ബങ്കിമചന്ദ്രചതോപാദ്ധ്യായൻ, ഈശ്വരചന്ദ്രവിദ്യാസാഗരൻ, രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ, ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ, വിവേകാനന്ദൻ, ജഗദീശചന്ദ്രബോസ്, രമേശചന്ദ്രദത്തു്, ചിത്തരഞ്ജനദാസ് മുതലായ മഹത്തുക്കളുടെ മാതൃഭൂമിയായ വംഗദേശത്തിൽ ക്രൈസ്തവവർഷം 1897 ൽ നേതാജി ബോസും ജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഒറീസായിലെ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്ന റായ്ബഹദൂർ ജാനകീദാസായിരുന്നു. 1913-ൽ കട്ടക്കിൽവെച്ചു് അദ്ദേഹം മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ വിജയം നേടിയിട്ടു് ഉപരിപഠനത്തിനായി കൽക്കട്ടായിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് ആത്മീയജീവിതത്തിൽ അഭിനിവേശം ജനിക്കയും 1918-ൽ അദ്ദേഹം സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് കാശി, ബദരിനാഥം, ഹരിദ്വാരം മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയംകൊതിച്ചു

ആത്മശാന്തി ലഭിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മടങ്ങിവരികയും വീണ്ടും കലാശാലയിൽ ചേർന്ന് അഭ്യസനം ആരംഭിക്കുകയുംചെയ്തു. കലാശാലാഭ്യസനം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ആംഗ്ലേയനായ ഒരു പ്രൊഫസർ ഇന്ത്യാക്കാരെ അവഹേളിച്ചപ്പോൾ സായിപ്പിന്റെനേരെ കയ്യേററത്തിനു മുതിർന്ന ആ പൌരുഷമൂർത്തിയെ അധികൃതർ കലാശാലയിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കൃതനാക്കി. രണ്ടുകൊല്ലക്കാലത്തേക്ക് സുഭാസിന് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിന് നിർവാഹമില്ലാതായി. ഒടുവിൽ സ്കോട്ടിഷ്ചർച്ച് കോളേജിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയും ബി. എ പരീക്ഷയിൽ സ്തുത്യർഹമാംവിധം വിജയംനേടുകയുംചെയ്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി. ഐ. സി. എസ്. പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുകയുംചെയ്തു.

നേതാജി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ഭാരതത്തിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷവും പ്രക്ഷുബ്ധജനകമായിത്തീർന്നിരുന്നു. മഹാത്മജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ്സാമ്രാജ്യദുഷ്പ്രഭുത്വത്തോട് പ്രത്യക്ഷസമരം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ദേശീയബോധമുള്ളവരെല്ലാം സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അഭിഭാഷകർ കോടതികൾ ഉപേക്ഷിച്ചു; ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രാജിക്കത്തുകൾ സമർപ്പിച്ചു; വിദ്യാർത്ഥികൾ കാളേജുകൾ വിട്ടിറങ്ങി; ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കീർത്തിമുദ്രകൾ നേടിയിരുന്നവരെല്ലാം അതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. ജാലിയൻവാലാബാഗും, റൌളററ് ആക്റ്റും മററും ബ്രിട്ടീഷുകാരോടുള്ള ശത്രുത്വത്തിന് തീക്ഷ്ണത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനക്കാർ ആരംഭിച്ച ഉഗ്രസമരത്തിലേക്ക് സകലതും ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് ബോസും ചാടിഇറങ്ങി. ചിത്തരഞ്ജനദാസിന്റെ അനുയായിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പൊതുജനസേവനരംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അചിരേണ ബോസ് ബംഗാളിലെ യുവജനങ്ങളുടെ നേതാവായിത്തീരുകയും അഖിലേന്ത്യാപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആരംഭിക്കയുംചെയ്തു. കല്ക്കട്ടാ കോർപ്പറേഷനിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ആഫീസറായും അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1922-ൽ ബംഗാളിലുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെത്തുടർന്ന് ദുരിതനിവാരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ത്യാഗങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും ബംഗാളികൾ ഒരുകാലത്തും വിസ്മരിക്കുകയില്ല. "ഫോർവേഡ്" പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരെന്നനിലയിലും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാതിനേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

നേതാജി സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രവർത്തകനായതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം അറസ്റ്റും ജയിൽവാസവും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ ഒരു ദുരന്തകഥയായിത്തീർന്നു. ജയിൽവാസപരമ്പരകളുടെ ഇടയിലും ട്രേഡ് യൂണിയൻ കോൺഗ്രസ്സ്, യൂത്ത്കാൺഗ്രസ്സ് മുതലായ പല സംഘടനകളുടേയും നേതൃത്വം അദ്ദേഹം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശ്രമമില്ലാത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളും ജയിലിലെ ക്ലേശജീവിതവുംകൂടി ഒന്നുചേർന്നപ്പോൾ ബോസിന്റെ ആരോഗ്യം ക്ഷയിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. 1933-ൽ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുവാനായി അദ്ദേഹം വിയന്നായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 1936-ൽ പിതാവ് രോഗാതുരനായപ്പോൾ ബോസ് ഇന്ത്യയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു എങ്കിലും പിതാവിനെ ജീവനോടെ ദർശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചില്ല. ബോസ് ഇന്ത്യയിൽ എത്തി ഏഴുദിവസത്തിനകം ഇന്ത്യവിട്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്ന് അധീശാധികാരം അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പരമശാസനവും നൽകി. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ബോസ് യൂറോപ്പിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. ദീർഘിച്ച വിദേശവാസം അദ്ദേഹത്തിന് ജയിൽ ജീവിതത്തെക്കാൾ അസഹ്യമായിതോന്നിത്തുടങ്ങി. 1936-ൽ അദ്ദേഹം നിരോധനാജ്ഞ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ബോംബയിൽ വന്നിറങ്ങി. ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹം അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. ബോസിന്റെ ആരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ 1937- മാർച്ച് 17-ാംതീയതി അദ്ദേഹത്തിന് മോചനം നൽകി. 1937-നവംബർ 22-ാംതീയതി അദ്ദേഹം ചികിത്സാർത്ഥം യൂറോപ്പിലേക്ക് പുറപ്പെടുകയും ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടിയപ്പോൾ ഭാരതത്തിലേക്ക് മടങ്ങി പോരുകയുമുണ്ടായി.

1939-ൽ രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ പിൻതുണയോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായി. അടുത്ത വർഷവും അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സ് അദ്ധ്യക്ഷ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് നില്ക്കുകയും വലതുപക്ഷക്കാരുടെ എതിർപ്പിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി വിജയശ്രീലാളിതനാകുകയും ചെയ്തു. 104-ഡിഗ്രി പനി ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴാണ് ബോസ് ത്രിപുരി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം ചെയ്തത് എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമായ ഒരു സംഭവമാണ്. സമരപരിപാടി സംബന്ധിച്ച് കോൺഗ്രസ്സിൽ അഭിപ്രായഭിന്നത ജനിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഫോർവേഡ് ബ്ലോക്ക് രൂപവൽക്കരിച്ചു. തുടർന്ന് ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സ് ആ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമിയുടെ പേരിൽ ശിക്ഷണ നടപടികൾ എടുത്തിട്ടുള്ളതും ഹൃദയവേദനയോടുകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഫോർവേഡ് ബ്ലോക്ക് പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ചില ലേഖനങ്ങളും ഏതാനും ലഘുലേഖകളും അടിസ്ഥാനമാക്കി ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൂടം ബോസിന്റെപേരിൽ രാജ്യദ്രോഹക്കുററം ചുമത്തി. കേസ്സ് വിചാരണ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 1941-ൽ അദ്ദേഹം അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം ഭാരതത്തിൽ നിന്നു അപ്രത്യക്ഷനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരോധാനം ഒരു സമരചരിത്രത്തിന്റെ നാന്ദിയായിരുന്നു. മോസ്കോ, റോം, ബർലിൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ രഹസ്യമായി സഞ്ചരിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ജപ്പാനിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തുടർന്ന് പൂർവ്വേഷ്യായിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും ജപ്പാൻകാരുടെ ബർമ്മാ, മലയാ, സിംഗപ്പൂർ മുതലായ ആക്രമണങ്ങളിൽ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട പട്ടാളങ്ങളേയും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഐ എൻ. എ സേന രൂപവൽക്കരിച്ചു. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനാർത്ഥം ഐ. എൻ. എ. സമരം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ആസാദ് ഹിൻഡ് ഫൌജിന്റെ സുപ്രീംകമാൻഡറായും സ്വതന്ത്രഭാരത പ്രൊവിൻഷ്യൽ കമാണ്ടറായും നേതാജി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളാലും ജപ്പാന്റെ ആത്മവഞ്ചനയാലും ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസേന പരാജയമടയുകയുണ്ടായി. അററം ബോംബിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഐക്യകക്ഷികൾ അവസാനം ജപ്പാനെയും തകർക്കുകയുണ്ടായി

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ആ മഹൽജീവിതം സമർപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം അനന്യലഭ്യവും അപ്രതിഹതവും അനിർവചനീയവുമാണ്. രാജ്യസ്നേഹമാണ് ഏററവും വലിയ മതമെന്ന് അദ്ദേഹം ഐ എൻ. എ മുഖാന്തിരം ഭാരതത്തെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തു ജീവിച്ചിരുന്നാലും താൻ സ്നേഹിക്കുന്നതു ഭാരതത്തെയാണെന്നും ജീവിക്കുന്നതു ഭാരതത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം അടിക്കടി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും. മൃത്യുവിന്റെ നേരെപോലും മന്ദഹസിക്കാൻ മടിക്കാത്ത ഒരു മഹൽവ്യക്തിയത്രെ അദ്ദേഹം. നേതാജി! ആ ത്ര്യക്ഷരീമന്ത്രമത്രെ ഭാരതീയർ എന്നെന്നും ഉരുക്കഴിക്കേണ്ടതു!

(ജെയ് ഹിന്ദ്)

SREE RAMA VILASAM BANK

ALLEPPEY.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും,

പ്രതിമാസച്ചിട്ടിയും നടത്തുന്നതാണ്.

Proprietor N. Rama Pai,

വിദ്യാഭ്യാസ പുനഃസംവിധാനം.

(നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ എൽ. ററി.)

പുതിയ ആശയങ്ങളേയും, ആദർശങ്ങളേയും സ്ഥാപനങ്ങളേയും ജനസാമാന്യം സംശയത്തോടെ നോക്കുന്നു. പഴയതിനോടു് നമുക്കു ജന്മനാസിദ്ധമായി ബഹുമാനവും താല്പര്യവും തോന്നുന്നു. സോക്രട്ടീസ്, ക്രിസ്തു മുതലായ മഹാത്മാക്കളെ, അവരുടെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവർ പലതും അപഹസിച്ചിരുന്നു. ഇതിനു വിരുദ്ധമായി 'പുതിയതു്'' എന്നു കേട്ടാൽ വെകളി കൊള്ളുന്നവരുമുണ്ടു്. കാര്യങ്ങളെ നിഷ്പക്ഷമായി പഠിച്ചു്, പഴയതിലുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കയും, പുതുതായുള്ളവയിലെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കയുമാണു് വിവേകമുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതു്.

ജീവിതത്തിന്റെ ഇതരമണ്ഡലങ്ങളിലെന്നതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തും പല പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവ മിക്കവാറും നിശ്ശബ്ദങ്ങളായ വിപ്ലവങ്ങളാണു്. സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഇതു് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സകല ശ്രേയസ്സും അതിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപുരോഗതിയെയാണു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതു് നിർവിവാദമാണു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങൾ ചിലവാക്കുന്ന പണത്തിനു് കണക്കില്ല. പല മഹാന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ഗവേഷണങ്ങൾക്കായി തങ്ങളുടെ വിലയേറിയ ജീവിതംതന്നെ ബലികഴിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപുരോഗമനത്തിനായി 'പ്ലാനിംഗ്'' അവിടേയും മിക്കരാജ്യങ്ങളും ഇപ്പോൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ശതമാനം സാക്ഷരതത്തിനായി, 'പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി' 'ദശവത്സരപദ്ധതി' മുതലായവ ഇപ്പോൾ പലടത്തും കൈക്കൊള്ളുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കു് കുതിച്ചു പായുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ളവരും മനസ്സിലാക്കണം. ഉത്തരവാദഭരണം കൊണ്ടു കാര്യമെല്ലാം ആയില്ല, ഉത്തരവാദബോധമുള്ള പൗരന്മാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകണം. അതിനുള്ളവഴി വിദ്യാഭ്യാസപുരോഗമനമാണു്.

കഴിഞ്ഞ അൻപതു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ലോകത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായി എന്തെല്ലാം മാററങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു! "ഗൃഹസ്ഥന്മാരെ" സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നു മുൻപു്. സാഹിത്യത്തിലും, തത്വചിന്തയിലും, വേദാന്തത്തിലുമായിരുന്നു എല്ലാവരുടേയും ഭ്രമം. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഫലം വിജ്ഞാനമെന്നതായിരുന്നു ആദർശം. ഭയങ്കരങ്ങളായ രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഈ ആശയങ്ങൾ ചുവടെ ഇളകി. വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനു പററിയതായിരിക്കണം, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേററാൻ അതു് ഒരു നേർവഴി കാണിക്കണം. അസംഖ്യം ബിരുദധാരികളെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ടു് വിദ്യാഭ്യാസം വിജയം വരിക്കുന്നില്ല. ജീവിതായോധനം നാൾ ചെല്ലുംതോറും കൂടുതൽ കർശനമായിവരുന്നു. ഉദ്യോഗം എല്ലാവർക്കും കിട്ടാൻ എളുപ്പമല്ല. ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും ഉദ്യോഗഭ്രമം നീക്കി, തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നതിനു് വിദ്യാഭ്യാസം സഹായിക്കണം. ഇന്നു് ഒരു വ്യവസായയുഗമാണു്, യന്ത്രയുഗമാണു്, സാഹിത്യവും തത്വചിന്തയും കൊണ്ടുമാത്രം ഈ യുഗത്തിൽ എല്ലാവർക്കും കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാണു് ഇന്നു് എവിടേയും പ്രാമാണ്യം. വ്യവസായീകരണം എങ്ങും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വ്യവസായസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസമാണു്, അഹർവൃത്തിക്കുവേണ്ടി വെമ്പുന്ന ഇന്നത്തെ ആളുകൾക്കു് ആവശ്യം. പണവും വിശ്രമസൗകര്യവുമുള്ളവർക്കു് പഴയരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് ദോഷം വരാനില്ല. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസം സമൂലം പരിഷ്കരിക്കാൻ ഇക്കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിനുശേഷം പുനഃസംവിധാ

ന പരിപാടികൾ പലടത്തും നടപ്പാക്കിവരുന്നു.

ഇതിൽ നിന്നും ഇൻഡ്യയും ഒഴിഞ്ഞുനിന്നിട്ടില്ല. തൊഴിലിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനെ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ജനകനായ ഗാന്ധിജി 'വാർദ്ധാവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ' ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു. യുദ്ധാനന്തരവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ആലോചിക്കാനായി ഡാക്ടർ ജോൺസാർജൻറിന്റെ കീഴിൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മീഷനെ നിയമിക്കയുണ്ടായി. ലോകത്തിന്റെ മററു ഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാററങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയും, ഇന്ത്യയിലെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ പഠിച്ചും സാർജൻറ് കമ്മട്ടി, വിദ്യാഭ്യാസം ദേശീയമാക്കുന്നതിനായി വിലയേറിയ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും യുദ്ധാനന്തര വിദ്യാഭ്യാസസംവിധാനത്തിനായി (Edc. Reorganisations) ഒരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മററിയെ 1943-ൽ നിയമിച്ചു. അഗാധമായ പരിചിന്തനത്തിനു ശേഷം കമ്മററി ഒരു റിപ്പോർട്ട് 1945-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തിരുവിതാംകൂറിലേയും, ഇന്ത്യയിലേയും വിദ്യാഭ്യാസരീതികൾ സവിശേഷം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള എച്ച്. സി പാപ്പുവർത്ത്, ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരായ സി. വി. ചന്ദ്രശേഖരൻ, എ. എൻ. തമ്പി, ഡാക്ടർ ജീവനായകം, കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള, മുഡ്ഗിൽ മുതലായ വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇതിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഇവരെ കൂടാതെ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, പ്രൈവററ് സ്കൂളുകളുടെ പ്രതിനിധികൾ, വ്യവസായപ്രമുഖന്മാർ മുതലായവരും ഈ കമ്മററിയിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി എന്തെങ്കിലും പറയാൻ ശേഷിയുള്ള വർക്കെല്ലാം അതിൽ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, മതം, സമുദായം, വ്യവസായം, സാങ്കേതികശാസ്ത്രം ഈ മണ്ഡലങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികളായിരുന്ന കമ്മററി അംഗങ്ങൾ. തിരുവിതാംകൂറിനെ തികച്ചും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു കമ്മിററി ആയിരുന്നു അത്. കമ്മിററിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറ് സ്വീകരിക്കയും, അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അടിമുടി ഉടച്ചുവാർത്തുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ സാർജൻറ് പദ്ധതിയിലെ പല മൗലികാദർശങ്ങളും കമ്മിററി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേ സമയത്തുതന്നെ നമ്മുടെ നാടിനു പററിയ തരത്തിൽ ചില പ്രധാന വ്യതിയാനങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ന് ഗവണ്മെൻറ് കൈക്കൊണ്ടുവരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിലെ ഒരു മൗലികതത്വം, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം തൊഴിൽപരമാക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഒരു കൃഷിരാജ്യമായി ഇതരരാജ്യങ്ങളുമായി മത്സരിച്ചു നിൽക്കാൻ ജനസംഖ്യയിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മുന്തിവരുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വ്യവസായീകരിക്കുന്നതിനായി പല നടപടികളും ഈ അടുത്ത കാലത്ത് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനു പററിയ ആളുകളെ നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കണം.

പുതിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു വ്യവസായപരവും സാങ്കേതികവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പ്രൈമറിസ്കൂളിൽവെച്ചു തന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു. നാലുവർഷമെന്നതു മാററി, പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസഘട്ടം അഞ്ചു വർഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ അഞ്ചുവർഷത്തിനു ശേഷം, ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു തൊഴിലുകൾക്കായി പോകാം. മുൻപു എഴുത്തും വായനയും കണക്കും പഠിപ്പിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു പ്രൈമറിസ്കൂളുകളുടെ ലക്ഷ്യം. തൊഴിലുകൾമൂലം പഠിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് ഇപ്പോൾ ലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിൽ, ഉദ്യാനനിർമ്മാണം, നെയ്ത്ത്, തയ്യൽ, മരവേല, പാനെയ്ത്തു തുടങ്ങി കരകൗശലവേലകൾക്കു സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ 5 വർഷത്തെ പഠിത്തത്തിനുശേഷം കുട്ടികൾക്കു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനോ ലോവർഗ്രേഡ് ടെക്കിനിക്കൽസ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നതിനോ മിഡിൽസ്കൂളിൽ ചെന്ന് ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിക്കുന്നതിനോ സൗകര്യമുണ്ട്.

റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു മിഡിൽസ്കൂളും പരിഷ്കൃ

രിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളം തമിഴ് മിഡിൽ സ്കൂളുകൾ നിർത്തൽചെയ്യും. ചുററുപാടുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ജീവിതവൃത്തിയോടു അനുബന്ധിച്ചു് മിഡിൽസ്കൂളിലും തൊഴിൽപരിശീലനം നൽകണമെന്നു് റിപ്പോർട്ടു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു അതനുസരിച്ചു മിഡിൽസ്കൂൾ കരിക്കുലം പാടേ മാററാൻ പോകയാണു് (മിഡിൽ സ്കൂൾ കോഴ്സു് മൂന്നുവർഷമാണു്.) രണ്ടോ മൂന്നോ അടിസ്ഥാനതൊഴിലുകളേയും, ഉപതൊഴിലുകളേയും ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും മിഡിൽസ്കൂൾ പദ്ധതിയും. മിഡിൽസ്ക്കൂൾ ജയിച്ചാൽ, തൊഴിലുകൾക്കു പോകയോ, സാങ്കേതികപാഠശാലകളിൽ പോകയോ, ഹൈസ്കൂളിൽ ചേൎന്നു് പഠനം തുടരുകയോ ചെയ്യാം.

ഇതേവരെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹൈസ്കൂളുകളിൽ സാഹിത്യപരമോ, അക്കാഡമിക്കോ ആയ വിദ്യാഭ്യാസമാണു് നൽകി വന്നതു്. 1933-ൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട സ്റ്റാത്താംകമ്മററി ഇവിടത്തെ ഹൈസ്കൂളുകളെപ്പററി പറയുന്നതിങ്ങനെയാണു്. "ഹൈസ്കൂളുകൾ കോളജു് പ്രവേശനത്തിനു ഒരുക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു" സാർജൻറു് റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു് പത്തോ പതിനഞ്ചോ കുട്ടികളിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ സർവകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പോകുന്നുള്ളു. തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിയും ഇതിനു വ്യത്യസ്തമല്ല. അതിനാൽ ഹൈസ്കൂൾപഠനം കഴിഞ്ഞു് പഠനം നിർത്തുന്നവൎക്കും കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കണം അവിടെ നൽകുന്ന പരിശീലനം എന്നതാണു് ഇന്നു ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വം. സർവ്വകലാശാലകളിലേക്കു കുട്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രമായാൽപ്പോരാ ഹൈസ്ക്കൂൾപഠനം. ബിസിനസ്സിലും, ഗവമെൻറു സർവ്വീസ്സിലും പ്രവേശനത്തിനു ഹൈസ്ക്കൂൾപഠനം ഉപകരിക്കണം. അതിനാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസകമ്മററി രണ്ടുതരം ഹൈസ്ക്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു. (1) അക്കാഡമിക്ക് ഹൈസ്ക്കൂളുകൾ (2) ടെക്നിക്കൽ ഹൈസ്ക്കൂളുകൾ.

അക്കാഡമിക്ക് ഹൈസ്കൂളുകളിൽ മുൻപു് ഇംഗ്ലീഷ്, കണക്കു്, മലയാളം, പ്രകൃതിപാഠം, സയൻസ്, ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം എന്നീ നിർബന്ധിതവിഷയങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പുതിയ പദ്ധതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് നിർബ്ബന്ധിതവും ഏതെങ്കിലും 4 ഐച്ഛികവിഷയവുമാണു എടുക്കേണ്ടതു്. ഇഷ്ടംപോലെ ഐച്ഛികവിഷയങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനുതക്ക വൈവിധ്യവും വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ധനശാസ്ത്രം, കൃഷി, സുകുമാരകലകൾ, തയ്യൽ, ശരീരശാസ്ത്രം തുടങ്ങി പലതും പുതുതായി ഏൎപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകൎയ്യമുണ്ടു്. ഹൈസ്ക്കൂൾപഠനം കഴിഞ്ഞു മിക്കവൎക്കും തൊഴിലുകളിൽ ഏൎപ്പെടാം, സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നുള്ളവൎക്കു അതു വഴിക്കും തിരിയാം. ടെക്നിക്കൽഹൈസ്ക്കൂളുകളിൽ നിന്നും, അക്കാഡമിക്ക്ഹൈസ്ക്കൂളുകളിലേക്കും, മറിച്ചും പോകുന്നതിനും സൗകൎയ്യമുണ്ടായിരിക്കും.

ജീവകാഹളം

(ഒൻപതു ചെറുകഥകൾ.)

തൈക്കാട്ടു ചന്ദ്രശേഖരൻനായര്, പട്ടോളി കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനായർ, വിളാംപത്തു ശങ്കരപ്പിള്ള ഇവരുടെ മൂന്നു കഥകൾവീതം.

ആത്മാൎത്ഥതയുടെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നും ആശകൾ അലറിട്ടുപൊങ്ങുന്ന ജീവകാഹളം—മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുവാൻ! മനോജ്ഞമായകെട്ടു്; വില ൧ രൂപാ ഡസൻകണക്കിനു് ൨൫ ശതമാനം കമ്മീഷൻ.

രാഗധ്വനി—തൈക്കാട്ടിന്റെ പ്രണയഗാനങ്ങളുടെ സമാഹാരം വില ൧൨ അണ

അപേക്ഷിക്കുക:—

A. K. S & Oo. Muvattupuzhai.

ശ്രീ: പള്ളത്തിന്റെ കവിത.

(കെ. ആർ. കുന്നത്ത്.)

വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ തുടങ്ങിയ അനുഗൃഹീത കവികളുടെ ഗണനാ പ്രസംഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനർഹനായ ഒരു കവിശ്രേഷ്ഠനാണ് ശ്രീമാൻ പള്ളത്ത് എന്നുള്ള വസ്തുത കേരളവർമ്മദേവൻ അനേകം സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കവീന്ദ്രന്മാരുടെ ഒപ്പം എത്തുന്നതിന് തനിക്കു സാധ്യമാകാത്തതിനെക്കുറിച്ച് വിനയപുരസ്സരം ശ്രീ: പള്ളത്ത് ഒരവസരത്തിൽ പത്രദ്വാരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് പല സാഹിത്യപ്രണയികളും സ്മരിക്കാതിരിക്കയില്ല. എങ്കിലും ശ്രീ പള്ളത്തിനെ ഒരു യഥാർത്ഥ കവീന്ദ്രനായിഗണിക്കുന്നതിന് സമുദായഭിത്തി കെട്ടിപ്പൊക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് സധൈര്യംപറയാം. പദ്യത്തിലും ഗദ്യത്തിലും ഒരുപോലെ ചേതോഹരമായ കവനം ചെയ്യാൻ മി: പള്ളത്തിനെപ്പോലെ കഴിവുള്ളവർ മലയാളക്കരയിൽ അത്യപൂർവ്വമാണ്. ഗംഗാപ്രവാഹംപോലെയുള്ള ശൈലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യകൃതികളിൽ ഉടനീളം ഒളിവീശുന്നുണ്ട്. ശ്രീ. പള്ളത്ത് ഇതുവരെ എഴുതിയിട്ടുള്ള പദ്യകൃതികളിൽ കാവ്യഭംഗി അല്പം കുറവാണെങ്കിലും ഒരു കവിക്ക് അഭിമാനിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ അനേകം സാരസ്വതരത്നങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും കൈരളിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒറവങ്കര രാജാവിന്റെ "മൃത്യാകാരണം" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകംപോലെ ഒരേ ഒരു ഈരടികൊണ്ടുതന്നെ ശ്രീ: പള്ളത്തിനെ സ്മരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. "പൊള്ളും സഹാറയിൽ പൂഞ്ചോലകണ്ടിടാം മുള്ളുകൾക്കുള്ളിൽ മലർക്കുലയും" എന്നആശയത്തെയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതുവിപരീതശക്തിയേയും എതിർത്തു വിജയം നേടാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള തത്വം ഇവിടെ കലാസുന്ദരമായ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഈരടിയുമായി ആശാന്റെ "സ്ഫുടതാരകൾ കൂരിരുട്ടിലുണ്ടിടയിൽ ദ്വീപുകളുണ്ട് സിന്ധുവിൽ, ഇടർതീർപ്പതിനേകഹേതുവാമിടയാം ഏതുമഹാവിപത്തിലും" എന്ന ശ്ലോകം തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും.

"കുരുവിക്കളിൽ നീരനുള്ളം പാ-
ഞ്ഞെത്തഴുകിപ്പൂക്കൾ മണംപുണർന്നുതെന്നൽ
തടവെന്നിയേ ചിരി വിശാലദൃശ്യം
വിലയും സ്വൈരവിഹാരവന്യരംഗം"

(ഉദയരശ്മ്)

എന്നു പ്രശാന്തരമണീയമായ ഒരു വനാന്തരംഗം വർണ്ണിച്ച തൂലികതന്നെ ഭയങ്കരസത്വമായ ഒരു പുലിയെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക!

"ചെന്തീക്കണ്ണും ചിന്തിനക്കണ്ണുരുട്ടി
വാലിട്ടടിച്ചു ഉജ്ജ്വലദംഷ്ട്ര കാട്ടി
മുരണ്ടിട്ടും വ്യാഘ്രവരന്റെ കൂട്ടി-
നകത്താരാളുന്നിതു ദാരുണാഭ."

(ഉദയരശ്മ്)

സമർത്ഥനായ ഒരു ചിത്രകാരൻ ഏതാനും വരകൾകൊണ്ട് മനോഹരമായ ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നതുപോലെ നാലഞ്ചുവാക്കുകൾ കൊണ്ട് കവി ഇവിടെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ച് വർണ്ണ്യവസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥപ്രതിരൂപത്തെയാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്.

ചുറ്റുപാടും കാണുന്ന ദയനീയരംഗങ്ങളെ കലാസുഭഗമായ രീതിയിൽ വർണ്ണിച്ച് വായനക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തെ വികാരതരളമാക്കുവാൻ ശ്രീ: പള്ളത്തിനുള്ള നൈപുണ്യം കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഒരു ഹോട്ടലിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിരുന്ന ഒരു വീപ്പയിൽനിന്നും എച്ചിൽവാരിത്തിന്നുന്ന ചില അനാഥബാലന്മാരെപ്പറ്റി കവി പറയുകയാണ്;

കീറിയൊരിലച്ചീന്തിൽകുപ്പയിൽകൊട്ടാൻവെച്ച
ചോറിതാമുമ്പിൽപ്പോരിന്നുണ്ട് കാക്കയും,-
നായും

ഉച്ഛിഷ്ടം ഭുജിക്കയാമുദരാർത്തിയാൽ നാമു-
മുച്ഛിഷ്ടാശികൾ, മാറിനിൽക്കുകങ്ങോർ-
മറ്റുള്ളവേ
(കൈത്തിരി)

ഇന്ത്യയിൽ അനേകലക്ഷം തൊഴിലാളികൾ ചോരനീരാക്കി പണിപ്പെട്ടിട്ടും ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും അവർക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പററി ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗമാണ് മേലെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

"പാവമൊരാൾക്കൊരു കാശത്രേനാൾ നേട്ടം
പാൽപ്പായസത്തിനോ പാൽക്കഞ്ഞിക്കോ
ഭംഗാനിലകളൊഴുകുമീയൂരിൽനി
ന്നെങ്ങും പൊന്നൂററി യരിച്ചെടുത്തു
നാലുകാശിന്നുനാം മെയ്ന്നിണംവററിച്ചു
നാക്കുവരണ്ടു വലഞ്ഞേതീരൂ!
ഉണ്ടല്ലോ തങ്കംചിലയും നിലങ്ങളു-
മുഴനെറപ്പെട്ടർ കായ്ക്കും വസ്തുക്കളും
നോക്കുക പെട്ടിതുറക്കുവാൻ തൻകയ്യിൽ
താക്കോലില്ലാത്ത തറവാടിങ്കൽ
(പഞ്ഞക്കട്ടിലിൽ)

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അനേകമനേകം പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ കൊടുംയാതനകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എത്രയെത്ര കുബേരന്മാരാണ് നിർദ്ദയന്മാരായി നിധികാക്കുന്ന ഭൂതങ്ങളെപ്പോലെ വർത്തിക്കുന്നതു്. അവരെ കവി ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് കാൺക. അപക്വബുദ്ധികളായ ചില യുവസാഹിത്യകാരന്മാരെപ്പോലെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു മുതലാളിമാരെ നോക്കി ശകാരസാഹിത്യം ചൊരിയുകയല്ല ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

"കുന്നിൻെറക്കൂടത്തിങ്കലെത്തിയാൽ കുപ്പീടാവും
കണ്ടിൽപിഴുകിലാത്തുകൊട്ടാരമാരണകൈകൾ
വേനലിൽവെയിലേററു കാൽനൊന്തു
കഷ്ണിക്കുന്ന
ദീനരാംപഥികരെ തണലിൽപിടിച്ചാക്കു
അന്നന്നം ചുട്ടനെടുവീർപ്പിനാൽ പാടീ …ം-
കാററലിൽ ചുററുവാക്ക് കുളിർവീശിച്ചാലകാളു
തലയിൽഭാരം പേറിവിപ്പു മുട്ടുന്നോരക്കാന
തരുവാതൊന്നു താങ്ങുകൈനീട്ടിത്തഴുകണം

....

ഏതൊരു ചതുർവിധവിഭവം ക്ഷുദ്രതൃ-
പ്തിയായ ക്ഷണം മാത്രം ഭക്ഷിച്ചടക്കുന്നു
നൊമ്പാളിനീറും നിജ പട്ടിണിപ്പാടേററിൻെറ
ചെമ്മൊയപ്പകിട്ടിനാൽ ചൊററിവർമറക്കുന്നു-
അമുറുക്കാരെൻ മുമ്പിൽ വച്ചു … ദൂപുണ്ട്
സൗമുഖ്യപൂർവ്വംഞാനാസ്സൽക്കാരം സ്വീകരിച്ചു
അന്നു ഞാനാതിഥ്യത്തിന്നവ്യാജാകൃതികണ്ടേ-
റിന്നുമുണ്ടെൻെറ ചിത്തഭിത്തിയിലതേ ചിത്രം
(ഉദയശ്രീ)

യുവജനങ്ങളെ അശാസ്യമായ രീതിയിൽ മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്നതിനു് ശ്രീ: പള്ളത്തിനെപ്പോലെ ഉത്തേജകങ്ങളായ പ്രഭാഷണകവിതകൾ സമർത്ഥമായും, സമൃദ്ധമായും എഴുതിയിട്ടുള്ള വേറൊരു കേരളീയകവിയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. പുരോഗതിക്കു് പ്രതിബന്ധമായി നിലവിലിരിക്കുന്ന അനാചാരങ്ങളേയും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും തട്ടിത്തകർത്തു് ജീവനെ തൃണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കുതിച്ചുപായുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്.

"ഭരണാക്കിൻ മുഖത്തെത്തിനോക്കാം വിപത്തി-
നൊക്കളിത്തേഴ-
നാക്കി മുന്നോട്ടടി വെയ്ക്കിൻ മുറിവേൽക്കട്ടെ!
ചെങ്കവിളിൽ ഭയപ്പാടിൻ ചെറുപുള-
ല്ലെച്ചെറു-
മെങ്കിൽപദം ഭീരുതതൻ പ്രഭേദമല്ലേ
വാടാപ്പുകഴ്പ്പെരുമ നേടാനൊരുങ്ങുവിൻ-
തൊളളാ-
വാടിച്ചെടികളായ്ജ്ജന്മം വഷളാക്കൊല്ലേ
വിപരീതശക്തിയോടു വീരോചിതം നേല്പിൻ-
നിങ്ങൾ-
ക്കപരിയായ് പരാശക്തി മാത്രമേയുള്ളൂ
വെളിയിലല്ലുൾക്കാമ്പിലിരുന്നു ജ്വലിക്കും സാ-
ക്ഷാൽസത്യ
ത്തെളിനെയ്‌വിളക്കിൻനാളം തേടിക്കാണുവിൻ
"ആദരസ്നേഹങ്ങൾക്കാദ്യവിളുപാകം വി-
ദ്യാശാല
സോദരിമാർക്കെല്ലാം നിരന്തരസർഗ്ഗസോപാനം
ദുഷിച്ചൊരു പൂർവ്വാചാരക്കളനീക്കിസ്സ
ഭാഗ്യം
കൃഷിചെയ്യും പരതോഷകേദാരഭൂവേ,

സ്വാഭിമാനസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ചിതറു
ശോഭനമാം പുലരിക്കു ശുക്രതാരാമണി
ശമത്വ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കായ് നെഞ്ചുകാട്ടീ-
നേരിടുവാൻ
ന മർത്ഥമാം സ്തന്യമൂട്ടിവളർത്തും തായേ,
ഉദ്യാനത്തിൽ ചെമ്പക ഹേമന്തിപ്പൂക്കൾ-
പോലെ ഞങ്ങൾ
വിദ്യാനിലയത്തിൽ ഈശനിശ്വാസമേററു
(കൈത്തിരി)

ചില അവസരങ്ങളിൽ ഈ ഉൽബോധനം അത്യധികം തീവ്രമാകാറുണ്ടു് ഉദാഹരണം:—

"നിങ്ങളിൽതന്നെ നിഴലിക്കുന്നൊരാ-
നിർഭര ചൈതന്യ മൊന്നുചുഴിയുവിൻ
കാലൊന്നുപിന്നോട്ടുവയ്ക്കൊലാ, കണ്ണൊന്നു്
കാതരമായിപ്പകച്ചുപിൻ നോക്കൊലാ
ധർമ്മത്തനിത്തങ്കനൂൽകൊണ്ടു നിങ്ങടെ
നിർമ്മല ജീവിതം നെയ്തെടുത്തീടുവിൻ
ആയതിലാർ ചെളിവാരിയെറിയുന്നി-
തായതക്കൈക്കുരിഞ്ഞറിഞ്ഞീടുവിൻ
"പിന്നമായന്നാളും പിറക്കാത്തനാളും
ഗണിക്കാതെ തള്ളിഗ്ഗമിക്കുവിൻമുന്നിൽ
വഴിക്കിടക്കിടെ വഴുതിടാം കാൽകൾ
അഴുക്കിലാണ്ടിടാം കുഴച്ചിലുവരാം
പുരോഗതിക്കു പിൻതുണപുമാനുപി-
ന്തിരിഞ്ഞിടാക്കരാം കരുത്താരന്നപോരൂ

ഇന്നു ജാതിനിമിത്തമുള്ള അസ്വാതന്ത്ര്യം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒട്ടൊട്ടു ശമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അടുത്തകാലംവരെ എത്രമാത്രം വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു് എഴുതി ഫലിപ്പിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

"ദുഷിച്ചഭാരതം പുഴുത്തകേരളം
വിശുദ്ധമദ്വൈതം വിളഞ്ഞഭൂമിപോൽ"

എന്നു് അറപ്പും വെറുപ്പും നിറഞ്ഞ രീതിയിൽപറഞ്ഞ പള്ളത്തുതന്നെ

"ലോകംകാലപ്രവാഹത്തിനു കരമരുളി-
പ്പാഞ്ഞിടും കാഴ്ചകണ്ടും
ലോകത്താൽകണ്ടു തൂത്തുലികയുടെ ശിഖയിൽ-
ജ്ജാതിയെ ഭൂതിയാക്കി
ഏകജ്യോതിസ്സുമുത്തിരകൾ തിരുവിതാം-
കൂറുകാരെന്നചിത്രാ-
ശോകൻപ്രഖ്യാപനംചെയ്തിതു ചിരമരുൾകി-
ധർമ്മഭൂപിന്റെ ദൈവം
(ശ്രീചിത്രാശോകൻ)

എന്നു് വാഴ്ത്തുമാറു് ലോകചരിത്രം മാററി എഴുതുന്നതിനു പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ള സുകൃതിയായ ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം നടപ്പിലായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണല്ലോ. എങ്കിലും അടുത്തകാലംവരെ തീണ്ടലും തൊടീലുംകൊണ്ടു് നരകപ്രായമായി കഴിയുകയായിരുന്നു. ജാതിരാക്ഷസനെ ധ്വംസിക്കുന്നതിനു് ധർമ്മധീരതയോടുകൂടി കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയ സാഹിത്യയോദ്ധാക്കളാണു് ആശാനും പള്ളത്തും. ജാതിനിമിത്തമുള്ള അവശതകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽ ജനിച്ചതുകാരണം മർമ്മസ്പൃക്കായ രീതിയിൽ ജാതിയുടെ അനർത്ഥങ്ങളെപ്പററി കവിതകൾ എഴുതുവാൻ ആശാനു കഴിഞ്ഞു. താദൃശമായ ഒരു പ്രബുദ്ധ ശൈലീയക്കു് നൽകുവാൻ ആശാനെപ്പോലെ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ചില കാവ്യങ്ങളിൽ കവനകലാരംഗിയെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ബലികഴിച്ചിട്ടും ആശാൻ ജാതിപിശാചിനോടു ധീരധീരമായി പടവെട്ടുകതന്നെ ചെയ്തു. ശ്രീ: പള്ളത്താകട്ടെ ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടുകടന്നു് ജാതിയെ എതിർത്തിട്ടുതുടങ്ങി. സ്ഥാനത്തുമാത്രമല്ല അസ്ഥാനത്തുപോലും അദ്ദേഹം ജാതിയുടെ കഴുത്തിനു പിടിച്ചു് ഞെരിച്ചിട്ടില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും ഒരു രീതിയിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരുരീതിയിൽ ജാതിയെ സ്പർശിക്കുന്നവയാണു്. ആ കാര്യത്തിൽ അധൃഷ്യനായ ഒരു യുദ്ധവീരന്റെ ത്യാഗസന്നദ്ധതയും, കർമ്മകുശലതയും, ധർമ്മധീരതയും, ശ്രീ: പള്ളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

താഴെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വരികൾ നോക്കുക:—

ജാതിയില്ലക്കവിണ്ണൊഴുകും രുധിരത്തിൽ
ജാതിയില്ലല്ലോ പുളിപ്പോലുന്നകണ്ണീരിലും
എന്നിട്ടും സ്വാർത്ഥത്തിന്റെ മൂർത്തിമാം-
ജാതിമുററും
മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നല്ലോ മുള്ളിഴനൂലുതാങ്ങി
ജാതിയാരീത്തീയിൽ ഹിന്ദുമതദ്രുമം
പാതിയും വെന്തിതാപാഴായ്പോയി

തീർത്താളിജ്ജാതി ജടിലതയിൽനിന്നി
വാണാൽ സ്വാതന്ത്ര്യതാ തീരം കാണാ
(ഉദയരശ്മി)
"ഇരുളിനേക്കാളിരുണ്ടജ്ജാതിക്ക കൊട്ടത്തേതീരു
കരുതിയായ്ച്ചേച്ചുരുള്ളം കാറച്ചുട്ടരെ"
"കർമ്മകാണ്ഡക്കാട്ടു വെട്ടിത്തെളിപ്പിൻഭിന്നവള്ള
ചർമ്മംകാട്ടിഭ്രമിപ്പിക്കും ജാതിയെക്കൊൽവിൻ.
കർമ്മഭ്രഷ്ടിൻ ദുരാചാരച്ചുട്ടു പൊട്ടിച്ചെറിയുവിൻ
ധർമ്മമപ്പോതിന്നൊരുമ്പെട്ടധീരടേർ ഞാൻ.
അനാചാരത്തിന്റെ വന്ത്യശ്വാസമിതിൽ-
ലയിച്ചുപോ-
യറുവേചനലെടവത്തിലിടിയിൽപോലെ
തൊട്ടാവാടിച്ചെടിയുടെ ചെറുമൊട്ടുകൊല്ലെ-
ൻചിത്തം
കട്ടാരത്തിൻ കട്ടംകത്തും നേത്തുനില്ലട്ടെ
വാനിടം വാരാശിക്ക കൈകൊട്ടുപ്പതും,
സ്തോതാരം
തുനിലാവിന്നഭിവാദ്യംചെയ്യ നില്പതും
വൻകൊട്ടമുടികൾ മുകിൽ മാലയെ-
യാശ്ലേഷിപ്പതും
തിങ്കളല്ലിനുടലിനെത്തിളക്കുന്നതും
ഹാ! മനുഷ്യൻ കാണുന്നില; നാലുപാട്ടും-
നോക്കുന്നില!
പ്രേമദ്യോനിയമത്തിന്നാരം ഭേദമുണ്ടോ?
കവികളേ,കർമ്മവീരന്മാരേ,-
ജ്ഞാനഖനികളേ!
പവിത്രാന്തഃകരണരാം യോഗീന്ദ്രന്മാരേ,
തൂലികത്തുമ്പാലും, കൈവാളാലും, വജ്ര-
മുനയാലും
സ്ഥൂലശക്തിയുതമായയോഗദണ്ഡാലും
ക്രൂത്തനഖംകോത്തു നിണംകുടിച്ചോക്ക്
മിജ്ജാതിയെ
ക്കുത്തി, വെട്ടി, മുറിച്ചടിച്ചമർത്തീടുവിൻ!"
മനുഷ്യനിൽവിൺ വെളിച്ചംമറയ്ക്കുന്ന-
മഹാപാപിനീ
വിനശിക്ക വിലയിക്ക വെണ്ണീറടിക്ക
സമുദായശരീരത്തിൽ കരിംകുഷ്ഠം പിടിപ്പിക്കാൻ
ശ്രമിക്കും നീ വിനശിക്ക വെണ്ണീറടിക്ക
ചെറുമനെച്ചാളയിലും മറയോനെമനയ്ക്കലും
പൊറുപ്പിച്ചുചിരിക്കും നീ വെണ്ണീറടക്ക
വെണ്ണീറടിക്കുക! ലോകസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ-
ഘാതകൻ നീ
കണ്ണിരണിക്കെക്കൾ പൊക്കിഞാൻ-
ശപിക്കാം." (മിശ്രകാന്തി)
"തൻകരസ്പർശംകൊണ്ടു കേദാരസ്ഥലിയിങ്കൽ
തങ്കമേവിളയിക്കും മർത്ത്യരിലധമന്മാർ
ക്ഷേത്രോപജീവിയായപുലയൻ പാരശവ
ക്ഷേത്രത്തിൽ ചിറകററപക്ഷിപോൽ-
പതിതനോ?"

ജാതിനിമിത്തം ഛിന്നഭിന്നമായിപ്പോയ ഹിന്ദുസമുദായത്തെ ഏകീകരിക്കുന്നതിനാണല്ലോ ധർമ്മസന്ദേശവാഹകനും, സ്നേഹഗായകനുമായിരുന്ന ആശാൻ ശ്രമിച്ചതു്. മി: പള്ളത്തും ആ സരണിയെത്തന്നെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. പരസ്പരം അനുരാഗമുള്ള യുവതീ യുവാക്കന്മാർക്കു ജാതിവ്യത്യാസമെന്ന ഒററക്കാരണത്താൽ ഐക്യം പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പററി കവി പറയുകയാണു്:—

"പ്രേമത്തെത്തടവിലാക്കിയാളും, വാളും-
നിന്നാലാമോ
തൃണത്തെമലർമൊട്ടാം ഉറുങ്കിൽപോലെ
ജാതിശ്ശുക്തി തട്ടിത്തകർത്തുള്ളിൽകാണാം-
തിളങ്ങുന്ന
പാതിരാത്താരകൾപോലൊത്ത തനിമുത്തുകൾ
സ്വർഗ്ഗദ്വാരത്തിങ്കലൂടെ നരലോകനട്ടുവിങ്കൽ
നിർഗ്ഗളിച്ചുവെളിച്ചമേ, വെൽവൃതാക നീ!
കരിക്കട്ടയല്ലരാഗം; കരുട്ടകല്ലല്ലരാഗം;
കനലിൽകാച്ചിയ തനിക്കനകധാമം
സ്തോതാരങ്ങളിൽനിന്നു മലകടലിന്നടിയെ
വേറെവിണ്ണാക്കുന്ന മലർമാലയിൽനിന്നും;
ഉദയപ്പൊന്മലയിൽ നിന്നൊലിക്കു-
മൊലിയിൽനിന്നും;
ഹൃദയമലിക്കു മന്ദിമേഘത്തിൽനിന്നും;
പുലർമാതിൻമക്കൾ-നറുംപൂക്കൾ-ചെങ്കതിർ-
ച്ചാർത്തല്ലാൻ
തലപൊക്കിത്തരളാരം നിൽപതിൽനിന്നും
സത്യസൌന്ദര്യങ്ങൾ സമാഹരിച്ചുമഹാ-
കവികൾ
വർത്തികയാൽവർഗ്ഗമൈത്രിവരച്ചുകാട്ടി
മാനസഖനിയിളക്കും വൈരക്കല്ലൽ-
ജീവിതത്തിൻ-
ഗാനധാരേ! വെല്ലു! വെല്ലു! രാഗസമ്പത്തേ!"
"ജാതിക്കോട്ടമുള്ളവേലി; പ്രേമത്തിന്റെ-
പിടിവലി;

വീതികുറഞ്ഞുള്ള വീഥി; കുഴഞ്ഞിടലോകം
താഴ്വരതന്മാറിടത്തിൽ മരതകമാല്യം ചാർത്താൻ
താഴുംമലയാററിന്നാരുതാഴ്ചകല്പിപ്പൂ?
ജീവിതമുരുകിക്കണ്ണീരിൽക്കൂടിക്കത്തിയൊലിക്കുന്ന
പാവനപ്രാണങ്ങളിന്ത്യേ! താങ്ങിനീതാണോ!
സ്നേഹമില്ലാതിററുപോലുമററ്ക്കെട്ടുകെട്ടു-
കെട്ടില്ലെന്നാ-
യാഹന്ത! നിൻഹൃദിപംഭോരുഹമേ,
സ്നേഹധാരാപകരുക, കോരിപ്പുരുക ജാതി
മോഹതമസ്സററുലോകംമോഹനമാകാൻ
സർവ്വസാഹോദര്യംമിശ്രരശ്മികളിൽനിന്നുള-
വാകും
പൂർവ്വാശയിൽനിന്നുപുത്തൻപുലർപോലെ."
(ശ്രീചിത്രാശോകൻ)

ഭാരതത്തിൽ ഹിന്ദുമുസ്ലീംമൈത്രിപോലെ കേരളത്തിൽ നായരീഴവമൈത്രി വേണമെന്നുള്ളതിനെപ്പററി ശ്രീ: പള്ളത്തു് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

"സ്തന്യപീയൂഷമൊപ്പംനുകർന്നുവളർന്നുള്ള
ധന്യരാംതനയന്മാർവൈരാഗ്നിവമിക്കവേ,
വററാത്തകണ്ണീരിനാൽവീണ്ടുമാഴിയിലാണ്ടു
പെററമ്മഭൂഗ്രാമമന്ദിനിപിടയ്ക്കുന്നു.
അവിഷവീര്യംനീക്കിപ്പുനിനീർമഴയ്ക്കല്ലീ
ഭാവിപ്പൂസുദിനമേ, ഭാസുരസൌഭ്രാത്രമേ
സ്ഫാടസൌരഭസൌകുമാര്യവുമേറക്കരെ-
സ്സാരഞ്ജിച്ചോരുപോലെസ്സംഫുല്ലമാണെങ്കിലും
ഈരണ്ടുജാതിപ്രസൂനങ്ങളുംനീണാൾനിൽപ്പൂ
കേരളാരാമഭൂവിൽകേവലഭിന്നപ്രായം."
(ശ്രീചിത്രാശോകൻ)

സംസ്കാരത്തിലും മററും വളരെ സാമ്യമുള്ള ഈ രണ്ടുസമുദായങ്ങളും യോജിക്കുന്നതു് കേരളത്തിന്റെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനു് അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്നു് സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. എങ്കിലും അതുകൊണ്ടുമാത്രമായോ എന്നൊരു ചോദ്യത്തിനു വകകാണുന്നുണ്ടു്.

ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ സാമുദായികമായ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രീ: പള്ളം തന്റെ കാവ്യജീവിതത്തെ സമർപ്പിക്കയാണുണ്ടായതെന്നു പറയേണ്ടിവരും. ഇതരജീവിതമണ്ഡലങ്ങളെ പരാമർശിച്ചു് ധാരാളം കവിത എഴുതാമായിരുന്ന അനേകം സന്ദർഭങ്ങൾ ജാതിയെ ഹോമിക്കുന്നതിനായി ബലികഴിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. താല്ക്കാലികമായ പ്രശ്നങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി സാഹിത്യധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു വരാറുള്ള പരിമിതി ശ്രീ: പള്ളത്തിനും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിത്രീകരണചാതുരിയും, തത്വചിന്താകുശലതയും തികഞ്ഞ നിരവധിഭാഗങ്ങൾ പള്ളത്തിന്റെ സാഹിത്യത്തിലുണ്ടു്. എന്നാൽ ഒട്ടുമുക്കാലും പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ മുമ്പിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെ ജാതിയെസംബന്ധിക്കുന്ന കവിതകളുടെ ബഹുലതയിലും, ഉജ്ജ്വലതയിലും വേണ്ടതുപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ജീവൽസാഹിത്യം, പുരോഗമനസാഹിത്യം മുതലായ ശബ്ദങ്ങൾ സാർത്ഥമായും, നിരർത്ഥമായും അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറൊലിക്കൊള്ളുന്നതിനു് വളരെ മുമ്പുതന്നെ യഥാർത്ഥമായ പുരോഗമനത്തെ അസ്പദമാക്കി സഫലമായ രീതിയിൽ അനേകം ഉൽകൃഷ്ടകവിതകൾ എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നഭിമാനിക്കുവാൻ ശ്രീ: പള്ളത്തിനു ധാരാളം അവകാശമുണ്ടു്.

പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ!!

ഡിറക്റ്റീവുനോവൽ.

	രൂ.	ണ
അത്ഭുതമോഹിനി	2	0
കോമളനന്ദിനി	2	0
രാജം	1	8
മിന്നൽകേസരി	1	4
കുമാരിതങ്കം	1	0
കനകസുന്ദരി	1	4
പ്രേമപ്രദീപം	1	8
വിജയവീരൻ	0	8

സാമുദായികനോവൽ.

വിവാഹം	1	0
ഭാരതി	1	0
ദേവമ്മാൾ	0	8
ഓമനമകൾ	0	8
ചന്ദ്രിക	1	0
റാണിമല്ലിക	1	8
വേലക്കാരി	1	0
പ്രഭുകുമാരി	1	8
സിനിമാനടി	2	0
മനോഹരി	1	4
രക്തബാഷ്പം	1	0
ലളിത	1	8
അമ്മായിഅമ്മ	0	4
അപരാധിനി	0	4
കല്യാണി	0	6
കടൽക്കള്ളൻ	0	6
പ്രേമസദനം	0	6
അന്നത്തെ സുഖം	0	3
മദനഭൂഷണൻ	0	3
ശാരദാമ്മ	0	4
ശിശുപാലൻ	0	4
വിശ്വമോഹിനി	0	4
കനകമ്മ	0	4
അനുരാഗം	0	4
കുട്ടിത്തങ്കമ്മ	0	12
രാജേശ്വരി	0	8
പതിവ്രതകൾ	0	6
കാഞ്ചനവല്ലി	0	3
മാലതി	0	3

ഗദ്യനാടകങ്ങൾ.

	രൂ.	ണ
കുലാംഗന	1	4
മഹിള	1	0
പ്രേമയാചകി	1	0
അമ്മ	0	12
രംഗസുഷമ	0	12
ശാരദ	1	8
സഹോദരി	1	0
അനിയത്തി	1	0

ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ.

സ്നേഹശൃംഖല	0	8
കാമുകന്റെ കണ്ണുനീർ	0	8
കൈരളീമുരളി	0	6
ഋതുസംഹാരം ഭാഷ	0	6
ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം ഭാഷ 6-ാം സർഗ്ഗം	0	4
മാധവി	0	6
കാളിയമർദ്ദനം	0	6
മനോരമ	0	6
പൂനിലാവ്	0	6
കുസുമം	0	6
പത്മിനി	0	6
പത്മിനി	0	3
വനിതാമണി	0	8
രമ	0	3
വ്യാസോത്സവം	0	3
വിലസിയപൂവ്	0	4
വാമനവൃത്തം	0	6
നീതിസാരം ഭാഷ	0	4
ബാലഹാരം	0	6
ശൃംഗാരതിലകം ഭാഷ	0	4
സരസകവനങ്ങൾ	1	0
സാവിത്രി	0	6

ചെറുകഥകൾ.

ശൈഥില്യങ്ങൾ 10 കഥ	1	0
മുതലാളി 5 കഥ	0	8
മന്ദഹാസം 5 കഥ	0	8

ദാമ്പത്യവും മറ്റും.

പാചകമനോരമ	1	0
അംഗലക്ഷണം	0	8
രതിരസാർണ്ണവം	0	12
കന്ദർപ്പചൂഡാമണി	1	8
മദനസാമ്രാജ്യം	2	0
രതിമനോരമ	0	12
മദനമണ്ഡലം	0	8

N. B ഒരു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞു വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതല്ല. ഒരു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞ പുസ്തകം വേണ്ടവർ പുസ്തകവിലയും, അഞ്ചലിൽ 5 ചക്രവും, തപാലിൽ 5 അണയുംകൂടി മുഴവൻസംഖ്യയ്ക്കും സ്റ്റാമ്പയയ്ക്കുക.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടും മേൽവിലാസം:—

വിദ്യാരംഭംപ്രസ്സ്, & ബുക്ക്ഡിപ്പോ,

മുല്ലയ്ക്കൽ— ആലപ്പുഴ.

ആധുനിക ചെറുകഥാകൃത്തുക്കൾ.

(ഒരു അവലോകനം)

(വട്ടോളി കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനായർ)

നമ്മുടെ ചെറുകഥാശേഖരം ധാരാളം വിളവും, അതിലേറെ കളയും കലർന്നതാണു്. അവിടെ കളവുകളും കുറവല്ല. കളപറിച്ചും പതിരുപാററിയും, കളവുതെളിച്ചും വിളവു ശരിപ്പെടുത്തുന്ന ജോലി കാലം നിർവഹിച്ചുകൊള്ളും.

ശൈശവം മുതൽ ആമരണം നില നില്ക്കുന്ന മനുഷ്യൻെറ കഥാകൌതുകത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കെല്പുള്ള കഥാകാരർ കേരളത്തിൽ കുറവല്ലെന്നു കൈരളിക്കു് അഭിമാനിക്കാവുന്ന കാലമാണിതു്. വാല്ക്യകാലം കഥയേക്കാൾ കാര്യത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടായിരിക്കാം, യുവാക്കളാണു് ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. കാലമൊന്നു പകർന്നതോടുകൂടി പ്രസിദ്ധ കഥികരായിരുന്ന ഒടുവു്, അമ്പാടി, തേലപ്പുറം മുതലായവരുടെ പേരിനും, കഥകൾക്കും മ്ലാനത ഭവിച്ചു. ഇനിയത്തെ പകർച്ചയിൽ ഇന്നത്തെ കഥാകൃത്തുക്കളുടെ അവസ്ഥയും അതുതന്നെ ആയിത്തീരാവുന്നതാണു്. ഈ വിചാരം നില്ക്കട്ടെ. ആധുനിക ചെറുകഥാകൃത്തുക്കളിൽ സുസമ്മതരായ പത്തുപേരെ പരാമർശിക്കുന്ന ഒരവലോകനത്തിനാണു് ഇവിടെ ഉദ്യമിക്കുന്നതു്.

പൂർവ്വാപരക്രമം സൂക്ഷ്മമായി പാലിച്ചു പേരുകൾ കല്പിക്കുക പ്രയാസമാണു്. സാമാന്യം സുസമ്മതരായ പത്തുപേർ തകഴി, കേശവദേവു്, പൊറെറക്കാട്ടു്, ഇ. എം. കോവൂർ, എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായർ, അന്തർജ്ജനം, ബഷീർ, കാരൂർ, പൊൻകുന്നം, സരസ്വതിയമ്മ എന്നിവരാണു്. വാസനാസമ്പന്നരായ ഈ ചെറുകഥാകൃത്തുക്കളെ രണ്ടു ചേരിയിൽ നിറുത്തുന്നതിനു ഒരു ന്യായം കാണുന്നു. തകഴി, ദേവു്, പൊറെറക്കാട്ടു്, ബഷീർ, പൊൻകുന്നം, സരസ്വതിയമ്മ എന്നിവർ പുരോഗമനപ്പുതുമയിൽ പുളകം പൂണ്ടവരാണു്. ഏതു ചളിയിലും ചവിട്ടുന്നവരും, ഏതു കളിയിലും കൂടുന്നവരും, സന്മാർഗ്ഗസംസ്കാരങ്ങളോടു പകവീട്ടുന്നവരും ആയ കലാകാരരാണു്. ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തെ ശിരസ്സിലേററി യഥാതഥപാതയിൽകൂടി, മുൻ, പിൻ, ഇടം, വലം നോക്കാതെ പുരോഗമിച്ചവരാണു്. തകഴി കൂസൽകൂടാതെ മുമ്പേ നടന്നു. ഏററവും പിറകിൽ നല്ല ചങ്കുറപ്പോടെ സരസ്വതിയമ്മയും കൂടി.

ഇവരുടെ അനിയന്ത്രിത പുരോഗമനത്തിൽ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കയും, ഇടക്കിടയ്ക്കു് അങ്കുശമിട്ടു പിടിക്കയും ചെയ്ത കഥാകൃത്തുക്കളാണു് ഇ. എം. കോവൂരും, എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായരും, അന്തർജ്ജനവും, കാരൂരും, അവരുടെ ആശയത്തിനനുകൂലമായി കഥാനിർമ്മാണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണു്.

ഇ. എം. കോവൂർ എതിരാളികളോടു് ഒരു ചെറിയ സമരം തന്നെ നടത്തി. അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു കഥയിലെ ഇതിവൃത്തം, പിതാവിൻെറ കഥകളിലെ ആദർശം പാലിക്കാൻ എരിപൊരിക്കൊള്ളുന്ന പുത്രിയുടെ പ്രവൃത്തനമാണു്. അതിൽ പിതാവിനുണ്ടാകുന്ന മനോവേദനാപാരമ്യത്തെ ചിത്രീകരിച്ചു പശ്ചാത്തപിപ്പിക്കുന്നു. മറെറാരവസരത്തിൽ, "നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വേശ്യാലയത്തിൽ എത്തിച്ചു വഴിയാധാരമാക്കുന്ന കഥകളാണു് പുരോഗമനസാഹിത്യമെങ്കിൽ എനിക്കത്തരം പുരോഗമനം വേണ്ടാ" എന്നു രണ്ടു കൈയും പൊക്കി വിളിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. കോവൂരിൻേറയും മററും ഇത്തരം പ്രതിഷേധങ്ങൾ നിഷ്ഫലമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇന്നു യഥാതഥ പുരോഗമനക്കാരുടെ കഥാപ്രവാഹത്തിൻെറ ചാലൊന്നു മാറിക്കണ്ടുതു

ഫലിതകാരനായി, സാഹിത്യലോകത്തു പ്ര

ത്യക്ഷപ്പെട്ട കോവൂർ, ഇന്നു പ്രശസ്ത കഥാകാരനായി വിജയിക്കുന്നു. സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഫലിതവൈഭവവും, ചിന്താചാതുരിയും അദ്ദേഹം എഴുതുന്ന ഏതു കഥകളിലും ആപാദചൂഡം തെളിഞ്ഞുകാണാം. കഥകണ്ടാൽ കർത്താവാരെന്നറിയാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തിത്വം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. സദാശയങ്ങൾ സമ്യക്കായ രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന കോവൂർകഥകൾ മലയാളസാഹിത്യത്തിനു നേട്ടം തന്നെ.

കോവൂരിനെക്കാൾ മുമ്പുതന്നെ നാടകങ്ങളും ചെറുകഥകളും എഴുതി പേരെടുത്ത കലാകാരനാണ് എൻ. പി ചെല്ലപ്പൻനായർ. ഫലിതവും, കാവ്യരസവും നിറഞ്ഞ നല്ല നല്ല ചിത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളിൽ സുലഭമാണ്. ഓർമ്മയിൽനിന്നു ചിലതു് ഉദ്ധരിക്കാം. സിനിമാ ഭ്രമത്തെ അതിശക്തിയായി അധിക്ഷേപിക്കുന്ന, അൻപതു വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയുടെ കഥ. കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയുടെ ചോദ്യത്തിനു ഭർത്താവായ ശങ്കുനായർ മറുപടിപറയുന്നതു് താഴെപ്പോയ പാക്കകഷണം, കൈകൊണ്ടും, കാൽകൊണ്ടും, ഇരുട്ടത്തു തപ്പിയെടുത്തു് ഊതി വായിലിട്ടുകൊണ്ടാണ്. കുഞ്ഞിക്കുട്ടി സിനിമാ നടനത്തിനുപോയി, കരടിയെ ചുംബിച്ചതുനിമിത്തം കവിളത്തു കടിയേററു ഒളിച്ചുപോന്ന വീട്ടമ്മയായിത്തീർന്നു.

എൻ. പി. യുടെ ഭാഷ സാമാന്യം ഉജ്ജ്വലമായിരിക്കും. ആവശ്യംപോലെ ലളിതവുമാകും, കഥാഘടന പ്രശംസനീയമായിരിക്കും. കാവ്യഭംഗികലർന്ന പ്രതിപാദനമാണ്. കേരളലക്ഷ്മി മുതലായ കഥകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ അക്ഷയഭാസ്സോടെ പ്രകാശിക്കും.

കവയിത്രിയായി പേരുകേട്ട ലളിതാംബികാ അന്തർജ്ജനം കഥാകർത്രി എന്ന നിലയിൽ കൂടുതൽ വിജയിക്കുന്നുവെന്നു് ഈ ലേഖകർ കരുതുന്നു. കാവ്യഭംഗിയോടെ കഥയെഴുതാനുള്ള അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ കഴിവു് അസൂയാവഹമാണ്. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ അനാചാരങ്ങളെയും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അടിച്ചമർത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് ഈ വിദഗ്ദ്ധതൂലിക അധികമായി ചലിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതരവിഷയം സ്വീകരിച്ചും ഈ കഥാകർത്രി സവിശേഷം വിജയം വരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു "വിവാഹദിവസം" എന്നകഥ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

വിവാഹിതയാകാൻ പോകുന്ന വധുവിന്റെ അഞ്ചുമണിക്കൂർ ഇരുപത്തൊന്നു മിനിററു നേരത്തെ വിചിന്തനങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും ആണ് പ്രതിപാദ്യം. വധു സമയം പോകാതെ വിഷമിച്ചു് വിവിധ ചാപല്യങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കയാണാദ്യം. വരൻ കാണാൻവന്ന ദിവസം തനിക്കു പിണഞ്ഞ അമളിയെപ്പററി ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വേലക്കാരി അമ്മു കാപ്പിയുമായെത്തി. അവിടെയൊരു കശപിശ. അനന്തരം, അമ്മാവന്റെ മകൾ ഭാനു വന്നു് പ്രാരബ്ധം വിളമ്പുന്നു. അതോടെ വിജയത്തിന്റെ ആനന്ദമോഹങ്ങൾ അസ്തമിക്കുന്നു. ഭാനു പറകയാണ്:—"ഞാൻ നേരെ ഒന്നുറങ്ങിയിട്ടു് ആറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു" വിജയം ചിന്തിക്കുന്നു:—"എത്ര ദീനോ വിവാഹജീവിതം," തീർന്നില്ല; അയൽവീട്ടിൽനിന്നു് ഒരു കൂട്ടമുറവിളി. അവിടെ ഒരു യുവാവു മരിച്ചുപോയി. കഴിഞ്ഞില്ല; വിവാഹത്തിനു വന്ന [illegible] ഉററമിത്രം തന്റെ ഗർഭച്ഛിദ്രത്തെക്കുറിച്ചു് കമ്പനടിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തിനു്? ആനന്ദോന്മത്തയായിരുന്ന ആ നവവധു, അതിശങ്കിതചിത്തയായി വിവാഹവേദിയിൽ കാലുകുത്തുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്തായ സത്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ചമൽക്കാരസമഞ്ജസമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന കഥയാണ് "വിവാഹദിവസം". ഈ വിശിഷ്ടതൂലിക ഭാഷയുടെ സമ്പത്തു പുഷ്ടിപ്പെടുത്തട്ടെ!

അല്പകാലംകൊണ്ടു്, അധികംപേരെടുത്തകഥാകാരനാണ് കാരൂർ. പരിണാമഗുപ്തിയിലും മററും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചെലുത്താതെ, ചുററുപാടും കാണുന്ന നിസ്സാരവിഷയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു്, ലളിത രീതിയിൽ ആഖ്യാനംചെയ്തു് കാരൂർ പൊതുജനപ്രീതി സമാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. സജീവങ്ങളായ കഥാപാത്രങ്ങൾ, സരസസംഭാഷണങ്ങൾ, കാവ്യഭംഗിയോ വർണ്ണനാപാടവമോ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ പാടുപെടുന്നില്ല. പുരോഗമനത്തിന്റെ അസാന്മാർഗ്ഗിക ചിത്രീകരണത്തിൽ ദത്തദൃഷ്ടിയില്ല. കാരൂരിന്റെ തൂലിക സ

ന്മാർഗ്ഗസംസ്കാരങ്ങളെ മാനിച്ചു ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ചെറുകഥാകൃത്തുക്കളുടെ അടുത്തവിഭാഗത്തിൽ പ്രഥമമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് തകഴിയുടെ നാമധേയമാണു്. സ്നേഹിതന്മാരോടുപോലും തുറന്നുപറയാൻ കഴിയാത്ത നഗ്നപ്രസ്താവനകൾ, കലാചാതുരിയോടുകൂടി കഥകളിൽ പ്രഥമമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയതു തകഴിയാണു്. അതിലെ മാദകരസം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടു് വായനക്കാരും നിരൂപകരും കുററപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയിട്ടും തകഴി സധൈര്യം പുരോഗമിച്ചു. തകഴി വാരിയെറിഞ്ഞ "ചളി" കഥാകേദാരത്തിലൊരു വളമായി പരിണമിച്ചു. അനേകം പിൻഗാമികൾ തകഴിക്കുണ്ടായി

"വായിക്കരുതാത്ത" തകഴിയുടെ ചെറുകഥകൾ ജനസാമാന്യത്തിനു വായിച്ചേ മതിയാവൂ. ഏതുമുറിക്കുള്ളിലും കയറി ഏതുരഹസ്യവും വെളിവാക്കുന്ന തകഴിയുടെ കൂസലില്ലാത്ത പ്രതിഭയെക്കുറിച്ചു് ജനങ്ങൾ ജിജ്ഞാസുക്കളായിത്തീർന്നു. ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന കലാചാതുരിയുണ്ടു തകഴിക്കു്. തുണ്ടുതുണ്ടു വാചകങ്ങളിൽ ചിത്രവും അർത്ഥവും ഒരുമിച്ചു സാധിക്കുന്നു. മറെറാരിടത്തു് ഉദ്ധൃതമായ ഒരുഭാഗം ഇവിടെ സ്വീകരിക്കാം. "മുററത്തു സായാഹ്നത്തിൽ ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീയെ കാണാം. ഒരു മുല്ലമാല അവൾ ചൂടിയിരിക്കും. ഒരു കുങ്കുമക്കുറി അവൾ അണിഞ്ഞിരിക്കും" പുരോഹിതന്മാർക്കു പോലും സ്വീകാര്യമായ ഒരു വർണ്ണനയാണിതു്.

മലയാളത്തിലെ ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തിനൊരു പരിവർത്തനം വരുത്താനും അതിന്റെ നേതാവാകാനും തകഴിക്കു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഓർമ്മശരിയാണെങ്കിൽ തകഴിയുടെ ആദ്യകഥകൾ ഒരുമാതിരി പിൻതിരിപ്പൻതന്നെയായിരുന്നു. ചങ്ങമ്പുഴയെപ്പോലെ മുന്നോട്ടൊരു ചാട്ടം. നിരന്തരപ്രയത്നവും വാസനയും സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ചങ്ങമ്പുഴ കവിതാലോകത്തിലെന്നപോലെ, തകഴി കഥാലോകത്തിൽ മുന്നണിയിലായി. സനാതന തത്വപ്രതിബിംബിതങ്ങളായ പല ഭാഗങ്ങളും തകഴിയുടെ കഥകളിൽ കണ്ടുമുട്ടാൻ കഴിയും. എങ്കിലും തകഴി മുഴുവനായും യഥാർത്ഥകഥാനേതാവുതന്നെ.

കേശവദേവു് പലമണ്ഡലങ്ങളിലും വ്യാപരിച്ചു് തകഴിയേക്കാൾമുമ്പു് കേരളത്തിൽ പേരുകേട്ട കലാകാരനാണു്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഉന്നതതലങ്ങളിൽ ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കാറില്ല. തൊഴിലാളിയുടേയും കർഷകന്റെയും ഉററമിത്രമാണു് കേശവദേവു്. നഗ്നപ്രസ്താവനയിൽ അതിദൂരം വ്യാപരിക്കാനുള്ള കെല്പുകാണിച്ചിട്ടില്ല.

ദേവിന്റെ കഥകൾ അകൃത്രിമമെന്നു ആരും സമ്മതിക്കും. ആത്മാർത്ഥത ഓളം വെട്ടുന്നതായി തോന്നും. കളിപ്പിക്കുന്നതിലല്ല, കാര്യം വിശദമാക്കുന്നതിലാണു് അധികം പ്രതിപത്തി. സരസസംഭാഷണം, വിശദചിത്രീകരണം, കലയെ കൊലചെയ്യാതെ സാധാരണ ജീവിതം ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ കേശവദേവു് മററു പലരേക്കാളും വൈദഗ്ദ്ധ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

പൊറെറക്കാട്ടാണു് മറെറാരു പേരുകേട്ട കഥാകാരൻ. സകല രസങ്ങളും കവിതയും ഫലിതവും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളിൽ പ്രത്യക്ഷമാണു്. വായനക്കാർ ഈ കഥാകാരനിൽ ഒരു നിരങ്കുശത്വം നിരീക്ഷിച്ചുപോകും. വിഷയസ്വീകരണത്തിലോ പ്രതിപാദനരീതിയിലോ ഒരു നിർബന്ധവും പരിപാലിക്കുന്നില്ല. മാടത്തിലും മാളികയിലും കയറി വിഹരിക്കും. ചാരിത്രത്തിന്റെ മഹത്വശിഖരത്തിലേറും. വ്യഭിചാരത്തിന്റെ മലീമസഗർത്തത്തിലിറങ്ങും. നഗരത്തിലും, ഗ്രാമത്തിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലും, നരകത്തിലും, ഒരുപോലെ സഞ്ചരിക്കും. പൊറെറക്കാട്ടിന്റെ പാത്രങ്ങൾ സജീവങ്ങളാണു്. നാടൻപ്രേമത്തിലെ അമ്മാളുവിനേയും ഇക്കോരനേയും ആർക്കും ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴികയില്ല. കള്ളപ്പശു കടന്ന കയ്യായിപ്പോയി. അവിടെ നാം അവിശ്വാസ്യതയോടെ കഥാകാരന്റെ പിന്നിൽ പതുങ്ങിക്കളയും. കള്ളപ്പശുവും സദാചാരത്തിന്റെ പോക്കും നഗ്നപ്രസ്ഥാനത്തിൽ പൊറെറക്കാട്ടു് ആരുടെയും പിന്നിലല്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. സഞ്ചാരപ്രിയനായ ഈ കഥാകാരൻ പ്രത്യക്ഷപ്രകൃതിയെ പകർത്തിക്കാട്ടുന്നതിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലയ്ക്കു് വായനക്കാരെ ചിരിപ്പിക്കാനും കരയിക്കാനും ഒരുപോലെ കെല്പുണ്ടു്. കുതിച്ചു

പായുന്ന പൊറെറക്കാട്ടിന്റെ കലാശത്തിനു ഒരു കടിഞ്ഞാണിട്ടു കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്.

ഭാവപ്രധാനങ്ങളായ കഥകൾ രചിക്കുന്നതിൽ ബഷീർ മററുള്ളവരുടെമുന്നണിയിലാണ്. ഒരു വികാരത്തെയൊ, വിചാരത്തെയോ, ഏററവും ചിന്താർഹമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ബഷീറിന്റെ കലാകൗശലം അഭിനന്ദനീയം തന്നെ. സ്വസമുദായത്തിലെ അനാചാരങ്ങളിലും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും നിസ്സങ്കോചം കൈവെയ്ക്കുന്ന കാഴ്ച ഉൽപതിഷ്ണുക്കൾക്കു പുളകപ്രദമാണ്. മിക്കവാറും ശൂന്യമായ കഥാവസ്തുവിൽ കൂടി നമ്മെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കാൻ ബഷീറിനു കഴിയും! ബഷീർ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ "മതങ്ങളുടെ ദ്രവിച്ച വേലിക്കെട്ടിൽ ഒതുങ്ങുന്ന" ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനാവശ്യമില്ല. സ്ത്രീയെ അവഗണിച്ച് അടിമയാക്കിത്തള്ളാൻ ബഷീറിനു സമ്മതമില്ല. കൊടിയും ചക്രയുമേന്തി നില്ക്കുന്ന ഭാരതമാതാവിനെ, അയഥാർത്ഥചിത്രമെന്നു തള്ളി ഒരു ദരിദ്രചിത്രം യഥാർത്ഥമെന്നു സമർത്ഥിക്കുന്നു. "ഭാര്യയുടെ കാമുകനെ" ചിത്രീകരിക്കുമ്പോഴും ഒരു നേരിയമൂടുപടമിട്ട് നഗ്നപ്രതിപാദനത്തിന്റെ ജുഗുപ്സാഭാവത്തിൽ നിന്ന് അല്പമായി രക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. കാമുകനെ കണ്ടറിഞ്ഞ ഭർത്താവ് "രാത്രി കരിയിലയനങ്ങിയാൽ ഞെട്ടി ഭാര്യയെ വിളിച്ചു ചോദിക്കും—... അതാരാണെടീ!" അങ്ങനെ ആ കഥ അവസാനിക്കുന്നു.

സ്വസമുദായത്തിലെ അന്ധഭാവങ്ങളോടു ഒററയ്ക്കു മല്ലടിച്ചു പേരെടുത്ത ധീരനായ കഥാകാരനാണ് പൊൻകുന്നം വർക്കി. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിവർന്നുനിന്നു പരിഹാസം പൊഴിച്ചു. ക്രമേണ ലൈംഗികചിന്തയിൽ ഭാവനയെ വ്യാപരിപ്പിച്ചു. "വിത്തുകാളയും" "വൃഷണം" എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞ ഈ കഥാകൃത്തിന്റെ തന്റേടം അത്ഭുതാവഹംതന്നെ. അതു വായിക്കുന്നവർക്ക് കഥാകാരനോടു ഒരവജ്ഞ തോന്നിപ്പോയാൽ, ലൗകികനീതി അതിനു സമാധാനം പറയും. മലീമസവശം ഇത്രയും നഗ്നമായി മററാരും ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സ്വീകരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വീറോടുകൂടി വ്യാപരിക്കയാണ് ഈ കഥാകാരന്റെ പ്രകൃതി. ചിലപ്പോൾ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പ്രകൃതവും കാണുന്നുണ്ട്. ഈയിടെ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങൾ കഥാവസ്തുക്കളാക്കിയും മററും, മുൻസരണിയിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു കാണുന്നതു സന്തോഷാവഹമാണ്. ഏതുവിഷയവും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പൊൻകുന്നത്തിനു കഴിവുണ്ട്.

കാരൂരിനെക്കാൾ കുറച്ചു കഥകളെഴുതി പെട്ടെന്നു പേരെടുത്ത കഥികയാണ് സരസ്വതിയമ്മ. സരസ്വതിയമ്മയുടെ കഥകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുവരെ ലൈംഗികമലീമസയഥാതഥ പ്രദർശനത്തിനു ഒരു വനിതയുടെ തൂലിക സമർത്ഥമാകുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്ര നിസ്സങ്കോചം കഥകളെഴുതിയ സരസ്വതിയമ്മ അത്ഭുതമാണ് പ്രവർത്തിച്ചതു് പുരുഷന്റെ മാന്യതയോടും, സ്ത്രീയുടെ ചാരിത്രത്തോടും, ഏതിനോടും വിപ്ലവപരമായി സമീപിച്ച ഈ കഥാകർത്രി ഏററവും ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു വലിയപേർ സമ്പാദിച്ചു.

പേരെടുത്താൽ പിന്നെ മൗനമവലംബിക്കുന്ന സ്വഭാവം പലരിലും കണ്ടുവരുന്നു. കലാകൗശലം വശമുള്ളവർ സാഹിത്യസേവനം സ്വധർമ്മമെന്ന ചിന്തയോടെ, ലാഭനഷ്ടങ്ങളെപ്പററി അത്ര കാര്യമാക്കാതെ, കർമ്മനിരതരായി വർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ടാൾസ്റ്റായിയുടെ ഒരഭിപ്രായം കഥാകൃത്തുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കായി ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

"ആഹാരം കഴിക്കുന്നതു നാക്കിന്റെ രുചിക്കൂട്ടലിനല്ല, ശരീരത്തിൽ പോഷകപ്രധാനങ്ങളായ അംശങ്ങൾ കലരുന്നതിനാണ്. കലാസൗന്ദര്യം തൽക്കാലാനന്ദത്തിൽ തങ്ങിനിന്നാൽ മതിയാകയില്ല"

ചെറുകഥ

“മഹത്വത്തിന്റെ മറവിൽ”

കോന്നിയൂർ. കെ. മീനാക്ഷിഅമ്മ. എം. എ.

“ഉത്തമപുരുഷന്മാരുടെ ചിത്തം വജ്ര-
ത്തിലുമുലോം കഠിനം
നൽത്താരിലുംമൃദുതരം സത്യസ്ഥിതിപാർക്കി-
ലാർക്കറിയാം”

കവികളുടെകേവലംഭാവനയിലെരണ്ടുവരികൾ! വിരോധാഭാസാലങ്കാരത്തിനൊരുദാഹരണം! എന്നുമാത്രമേ ഈ കവിതാശകലത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ അതുവരെ കരുതിയിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയനാഥൻ-ഡാക്ടർ സുരേശനോടു അടുത്തു പെരുമാറിയപ്പോൾമുതൽക്കാണു് അതിലൊരുപരമാർത്ഥം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായതു്. ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും! ചൂടും തണലും! പുഞ്ചിരിയും വിലാപവും! എന്നപോലെ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടുഭാവം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടു്. ഒരു സച്ചരിതന്റെ കാരുണ്യപൂർണ്ണമായ ഉദാരത ഒരുവശത്തു്! മറുവശമോ നിഷ്ഠുരതരം ദുസ്സഹമായ ഒരു ഉരുക്കുമനുഷ്യന്റെ ഹൃദയശൂന്യത! പ്രശാന്തമായ പ്രകൃതിയുടെ മറവിൽ ഒളിഞ്ഞുവസിക്കുന്ന, രൂക്ഷമായ വ്യാഘ്രനൃശംസത!

ഈ ദ്വന്ദ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിൽ എത്ര രൂഢമായി കലർന്നിരുന്നു എന്നു് വളരെ കഴിഞ്ഞാണു് ഞാൻ ധരിച്ചതു്. അനങ്ങാൻവയ്യാതെ അനവധി വെച്ചുകെട്ടുകളോടുകൂടി ആശുപത്രിക്കിടക്കയിൽ ശയിക്കവേ അദ്ദേഹം അവിടെ കടന്നുവന്നു് പുഞ്ചിരിപൊഴിച്ചുകൊണ്ടു്, ആ മോഹനസ്മിതം നിരാശാന്ധകാരം നിറഞ്ഞ എന്റെ ഹൃദയത്തിനു പ്രകാശമരുളി ഒരു മനോഹരമായ റോസാപുഷ്പം എന്റെ കട്ടിലിനുസമീപം, അതിന്റെ പരിമളം എനിക്കുലഭിക്കത്തക്കവിധം വെച്ചിട്ടു്, ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിന്ന നേഴ്സിനോടു “നമ്മുടെ വീരകുമാരിക്കു ഇന്നെങ്ങനെ?” എന്നുചോദിച്ചു.

കഠിനമായ തീപ്പൊള്ളൽനിമിത്തം ആശുപത്രിയിൽ എന്നെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ചുദിവസത്തോളം ഇഹപരങ്ങളുടെ മധ്യവർത്തിയായി പ്രജ്ഞയറ്റു് ഞാൻ കിടക്കയായിരുന്നത്രേ. എന്റെ അധീനതയിലുള്ള വാർഡിനു പെട്ടെന്നായിരുന്നു അഗ്നിബാധ ഉണ്ടായതു്. നിരന്തരം അടിച്ചിരുന്ന ശക്തിയേറിയ പ്രവാതത്താൽ, ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ടു് അഗ്നി ആളിക്കത്തി. ഞാൻ രോഗികളായ കുട്ടികളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ സ്വന്തം രക്ഷയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതേയില്ല. എന്റെ ഈ മഹനീയകൃത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടെന്നപോലെ, ചെന്തീരാക്ഷസൻ ജ്വാലാജിഹ്വകൾനീട്ടി എന്നെ നിർദ്ദയം ലേഹനംചെയ്തു. ഒരു കണക്കിൽ ഒടുവിലത്തെ ബാലനെയും വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു് പുറത്തുകടന്നതുമാത്രമേ എനിക്കോർമ്മയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

നേഴ്സായി ഞാൻ ആശുപത്രിയിൽ ജോലിനോക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടു് അപ്പോഴേക്കു് വർഷം രണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ലോകത്തു് എനിക്കു് അവശേഷിച്ച ഏകബന്ധുവായ അമ്മ മരിച്ചതും രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുമുൻപായിരുന്നു. സ്ഥിരമായി ഞാൻ കന്യാസ്ത്രീകളോടൊത്തു് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽതന്നെ താമസിച്ചുപോന്നു.

ഡാക്ടർ സുരേശന്റെ ദയാപൂർവ്വമായ അന്വേഷണവചനങ്ങളാണു് എന്നെ വീണ്ടും ചുറ്റുപാടുകൾക്കു ബോധവതിയാക്കിയതു്. സകലരും എന്റെ ധീരകൃത്യത്തെ പുകഴ്ത്തി. പത്രങ്ങളിൽ എന്റെ ത്യാഗത്തെപ്പറ്റി മുഖപ്രസംഗങ്ങൾതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മഹിളാസമാജക്കാരുടെ വകയായി എനിക്കു് ഒരു സ്വർണ്ണമെഡലും സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ എന്തു പ്രയോജനം! എല്ലാവരും വാഴ്ത്തിപ്പോന്ന എന്റെ വദനസുഷമ ഒന്നോടെ നശിച്ചുപോയി. പഴുത്തു പാകംചെന്ന ‘റുമാറോസ്’

പോലെ മനോഹരമായിരുന്ന എന്റെ കവിൾത്തടം കരിഞ്ഞുകരിവാളിച്ച് വികൃതമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇടുത്ത ചെഞ്ചുണ്ടുകളുടെഭാഗത്ത് രണ്ടു കറുത്ത ഓട്ടകൾ സ്ഥാനംപിടിച്ചു. ആയതങ്ങളായ വിലോചനങ്ങളിലെ ചടുലശോഭയ്ക്കുപകരം പുകപുരണ്ട കുപ്പിപോലെ നിഷ്പ്രഭങ്ങളായ രണ്ടു പിലങ്ങൾ അവശേഷിച്ചു. ചൊല്ലാതെ കീറിപ്പോയ ഒരു മനോഹരവസ്ത്രം, പരിചയമില്ലാത്ത ഒരാൾ തുന്നിച്ചേർത്തതുപോലെ, എന്റെ കൈകളും മുഖവും അങ്ങുമിങ്ങും കുഴിഞ്ഞും വലിഞ്ഞും ചിലയിടങ്ങളിൽ പുറംതൊലി ഇളപ്പായി വെളുത്തും മഞ്ഞത്തും, ആകപ്പാടെ ഒരു ദുർന്നിരീക്ഷ്യമായ വൈരൂപ്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അനർഘവും എനിക്കഭിമാനകാരണവുമായിരുന്ന എന്റെ സൗന്ദര്യസുഷമ ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ട് എനിക്ക് എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. നിബിഡമായി തഴച്ചുവളർന്നിരുന്ന എന്റെ കേശവല്ലരിയും അതോടൊപ്പം.

കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കുപോലും അറപ്പുതോന്നിക്കും എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ രൂപം കണ്ടാൽ. അസുഖമെല്ലാം നീങ്ങി വീണ്ടും ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾമാത്രമേ എന്നിൽ സംഭവിച്ച മാററത്തിന്റെ രൂക്ഷത ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയുള്ളു. രോഗികൾ എന്റെ സ്പർശനത്തിൽ അറച്ചു. എന്റെ മിത്രങ്ങളോ! അവക്ക് എന്നോടു സൗഹാർദ്ദമായി പെരുമാറാൻ വളരെ ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ഞാനാരെയും പഴിക്കയല്ല; ആർക്കും സാധ്യമായിരുന്നില്ല എന്റെ പട്ടുകെട്ടിയതും വികൃതവുമായ മുഖത്തു അധികനേരം നോക്കാൻ. സഹതാപത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും അഭാവംകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ മനുഷ്യാത്മാവിൽ അന്തർലയിച്ചുകിടക്കുന്ന സൗന്ദര്യബോധം അവരെ അതിന്നനുവദിച്ചില്ല.

എങ്കിലും, കണ്ഠത്തിനു താഴെ ഞാൻ ഇന്നും ഒരു സുന്ദരിതന്നെ. സമവിഭക്തമായ അംഗങ്ങളുടെ അഴകും ശരീരത്തിലാകമാനം തുളുമ്പിനിന്ന ആരോഗ്യസുഷമയും എന്നെവിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ എപ്പോഴും സാരികൊണ്ട് എന്റെ ശിരസ്സും മുഖവും മറച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമേ നടക്കാറേയുള്ളു. ഇഷ്ടജനങ്ങളെപ്പോലും ഞാൻ കാണാതായി.

ജീവിതം എനിക്ക് മുഷിഞ്ഞു. ആശുപത്രിയിലെപണി ഞാൻ സ്വയം ഉപേക്ഷിച്ചു. മധുരമായി പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ട് എന്റെ ദീനക്കിടക്കയെ സമീപിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന സുന്ദരനും ഗംഭീരനുമായ ഡാക്ടരുടെ മുഖംമാത്രം ഞാൻ അപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം ഞാൻ എങ്ങനെയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിലെത്തി. ഡോക്ടർ അപ്പോൾ സായാഹ്നസവാരിക്ക് പുറപ്പെടാൻ ഭാവിക്കയായിരുന്നു. എന്റെ ദർശനത്തിൽ മററുള്ളവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ജുഗുപ്സയും അറപ്പും ദയാപൂർണ്ണമായ ആ മുഖത്തു കണ്ടില്ല. എനിക്ക് ആശ്വാസമായി. ഞാൻ ധൈര്യത്തോടെ പറഞ്ഞു. “ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നേഴ്സായി ആശുപത്രിയിൽ തുടരാൻ എനിക്ക പ്രയാസം തോന്നുന്നു. അവിടുത്തെ ആഫീസിൽ ഒരു ജോലിതന്നാൽ ഉപകാരമായി.”

സുരേശൻ—‘‘ധീരയായ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായംചെയ്യാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമേയുള്ളു. ഞാനിപ്പോൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പകർപ്പെഴുതാൻ നിന്നെ ഞാൻ ഏർപ്പെടുത്താം. ആശുപത്രിയിൽനിന്നും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വേതനവും നിനക്കുലഭിയ്ക്കും” സ്വാഗതമായി. “സാധുയുവതി പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇതിലപ്പുറവും അവൾ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.” എന്ന് അദ്ദേഹംപറഞ്ഞതു് ഞാൻ കേൾക്കാതിരുന്നില്ല

അങ്ങനെ ഞാൻ ഡോക്ടർ സുരേശന്റെ ആഫീസു ക്ലാർക്കായിത്തീർന്നു. ദിവസവും ഞാൻ ആഫീസിൽ നേരത്തെഎത്തും. അദ്ദേഹം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങൾപകർത്തും. ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുതരുന്നതു ഞാൻ എഴുതും. താമസത്തിനു ഞാൻ അടുത്തുതന്നെ ഒരു മുറി വാടകയ്ക്കെടുത്തിരുന്നു. രാവിലെ സ്വയംപാകം ചെയ്തുഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ്; കണിശമായി ആഫീസിലെത്തി ജോലി ആരംഭിക്കയായി. ഡോക്ടരുടെമുറി ഞാൻതന്നെയായിരുന്നു അടിച്ചുവാരാറുള്ളതു്. മേശപ്പുറത്തു

സ്ഫടികപ്പാത്രത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾ ദിവസവും ഒരുക്കിവയ്ക്കുന്നതും ഞാൻ തന്നെ. ഈദൃശസേവനങ്ങൾകൊണ്ടു് ഞാൻ നിർവൃതിനേടി. കാരണം, ഞാൻ ഡോക്ടർ സുരേശനെ പ്രേമിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. അന്നു്, ആശുപത്രിയിൽ അനങ്ങാൻ പാടില്ലാതെ കിടക്കുമ്പോൾ അങ്കുരിച്ചതാണു് ആ പ്രേമം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ദസ്മിതാഭമായ ആ മുഖം, ദയാപൂർണ്ണമായ വാക്കുകൾ, മഹത്തായ ഔദാര്യം ഇതെല്ലാം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ മായാതെ പതിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. അനിർവ്വചനീയമായ കൃതജ്ഞത, ബഹുമാനാദരങ്ങളോടുകൂടിയ ആരാധന, അമിതമായ അനുരാഗം അങ്ങനെ എന്റെ വികാരം മാറിമാറി പരിപൂർണ്ണപ്രേമമായി പരിണമിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ആ പ്രേമപ്രവാഹത്തിൽ മുഴുകി. ആരുമറിയാതെ, ആരെയുമറിയിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിച്ചും പ്രേമിച്ചും, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി വേലചെയ്തും, ഞാൻ ദിവസങ്ങൾനയിച്ചു. എന്റെ കരളു കരണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന നിരാശ—സാവധാനം നീങ്ങിത്തുടങ്ങി.

നിത്യവും ജോലികഴിഞ്ഞു് സന്ധ്യയ്ക്കു് ആഫീസ്സുവിടുമ്പോൾ, ഞാൻ ഗേറ്റുകടന്നു മറയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം എന്നെത്തന്നെ നിശ്ചലനായി നോക്കിനില്ക്കുന്നതു് ഞാൻ പലകുറി കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഒരുദിവസം ജോലികഴിഞ്ഞു് ഞാൻപോകാൻ ഭാവിക്കവേ, അദ്ദേഹം എന്നോടുചോദിച്ചു. 'നാളെമുതൽ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്കു്, രാത്രികൂടി കുറേമണിക്കൂറുകൾ എഴുതാമോ? പുസ്തകം പ്രസ്സിൽ കൊടുക്കാൻ തിടുക്കമായിരിക്കുന്നു.”

ഞാൻസമ്മതിച്ചു 'തലയാട്ടി' എന്റെ ആരാധനാവിഗ്രഹത്തിനു് സമീപം കഴിയുക എനിക്കു് സന്തോഷകരമായിരുന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം ഞാൻ കുളികഴിഞ്ഞു്, ഒരുങ്ങി ആഫീസിലെത്തി. മണി ഏഴരയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കു തയാറായിവന്നു. സ്വന്തം വിശാലമായ ഇരിപ്പുമുറിയിൽ അദ്ദേഹംതന്നെ ഒരു മേശയും കസേരയും എനിക്കു് സജ്ജമാക്കിത്തന്നു. അടുത്തു് ഒരു കാപ്പിപ്പാത്രം നിറയെ ചുടുചായയും വച്ചിരുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ നുഴഞ്ഞുകയറുന്ന ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “രാത്രിയിൽക്കൂടി ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് അത്യന്താവശ്യമായതു കൊണ്ടാണു്.” ഞാൻ “സാരമില്ല. എനിക്കു തൊട്ടും ഉപദ്രവമായി തോന്നുന്നില്ല” ഞങ്ങൾ അഭിമുഖമായി കസേരകളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടാണു് എഴുതാറുള്ളതു്. ചിലപ്പോൾ ചാരുകസേരയിൽ ചാരിക്കിടന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വാക്യങ്ങൾ അവിരതമായി പറഞ്ഞുതരും. ഞാൻ ശ്രദ്ധയോടെ എഴുതും. അപൂർവ്വം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പെട്ടെന്നു് ഒരക്ഷമ കാണിക്കുന്നതും അപ്പോൾ കോപം കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വക്രിക്കുന്നതും ഞാൻ ഭീതിയോടെ കണ്ടിരുന്നു. വളരെ സാവധാനതയോടെയാണു് ഞാൻ എന്റെ ജോലിചെയ്തുവന്നതു്. വല്ലതെറ്റും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അവ്യക്തമായി പറയുന്നതുനിമിത്തമായിരിക്കണം. പക്ഷേ അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ധരിക്കാറില്ല. കോപം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആ മുഖത്തു നോക്കാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു ഭയങ്കരമായ പൈശാചികത്വം ആ നയനങ്ങളിൽ നിഴലിക്കും. ആ സന്ദർഭങ്ങളിലൊക്കെ ഞാൻ നന്നാഭയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരവദനത്തിൽ ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു ഈ രൂക്ഷഭാവം നിലനില്ക്കാറുള്ളൂ. അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ തന്റെ കോപത്തെ സ്വയം ശാസിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കും. അതിലും കരുണ വഴിയുന്ന ആ നോട്ടം, മന്ദസ്മിതവെണ്ണിലാവിൽ മുഴുകിയ ആ സൗഹൃദം, ആ ദീനദയാലുത്വം എല്ലാം വീണ്ടും അവിടെ കളിയാടും.

ഏകദേശം രണ്ടുമണിവരെ എഴുതിയിട്ടു് ഞങ്ങൾ മതിയാക്കുകയാണു് പതിവു്. രാത്രിശേഷം ഞാൻ ആ മുറിയിൽ തന്നെ വിശ്രമിക്കും. അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഉറക്കറയിലും. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുതന്നുകൊണ്ടിരിക്കവേ പെട്ടെന്നു ഒരു നിശ്ശബ്ദത അവിടെ വ്യാപിച്ചു, തുടർന്നു ഒരു കൂർക്കം വലിയും. ഞാൻ ആ ചാരുകസേരയിലേക്കു നോക്കി, അദ്ദേഹം നിദ്രയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. പകലത്തെ ക്ലേശം നിമിത്തം ആ നയനങ്ങൾ താനെ അടഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ഞാൻ സാവധാനം ശ

ഉർവ്വശീശാപം.

By എസ്. പരമേശ്വരൻ ബി. എസ്. സി, (ഓണേഴ്സ്) തിരുവനന്തപുരം.

കഥാപാത്രങ്ങൾ:—അർജ്ജുനൻ, ചിത്രസേനൻ, ഇന്ദ്രൻ, ഹാഹാ, ഉർവ്വശി, വരൂഥിനി.

രംഗം 1.

[ദേവലോകത്തിലെ നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ ഒരു ലതാഗൃഹം. സൌരഭ്യമേറിയ പൂങ്കുലകളോടുകൂടി, വിവിധവർണ്ണങ്ങളായ ചെടികൾ വളച്ചു വാതിലുകളായും വള്ളിക്കുടിലുകളായും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ആകാശഗംഗയുടെ പ്രവാഹധ്വനി മന്ദമായി കേൾക്കാം. ഗന്ധർവ്വാധിപതിയും, സംഗീതം, നൃത്തം എന്ന കലകളുടെ ആചാര്യനുമായ ചിത്രസേനൻ ഉടജമന്ദിരത്തിലുള്ള ശയ്യയിൽ ഉപവിഷ്ടനായി "ഹാഹാ" എന്ന ഗന്ധർവ്വനോടു് സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു]

ചിത്ര—എനിക്കു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഉർവ്വശി മററു അപ്സരസ്ത്രീകളുമായി നർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ആ പാണ്ഡവൻ ഉർവ്വശിയെ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നെന്നുള്ളതു് യഥാർത്ഥംതന്നെ. എന്നാൽ ആ നോട്ടം പ്രണയവികാരത്താൽ പ്രേരിതമായിരുന്നില്ല എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഹാഹാ—അല്ലയോ ഗന്ധർവ്വരാജാവേ! നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും എത്രയോ കാലമായി ഉററചങ്ങാതിമാരുടെ നിലയിൽ പെരുമാറുന്നു. എന്നിട്ടും അങ്ങു് ആ സുഹൃത്തിന്റെ സ്വഭാവം ശരിക്കു ധരിക്കാത്തതിൽ ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അവിടുന്നു എന്തുതന്നെ വിചാരിച്ചാലും, അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യൻതന്നെയല്ലേ? മാനവസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആരാണു് മദനവികാരത്തിനു് വിധേയനാകാത്തതു്?

ചിത്ര—ശരിതന്നെ. എന്നാലും അദ്ദേഹം ഒരു അതിമാനുഷൻ ആണു്. എന്റെ ശിഷ്യാഗ്രഗണ്യനായ ആ ശ്രേഷ്ഠപുരുഷനെപ്പററി ഞാൻ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തെ ദേവലോകത്തിലെ നൃത്തശാലയിൽ പലതവണ കാണ്മാൻ എനിക്കു സന്ദർഭം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരവസരത്തിലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാമത്തിന്റെ കണികപോലും സ്ഫുരിക്കുക കണ്ടിട്ടില്ല; ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒരു സുന്ദരിയുടെ സാമീപ്യമൊ പരി

ബോധമുണ്ടാക്കാതെ എഴുന്നേററു് പുതപ്പെടുത്തു് അദ്ദേഹത്തെ പുതപ്പിച്ചു. കസേരയിൽ ചാരിക്കിടന്നു നിദ്രാധീനനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗംഭീരമായ സൌന്ദര്യം ഞാൻ ഏറെനേരം നോക്കിനിന്നാസ്വദിച്ചു. ആ മുഖത്തൊന്നു ചുംബിക്കാൻ എന്റെ ഹൃദയം വെമ്പി. ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹം ഉണർന്നു് എന്റെ ചാപല്യം വീക്ഷിച്ചാലോ? എന്റെ ആശ കൂമ്പി. സാവധാനം കുനിഞ്ഞു് കസേരക്കൈയിൽ അലസമായി അയച്ചിട്ടിരുന്ന ആ മനോഹരകരാംഗുലികളിൽ എന്റെ കരിവാളിച്ച അധരങ്ങൾ മന്ദം അർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നുണർന്നു ഏതോ വികാരാവേശത്താലെന്നപോലെ, ആ കരങ്ങൾ നീട്ടി എന്റെ മുഖം തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നെ ദീർഘനേരം ചുംബിച്ചു. ക്ഷണനേരത്തേയ്ക്കു ഞാൻ എല്ലാം മറന്നു ആ ചുംബനത്തിൽ ലയിച്ചുപോയി.

"എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി! നീ ഇത്രവളരെ എന്നെ പ്രേമിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നീ ഒരു വിശിഷ്ടരത്നം തന്നെയാണു്. സമുദായത്തിന്റെ കറകളഞ്ഞാഭരണം! ഞാൻ നിന്റെ ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കും. നമുക്കു് ഇങ്ങനെ പരസ്പരം ആനന്ദിച്ചു കഴിയാം"

(തുടരും)

ഛയമൊ വേണമെന്നു അദ്ദേഹം ആശിച്ചതായി എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടില്ല.

ഹാഹാ—ജിതേന്ദ്രിയനാണു് ആ മനുഷ്യൻ എന്നാണൊ അവിടുന്നു് സമൎത്ഥിക്കുന്നതു്?

ചിത്ര—അതേ! സംശയമില്ല. സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു് പിതാവായ ദേവേന്ദ്രനോടു അദ്ദേഹം, ദേവപദവിയിലാകട്ടെ, മോക്ഷത്തിൽ പോലുമാകട്ടെ, തനിക്കു ലവലേശം കാംക്ഷയില്ലെന്നും തന്റെ ഒരേ ഒരപേക്ഷ ശത്രുസംഹാരത്തിനു പ്രയോജനീഭവിക്കാവുന്ന ആയുധപ്രയോഗദർശനത്തിനാണെന്നും ഉണർത്തിച്ചതു് താൻ ധരിച്ചിട്ടില്ലേ? അത്രത്തിലുള്ള ഒരു ഉത്തമപുരുഷനാണു് അൎജ്ജുനൻ.

ഹാഹാ—അങ്ങു പറയുന്നതു് പക്ഷേ ശരിയായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇന്ദ്രാദി ദിക്പാലന്മാർ അനുഗ്രഹരൂപേണ നല്കുന്ന യുദ്ധസാമഗ്രികളോടുകൂടി അദ്ദേഹം യാത്രയാകുമ്പോൾ ഒരു അപ്സരസ്ത്രീയെക്കൂടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ അനുമതി ചോദിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

ചിത്ര—ഇന്ദ്രലോകത്തിൽ വരുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം എത്രകാലം കഠിനമായ തപസ്സു ചെയ്തു എന്നു താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ആ മഹാശയനിൽ ക്ഷത്രിയന്റെ ധീരതയും ബ്രാഹ്മണന്റെ ശാന്തതയും പരസ്പരസ്പൎദ്ധകൂടാതെ കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ശക്തിയുക്തനായ ശിവന്റെ സ്പൎശം നിമിത്തം ആ മനുഷ്യന്റെ അതുവരെയുള്ള പാപം നശിച്ചു. ഫാലനേത്രനായ ആ സംഹാരമൂൎത്തിയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു് അജയ്യമായ പാശുപതാസ്ത്രം നേടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപദാനങ്ങൾ ആരെയാണു് കോൾകൊള്ളിക്കാത്തതു്? ആ മഹാനുഭാവൻ അചിരേണ ത്രൈലോക്യവിജയിയായിത്തീരും; സന്ദേഹമില്ല.

ഹാഹാ—ഇത്രയെല്ലാം സാധിച്ചതു ആ മനുഷ്യൻ ഇന്ദ്രന്റെ പുത്രനായതുകൊണ്ടല്ലേ? അൎജ്ജുനൻ വിശ്വാമിത്രനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. ആ മഹാത്മാവു പോലും താപസനായിരുന്നപ്പോൾ മേനകയുടെ വലയിൽപ്പെട്ടു കുടുങ്ങിയില്ലേ?

ചിത്ര—അതു വാസ്തവംതന്നെ! എന്നാൽ അൎജ്ജുനന്റെ ജടപിടിച്ച തലമുടി മിന്നൽ പോലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നതും, ശാന്തരസപ്രധാനമായ—വേണ്ടപ്പോൾ ക്രൗൎയ്യരസം തുളുമ്പുന്ന—ആ ദിവ്യമുഖാരവിന്ദത്തിൽ ഉജ്ജ്വലതേജസ്സു് പ്രസരിക്കുന്നതും, അത്ഭുതാവഹമല്ലേ? കൎമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെയും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ഒന്നുപോലെ വശീകരിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവരിൽ ഈ വിഭിന്നരസങ്ങൾ വിജൃംഭിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ഹാഹാ—പ്രഭോ! അങ്ങു പറഞ്ഞതു എനിക്കു തീരെ ബോധ്യമാകുന്നില്ല. ദ്രൗപദി, സുഭദ്ര, ഉലൂപി, ചിത്രാംഗദ മുതലായി അനേകം പ്രേയസിമാരുള്ള ഒരാൾ ജിതേന്ദ്രിയനോ? കൊള്ളാം!

ചിത്ര—അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ആ വീരക്ഷത്രിയൻ ജിതേന്ദ്രിയനായതു്. ഈ സ്ത്രീരത്നങ്ങളുമായുള്ള സമ്പൎക്കം നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനു പ്രാപഞ്ചികങ്ങളായ സുഖങ്ങളുടെ യഥാൎത്ഥബോധം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം തീവ്രമായി അനുഷ്ഠിച്ച തപശ്ചൎയ്യ അദ്ദേഹത്തെ ഊൎദ്ധ്വരേതസ്സാക്കി. ആ സ്ഥിരചിത്തൻ വിശ്വാമിത്രനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചുതന്നെ പറയാം. കൗരവന്മാരോടു പ്രതീകാരം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ദൃഢവ്രതത്തെ ജീവിതലക്ഷ്യമായി വരിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ഭോഗചിന്ത നിശ്ശേഷം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഹാഹാ—അങ്ങു പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കാം! എന്നാൽ ഒന്നു ഞാൻ അറിയിക്കാം. ദേവലോകത്തിലെ നൃത്തശാലയിൽ വച്ചോ അല്ലാതെയോ, അൎജ്ജുനൻ അപ്സരസ്ത്രീകളുടെ സമീപത്തു ചെല്ലുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല; അവസരോചിതമല്ലാത്ത എന്റെ പ്രശ്നം ക്ഷമിക്കുക. അങ്ങയുടെ ശിഷ്യപ്രധാനനായ അൎജ്ജുനനു് ഗാന്ധൎവ്വകലകളിൽ എത്രമാത്രം നൈപുണ്യമുണ്ടെന്നു അറിയുവാൻ ഞാൻ ഉൽസുകനായിരിക്കുന്നു.

ചിത്ര—അസാമാന്യമായ നൈപുണ്യമുണ്ടു്. വായ്പ്പാട്ടിനേക്കാൾ വാദ്യവാദനത്തിലാണു് അദ്ദേഹം അധികമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചതു്; എന്തെന്നാൽ ഭൂമിയിൽ ഇവിടു

ത്തെ വാദ്യവിശേഷങ്ങൾ ഇല്ലല്ലൊ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനം പ്രമാണിച്ചു്, സുധൎമ്മയിൽ തുംബുരു സംവിധാനം ചെയ്തു നടത്തിയ അപ്സരോനൃത്തം ആ മഹാനുഭാവനെ വളരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു. അനന്തരം ആ സരസൻ പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് എന്റെ അടുക്കൽ പതിവായി സംഗീതം അഭ്യസിച്ചുപോരുന്നു; എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ഏതോ ഒരു ചിന്തയ്ക്കു അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും കാണാം. കാൎയ്യകഥനത്തിൽ രാജ്യഭ്രഷ്ടരായ സ്വസഹോദരന്മാർ അജ്ഞാതവാസം ചെയ്യുന്നതു ചിന്തിക്കുംതോറും മൎമ്മഭേദകമായ വേദന ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും ചൂതുകളിയിൽ ശകുനി പ്രയോഗിച്ച കൂടതന്ത്രവും, ദുശ്ശാസനന്റെ ദ്രൗപദീവസ്ത്രാപഹരണവും തന്റെ ഹൃദയത്തെ വ്രണിതമാക്കുന്നു എന്നും അൎജ്ജുനൻ എന്നോടു പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ എന്റെ ദൌത്യം അൎജ്ജുനനു് അനുകൂലമായേക്കാം.

ഹാഹാ—അല്ലാ! അങ്ങയുടെ ആ വിശേഷപ്പെട്ട ദൂത്യ് എന്താണാവോ?

ചിത്ര—അന്നു നൃത്തം നടന്നപ്പോൾ ഉൎവ്വശിയെ, അൎജ്ജുനൻ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് ഇന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ പുത്രൻ ഉൎവ്വശിയിൽ പ്രണയപരവശനായില്ലയോ എന്നു അദ്ദേഹം അനുമാനിക്കുന്നു. അൎജ്ജുനനെ പരിചരിക്കുന്നതിന്നു ഉൎവ്വശിയോടു പറയുവാൻ, എന്നോടു ദേവേന്ദ്രൻ ഇന്നലെ മന്ദഹാസപൂൎവ്വം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നോ? അറിയാം. ഈയുള്ളവൻ ആജ്ഞാകരൻമാത്രം.

ഹാഹാ:—ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഒരു രഹസ്യം ധരിപ്പിയ്ക്കാം. അൎജ്ജുനനെ സഭാമന്ദിരത്തിൽ ദൎശിച്ച നിമിഷം മുതൽ ഉൎവ്വശി ആ നായകനിൽ പ്രണയബദ്ധയാണെന്നു് വരൂഥിനി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ഇന്ദ്രന്റെ ആജ്ഞയെ അനുവൎത്തിക്കാൻ ഉൎവ്വശി സസന്തോഷം സന്നദ്ധയായിരിക്കും. കൂടാതെ അൎജ്ജുനന്റെ വീരചരിതങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവൾ താനെ വഴിപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ചിത്ര:—ആശ്ചൎയ്യം! അത്യാശ്ചൎയ്യം!! ഉൎവ്വശിക്കും കാമപാരവശ്യമോ? എന്നാൽ നമ്മുടെ കൃത്യം സുകരമായി. ഈ ഗ്രന്ഥവൃത്താന്തം ഗ്രഹിപ്പിച്ചതിന്നു് ഞാൻ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

(ഇരുവരും പോകുന്നു)

രംഗം 2.

(ഉൎവ്വശിയുടെ മോഹനമന്ദിരത്തിലെ ഒരു മുറി. അതിന്റെ ഭിത്തിയിൽ പുരൂരവസ്സിന്റെ ഒരു ഛായാപടം തൂക്കിയിരിക്കുന്നു.

പൎയ്യങ്കത്തിൽ ഉൎവ്വശിയും വരൂഥിനിയും ഇരിക്കുന്നു. ശോകവും, നൈരാശ്യവും ഉൎവ്വശിയുടെ മുഖത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നുണ്ടു്. വരൂഥിനി നാലുപാടും കൂടെക്കൂടെ നോക്കുന്നതും, അവരുടെ ചിന്താഗതിയും കണ്ടാൽ അവർ എന്തോ രഹസ്യാലാപം ചെയ്യുന്നുവെന്നു തോന്നും)

വരൂ—സോദരി! ഈ വിധം മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതു് അപ്സരസ്ത്രീകളിൽ അഗ്രഗണ്യയായ ഭവതിക്കു് അശേഷം യോഗ്യമല്ല. നമ്മുടെ ഹൃദയം യാതൊന്നിന്നും വിധേയമാകാതെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു് നമ്മുടെ കൎത്തവ്യം. പുരുഷവൎഗ്ഗം നമ്മുടെ കേളീസാധനങ്ങളല്ലേ? അവരെ പാവക്കൂത്താടിക്കേണ്ടവരല്ലേ നാം?

ഉൎവ്വശി - നീ പറയുന്നതെല്ലാം സത്യംതന്നെ. ഒതുക്കുവാൻ വയ്യാത്തതും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന്നു സാധിക്കാത്തതുമായ ഒരു ശല്യം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ബലമായി കയറിയിരുന്നുകൊണ്ടു് എന്നെ അതിയായി ഖേദിപ്പിക്കുന്നു. ദുഷ്ടനായ പഞ്ചബാണൻ അൎജ്ജുനന്റെ വിഷയത്തിൽ എന്നെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നു

വരൂ—ദേവി! ഭവതിയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു സൎവ്വാംഗസുന്ദരി—സ്വൎവ്വേശ്യകളുടെ മഹാരാജ്ഞി—ഒരു മനുഷ്യകീടത്തെ ഓൎത്തു് ഈ വിധം തരളിതഹൃദയയാകുന്ന പക്ഷം അതു അവിടത്തെ യശശ്ചന്ദ്രികയ്ക്കു ഒരു തീരാക്കളങ്കമല്ലേ?

ഉൎവ്വശി—ഒരു മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ അനുരക്തയാകുന്നതു് ഇന്നാദ്യമല്ല. പുരൂരവസ്സിന്റെ

രാജ്ഞീപദം അലങ്കരിച്ചിരുന്നവളാണ് ഞാൻ. അതാ; ആ നൃപോത്തമനെ നോക്കുക! (പുരൂരവസ്സിന്റെ ഛായാപടം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.) ആ ചിത്രം ആ മഹാത്മാവിന്റെ മഹിമയ്ക്കു ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നില്ലേ? അതു ഞാൻ തന്നെ വരച്ചതാണ്. ആ ചിത്രത്തിനു് ഒരു മാന്യസ്ഥാനം നല്കി അവിടെ തൂക്കിയിരിക്കുന്നതു് ആ വീരനെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല; അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ത്രൈലോക്യ ജേതാവിൽ എനിക്കു സിദ്ധിച്ച വിജയത്തിന്റെ സ്മാരകമായി മാത്രമാണ്. പുരൂരവസ്സ് ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനല്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വന്നു് നാഗവാഹിനിയെ ഭൂമിയിലേക്കു വീണ്ടുകൊണ്ടുപോയ ഒരു ധീരാത്മാവ്—ഒരു മഹാശക്തൻ—ആ തേജോധനനെയാണ് ഞാൻ എന്റെ വശത്താക്കിയതു്.

ഇന്ദ്രസഭയിൽ അർജ്ജുനനെ ദർശിച്ച മാത്രയിൽ എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ പാഞ്ഞു. ദേവേന്ദ്രന്റെ പാർശ്വസ്ഥനായിരുന്ന ആ സുന്ദരപുരുഷൻ എന്നെ ആകർഷിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു തോന്നൽ ഉണ്ടായി. ആ മോഹനാംഗന്റെ ജടഭാരത്തിൽ നിന്നു് എന്തൊരു തേജസ്സാണ് പ്രസരിക്കുന്നതു്! ഊർജ്ജസ്വലങ്ങളായ ആ നയനങ്ങളിൽ എന്തൊരു പ്രഭാവമാണ് പരിസ്ഫുരിക്കുന്നതു്! ദേവസ്ത്രീകളുടെ സംഗീതനൃത്താദികളിൽ ലയിച്ചു് ചിത്രസേനന്റെ വിദ്യാമന്ദിരത്തിൽ, മൃദംഗാദി വാദ്യകലകൾ സശ്രദ്ധം അഭ്യസിക്കുന്ന അർജ്ജുനനെ പലകുറി ഞാൻ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. പഠിച്ചതെല്ലാം പയററിട്ടും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു ഭാവഭേദവും വരുത്തുവാൻ എന്നെക്കൊണ്ടു് സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ പരാക്രമശാലി സംഗീതത്തിലും നൃത്തത്തിലും സമുത്സുകനായിരുന്നതേയുള്ളു. എന്റെ പ്രണയപരവശമായ നോട്ടങ്ങൾ ആ മഹാപുരുഷനെ ആകർഷിക്കാൻ അശക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ആ മോഹനവിഗ്രഹം എന്റെ മനോദർപ്പണത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നു; അതിനെ ഞാൻ സർവ്വദാ ധ്യാനിക്കുന്നു; ആരാധിക്കുന്നു. നിദ്രാദേവിക്കും എന്നോടു കാരുണ്യം ലേശംപോലും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ദുഷ്പ്രാപമായ എന്റെ മോഹം എന്നെ ലജ്ജിതയാക്കുന്നു. ആ ഭഗി നവമന്മഥനെ വശീകരിക്കാനുള്ള വിദ്യ ഉപദേശിച്ചു തരാമോ?

വരൂ—"വധുവിൽമാത്രം ഉദിച്ചാൽ പോരാ പ്രേമം; അതു വരനിലും പകരണം" എന്ന വസ്തുത ധരിക്കാത്ത ചപലകളായ അബലകളുടെ വ്യാകുലതയിൽ സഹതാപത്തിനു അവകാശമേയില്ല. ഒരുദിവസം സായാഹ്നസമയത്തു് ഭാഗീരഥീതീരത്തു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അർജ്ജുനന്റെ ഒരു അനുജീവിയെ യദൃച്ഛയാ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി. "സ്വാമിക്കു സുഖംതന്നെയോ?" എന്നു് ആ ആളോടു ചോദിച്ചതിനു് അയാൾ പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതാണ്. "ദേവേന്ദ്രനിൽ നിന്നു സമരായുധങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയ നിമിഷം മുതൽ, ആ ദേശാഭിമാനി സ്വസ്ഥാനത്തിലേക്കു് പ്രയാണംചെയ്യുവാൻ അത്യന്തം ഉത്സുകനായിരിക്കുന്നു; ആഹാരനിദ്രാദികളിൽപോലും തീരെ ശ്രദ്ധയില്ല; സുഹൃത്തുക്കളുമായുള്ള സംഭാഷണം കൂടി നിശ്ശേഷം നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു". ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ധരിക്കേണ്ടതെന്താണ്? അല്ലയോ ഉർവ്വശി! അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗീയസുഖമൊന്നും കാംക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നല്ലേ?

ഉർവ്വശി—എന്നാൽ സമയം വഴുതുന്നു. വരൂഥിനി! ഈ ഉത്തമപുരുഷൻ പെട്ടെന്നു യാത്രയാകുമോ എന്ന വിചാരം എന്നെ അസ്വസ്ഥയാക്കുന്നു; ഇപ്പോൾത്തന്നെ പോയേക്കുമോ എന്തോ? ഒട്ടും നേരം കളയാതെ എനിക്കുവേണ്ടി ഒരു കാര്യം സാധിക്കാൻ നീ കഴിയുന്നതും ശ്രമിക്കുമോ? ചിത്രസേനനെ ചാടുവചനങ്ങളാൽ നീ വശപ്പെടുത്തി, സ്ഥിരനിഷ്ഠനായ അർജ്ജുനന്റെ എന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥമായ അഭിപ്രായം ആ കലാനാഥൻ മുഖേന അന്വേഷിച്ചു വരുവാൻ ഉടൻ പുറപ്പെടണേ! ചിത്രസേനൻ അർജ്ജുനന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതനല്ലേ? ചിത്രസേനന്റെ അറിവിൽപ്പെടാത്ത രഹസ്യമൊന്നും അർജ്ജുനനു് ഇല്ലെന്നാണല്ലോ എല്ലാവരും പറയുന്നതു്.

വരൂ—ഉർവ്വശി! അതാ നോക്കൂ. ആരാണ് വരുന്നതെന്നു്? ദേവിയുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ചിത്രസേനമഹാരാജാവിനാൽ ഗ്രഹി

ഷ്പിക്കുക! അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം അനുസരിക്കുക.

(വരൂഥിനി പോകുന്നു ചിത്രസേനൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഉർവ്വശി:—അല്ലയോ മഹാരാജാവേ! അങ്ങേയ്ക്കു നമസ്കാരം. ഞാൻ അങ്ങയെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി യാത്രയ്ക്കു് ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു.

ചിത്ര:—നന്നായി. നമ്മുടെ സമാഗമം ശുഭമായി പരിണമിക്കട്ടെ! ഭവതി എന്നെ കാണണമെന്നു് ആഗ്രഹിച്ചതെന്തിനു്? ഉദ്ദേശം?

ഉർവ്വശി:—സ്വന്തമായ ഒരു കാര്യംതന്നെയാണു്.

ചിത്ര: ങേ! അങ്ങനെ—എന്താണു്—അതു്?

ഉർവ്വശി:—(ലജ്ജയാൽ തുടുത്ത മുഖത്തോടുകൂടി) ഒരു ധീരോദാത്തൻ എന്റെ ഹൃദയം ചോരണംചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കു് ആ വീരന്റെ പ്രണയം സംപ്രാപ്യമാകുന്നില്ല. മനുഷ്യരെ വശപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള എന്റെ പ്രാഗല്ഭ്യം നശിച്ചു. എന്റെ വശ്യപ്രയോഗങ്ങളുടെ ശക്തിയും ശൂന്യമായി. എന്റെ വിലാസവ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം ആ സ്ഥിരചിത്തന്റെ നേർക്കു് പ്രയോഗിച്ചിട്ടും ഫലാംകുരംപോലും ലക്ഷ്യമാകുന്നില്ല

ചിത്ര:—(പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു്) അപ്സരസ്ത്രീകളിൽവെച്ചു് അത്യന്തം മധുരയായ ഭവതിയെ ഇത്ര നിർദ്ദയമായി കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ആ അശുദ്ധഹൃദയനാരാണു്)

ഉർവ്വശി: (ഗദ്ഗദത്തോടുകൂടി) ഫ—ൽ—ഗു—നൻ.

ചിത്ര:—നീ ഒട്ടും വിഷമിക്കേണ്ട ഈ ധർമ്മസങ്കടത്തിൽനിന്നു ഭവതിയെ മോചിപ്പിക്കുവാനായിട്ടു് മാത്രമാണു് വാസവസന്നിധിയിൽനിന്നു ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു് പോന്നതു്?

ഉർവ്വശി.—ഞാൻ അത്ര ഭാഗ്യവതിയോ?

ചിത്ര:—ഇന്ദ്രസഭയിൽവെച്ചു് ഭവതി നൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അർജ്ജുനൻ ഭവതിയിൽ സാകൂതമായ് ദൃഷ്ടിപതിപ്പിച്ചതു് സഹസ്രനേത്രൻ കാണാതെയിരുന്നില്ല.

ഉർവ്വശി:—എന്തു്? അതു് ദേവനാഥനും അറിഞ്ഞുവോ? അല്ലയോ രാജാവേ, അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ എന്റെ മോഹഹൃദയത്തിനു് അമൃതവൃഷ്ടിയും അസ്വാസ്ഥ്യരോഗത്തിനു് സിദ്ധൌഷധവുമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ എനിക്കു് ഒരു നവോന്മേഷം തോന്നുന്നു.

ചിത്ര:—ക്ഷത്രിയരിൽ ഏററവും ഉൽകൃഷ്ടൻ എന്നു പുകഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വീരനെ ഭവതി വരിച്ചതിൽ ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദിത്യപ്രഭമായ ശരീരകാന്തിയും, സൽഗുണപൌഷ്കല്യവും സുവിദിതമാണു്; ധനുർവ്വേദത്തിൽ പാരംഗതനാണു് അദ്ദേഹം; നാകലോകത്തിലും നരലോകത്തിലും ഒന്നുപോലെ ആരാധ്യനുമാണു്. ആ മഹാത്മാവിന്റെ ആശ്രിതവാത്സല്യം അന്യാദൃശമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളു. ദേവേന്ദ്രൻ ഏററവും സന്തോഷിച്ചു് ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നതിനുള്ള ഏതാനും വിശിഷ്ടങ്ങളായ ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉർവ്വശി—എന്റെ പ്രാണനാഥന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെപ്പററി കേൾക്കുംതോറും പ്രണയം ഒന്നിനൊന്നു് ഉയരുന്നു.

ചിത്ര—(ആത്മഗതം) പ്രണയം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനംപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ കൃത്യം സുകരംതന്നെ. (ഉറക്കെ) പക്ഷേ, അല്ലയോ ഉർവ്വശി! ഒരു തകരാറുമാത്രം ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടു്.

ഉർവ്വശി:—(ആശ്ചര്യസംഭ്രമത്തോടുകൂടി) എന്തു്. എന്താണതു്?

ചിത്ര:—വനത്തിൽ വസിക്കുന്ന സ്വസഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചു് സദാ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിന്താഗതി, "മനമങ്ങും മിഴിയിങ്ങും" എന്ന അസ്വസ്ഥാവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹത്തെ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അനന്യലഭ്യങ്ങളായ ഇന്ദ്രായുധങ്ങൾ അധീനമായനിമിഷംമുതൽ സഹോദരന്മാരുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തുന്നതിനു് ആ ധർമ്മവീരൻ തപിക്കുന്നു. വിജയൻ തപശ്ചര്യകൊണ്ടു് ആത്മനിയന്ത്രണം ബലമായി വശപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ആ സംയമനവൈഭവംകണ്ടു്

ദേവന്മാർപോലും ആ തപോനിഷ്ഠനെ ഒരു ഋഷിവര്യനായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആ സമർത്ഥൻ എന്നിൽനിന്നു ഗന്ധർവ്വകലകളെല്ലാം അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഭവതിയെപ്പോലെയുള്ള സുന്ദരിമാരിൽനിന്നു വളരെ വളരെ അകന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇന്നത്തെ നില. ഇത് ഭവതിയുടെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഉർവ്വശി—അതു് യഥാർത്ഥംതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാരുണ്യം സമ്പാദിക്കാൻ ഞാൻ വളരെയധികം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സ്ത്രീകളുടെ നർമ്മാലാപങ്ങളാകട്ടെ, ഭാവഹാവ പ്രകടനങ്ങളാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഹൃദയത്തെ ചലിപ്പിക്കുന്നതിനു് തീരെ ശക്തങ്ങളാകുന്നില്ല.

ചിത്ര—തൻെറ പുത്രൻ സകല കലാവല്ലഭനാകണമെന്നാണ് ഇന്ദ്രൻെറ മനോരഥം. എന്നാൽ ശൃംഗാരകലയിൽ മാത്രം അർജ്ജുനൻെറ അപ്രഗത്ഭത അസാമാന്യമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആചാര്യസ്ഥാനം ഭവതി വഹിക്കണമെന്നു് ഇന്ദ്രൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ ദൌത്യം വഹിക്കുന്നതിനാണ് ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇവിടെ ആഗതനായിരിക്കുന്നതു്.

ഉർവ്വശി—ഇപ്പോൾ എൻെറ സന്തോഷം ദ്വിഗുണീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ചരിതാർത്ഥയായി. എന്തെന്നാൽ ദേവേന്ദ്രനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനു പുറമേ എൻെറ അഭീഷ്ടവും നിറവേറുമല്ലോ?

ചിത്ര—ഭവതിക്കു മംഗളം ഭവിക്കട്ടെ! എൻെറ ഈ നിസ്സാരവചനംകൂടി കേൾക്കുക. എനിക്ക് അർജ്ജുനനെ നല്ലപോലെ അറിയാം. കൌശലം കൊണ്ടൊന്നും അദ്ദേഹത്തെ വശപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാനുള്ളതു് സമയംനോക്കി ആശയം തുറന്നു പറയുക. ആ ഗുണസമ്പന്നൻെറ വിനീത ദാസിയാകാൻ ഹാർദ്ദമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ആ മഹാൻെറ കാരുണ്യം യാചിക്കുക. അല്ലാതെ ഇതിനു് ഗത്യന്തരമൊന്നുമില്ല. ഭവതിക്ക് ഞാൻ വിണ്ടും വിജയം ആശംസിക്കുന്നു. (പോകുന്നു)

(തുടരും.)

'ശരീരമാദ്യം ഖലുധർമ്മസാധനം.'

ഒരിക്കലും ഭേദപ്പെടുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു് നിരാശക്കുണ്ടിൽ അകപ്പെട്ടു് ജീവിതംനയിച്ചുവന്ന അനേകം രോഗികൾ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം ഉപയോഗിച്ചു് ആരോഗ്യവും, ആയുസ്സും വർദ്ധിച്ചവരായി കരതലാമലകംപോലെ വെളിവായിരിക്കുന്നു.

'ജീവരക്ഷാമൃതം' എന്ന **ആനന്ദകുസുമാകരലേഹ്യം:**—അമൃതസഞ്ജീവിനിപോലെ ഫലം നൽകുന്നതു്. 20 തോലാ അടങ്ങിയ ഡപ്പിക്ക് വില രൂ. 3

ഗുന്മകുലാന്തകൻ:—ഈ ഭയങ്കരവ്യാധിക്ക് കൃത്യം പറരുന്ന ഒരു ദിവ്യയോഗം. (½ അദ്ദ ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. ഡപ്പിഒന്നുക്ക് വില രൂ. 3

കാസശ്വാസസംഹാരി:—ആശ്ചര്യകരമായ ഫലസിദ്ധിയുള്ളതു്. വില ഡപ്പി ഒന്നുക്ക് രൂ 3.

ഞങ്ങളുടെ പുതിയ ക്യാററ്ലാഗിനു് ആവശ്യപ്പെടുക:—

മദ്രാസ് ജീവരക്ഷാമണിവൈദ്യശാല,
മെയിൻറോഡു്—കൊല്ലം.

പ്രകൃതി.

(തെരുവത്തു് രാമൻ.)

ഹാരം താരിയണിഞ്ഞിടയ്ക്കു മുനിപോ-
ലായും, ചിലപ്പോളിളം-
ഹാസം പൂണ്ടൊരു ചന്ദ്രികാ ഗണികയോ-
ടുല്ലാസിയായും സ്വയം
നേരം നോക്കി യഥേഷ്ടമിങ്ങിനെ നിറം
മാറുന്നൊരാകാശമേ,
ധീരന്മാൎക്കയോജ്യമല്ലിതു നിന-
ച്ചാലെത്ര ലജ്ജാവഹം! 1

വേരാകുന്ന വെളുത്ത താടിയുമിയ-
ന്നേതൊന്നിലും ക്ലേശമേ-
ശീടാതങ്ങനെ നിന്നിടും കിഴവനാ-
മാലേ, കുറച്ചെങ്കിലും,
നാടാകെ പ്രചുരം കുലുക്കിവരുമ-
ക്കാററിൻെറ താളത്തിനൊ-
ത്താടാനായുഴറാത്ത നിൻെറ ഹൃദയ
സ്ഥൈൎയ്യം പ്രശംസാവഹം! 2

നീലാകാശ ജലപ്പരപ്പിലിളകും
കൊച്ചമ്പിളിത്തോണിയിൽ
ലീലാലോലിതയായി മന്ദമെവിടെ
പ്പോകുന്നു നീ ചന്ദ്രികേ!
മാലാണ്ടുള്ള മദീയ നാട്ടിലിവിടെ
ത്താഴത്തു മൊട്ടിട്ടതാം
ചേലാളും കുമുദങ്ങളോടു ഭവതി-
യ്ക്കില്ലേ കടപ്പാടുകൾ? 3

പൂവിട്ടോരഴകാൎന്ന പച്ചമുടിയും
ചൂടി പ്രതാപം നടി-
ച്ചാവിണ്ണോളമുയൎന്നു നിന്നു വിജയം
കൊള്ളുന്ന വൃക്ഷങ്ങളേ,
ജീവിക്കാനരുതാതെ, കീഴിലിവിടെ
പ്പൂവല്ലി ഹാ, നിങ്ങളെ
സ്സേവിച്ചല്ലിയുണങ്ങി നിൽപു-നിയതി-
യ്ക്കെന്തുണ്ടിതിന്നുത്തരം? 4

—*—

വായിച്ചു ചിരിക്കാം! ചിന്തിച്ചു രസിക്കാം!

'ഡിംഡിമം'

(ഒരു ഉന്നത ഫലിതഗ്രന്ഥം.)

By K. G. Pillay, Editor, Chitrabhanu.

വില എട്ടണ. ഉടനേ അപേക്ഷിക്കുക:—

Manager, "CHITHRABHANU" Haripad.
(The Malayalam Punch)

കവിതാമഞ്ജരി

രണ്ടാംഭാഗം.

വില രൂപാ ൧

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

പുലിയന്നൂർ എസ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.

(മീനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്പർശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴു കവിതയുണ്ട്)

ഫാദർ ഏബ്രഹാം വടക്കേതിൽ അവർകളുടെ, പ്രൌഢവും വിമർശനപരവുമായ അവതാരിക പഠിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

ധാരാവാഹിയായ വാക്പ്രസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, മോഹനമായ ഭാവനാനവനവോല്ലേഖങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈദർഭീരീതി, ആകർഷകങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ നിരൂപകശിഖാമണിയായ അവതാരകൻ പറയുന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കുക തന്നെ. ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ കവിഹൃദയത്തിൽ തുളുമ്പിത്തല്ലിയ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ മൂർത്തരൂപങ്ങളാണ് 'കവിതാമഞ്ജരി'യുടെ ഈ ദ്വിതീയഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന 16 ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശാഭിമാനം, അകൃത്രിമസംസ്കാരത്തോടുള്ള അളവററ ഭക്തി, പ്രകൃതിവിലാസദർശനമാത്രയിലുളവാകുന്ന ആഹ്ലാദം, അമേയമായ ഭൂതാനുകമ്പ, അചഞ്ചലമായ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ കവിഹൃദയത്തെ ചലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വികാരങ്ങളുടെ സന്ദർഭാനുസാരേണയുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് ഓരോ കവിതയിലും അണിയായി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കവിയുടെ ഔചിത്യബുദ്ധി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാവനയും ആഴിയിലെ തരംഗപരമ്പരപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു.

ചന്ദ്രാപ്രസ്സിലെ സുന്ദരമായ അച്ചടി! കമനീയമായ കവർ!

ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറ ഇതരകൃതികൾ

1 ശ്രീവിഷ്ണുപാദാദികേശാന്തവർണ്ണനസ്തോത്രം (വ്യാഖ്യാനം) 1 രൂ.
2 കവിതാമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം 8 ണ.
3 രാജഭക്തി (കവിതാസമാഹാരം) 1 രൂ.
4 അഞ്ജലി (കൃഷ്ണാവതാരസംഗ്രഹം 1 രൂ.
5 സുലോചന (ഗദ്യകാവ്യം) 1 രൂ. ണ.
6 ലേഖനമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം 2 രൂ.
7 ദിലീപൻ 8 ണ.
8 ശിവരാത്രിമഹോത്സവം (തുള്ളൽ) 6 ണ.
9 ബോധനമാലിക 1-ാംഭാഗം 8 ണ.
10 ഭക്തിദീപിക (ഒരു നിരൂപണം) 4 ണ.

പുലിയന്നൂർ ബുക്ക്ഹൌസ്
A. O. & P. O. പാലാ
ബ്രാഞ്ച്—തൊടുപുഴ.

മാനേജർ,
ചന്ദ്രാപ്രസ്സ്,
ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

അവതാരങ്ങളും ഗാന്ധിജിയും.

(കടശ്ശനാട്ട മാധവൻപിള്ള, ബി. എ.)

ആഴ്വാഞ്ചേരിതമ്പ്രാക്കളിലും അയ്യൻപുലയനിലും, ആദിത്യനിലും അണുകൃമിയിലും ഈശ്വരപ്രഭാവം പരിസ്ഫുരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പരിസ്ഫുരണത്തിൽ ഐകരൂപ്യമില്ല. ശ്രീരാമനിലും ഹനുമാനിലും ഈശ്വരൻ ഒരുപോലെ അന്തര്യാമിയാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ ആളിന്റെ പരിചരണവും പാദസേവകത്വവും അവകാശപ്പെടാൻതക്ക ഔന്നത്യം ആദ്യത്തെയാളിനുണ്ടാകാൻ കാരണവുമില്ല. വ്യക്തിഭേദമനുസരിച്ച് ഏതോ ഒരു പരിമാണവ്യത്യാസം ഈ അന്തര്യാമിത്വത്തിനുണ്ടെന്നാണ് ഇതിൽനിന്നും വെളിവാകുന്നത്. അവതാരങ്ങളിലാകുമ്പോൾ അന്തര്യാമിത്വത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഏതോ ഒരുനില ഈശ്വരൻ അവലംബിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സമ്മതിച്ചേതീരൂ.

ഉരുളക്കിഴങ്ങിലും പഴത്തിലും മരച്ചീനിയിലും പഞ്ചസാരയുടെ അംശം കലർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെയൊന്നും പഞ്ചസാരയായി നാം എണ്ണാറില്ല. പഞ്ചസാരയുടെ അന്തർവ്യാപ്തി കൂടുതൽ പ്രകടമായിരിക്കുന്ന പഴത്തെ അതിന്റെ അവതാരമെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഏതാണ്ടീവിധമുള്ള ഒരു സ്ഥിതിഭേദം ഈശ്വരന്റെ സർവ്വാന്തര്യാമിത്വത്തിനുമുണ്ട്.

ഏതുനിലയിലെത്തുമ്പോഴാണ് ഈശ്വരപ്രഭാവം അന്തര്യാമിത്വത്തിൽ നിന്നും അവതാരത്തിലേക്കുയരുന്നതെന്നോ അതിന്റെ താരതമ്യപരിമാണമെന്തെന്നോ തീർത്തുപറയുക എളുപ്പമല്ല. അതിനുള്ള പ്രധാന വിഷമത ഈശ്വരത്വത്തെപ്പററിയുള്ള നിശ്ചിതമായ ഒരു നിർവ്വചനത്തിന്റെ അഭാവമാണ്.

അവതാരം മനുഷ്യരൂപത്തിലേ ആകാവൂ എന്നില്ല. ഹിരണ്യകശിപുവിന്റെ വയർകീറി കുടൽമാലയെടുക്കുന്ന നരസിംഹവും അവതാരമാണ്. ആഹാരനിയന്ത്രണം യാതൊന്നുമില്ലാത്ത ആമയും വരാഹവും പോലും അവതാരവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജീവികളാണ്. ഏതുരൂപത്തിലായാലും അവതാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേറണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ മററൊരു പരിഗണനയും ഈ ആകാരസ്വീകരണത്തെ ബാധിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല!

'പരിത്രാണായ സാധൂനാം വിനാശായ ച ദുഷ്കൃതാം' ആണ് ഭഗവാൻ ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഒരു വിനാശകശക്തിയുടെ മൂർത്തീഭാവംകൂടി അദ്ദേഹം അവലംബിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. ലോകത്തിന്റെ ഒരംശത്തെ 'ദുഷ്ടനിഗ്രഹണ'മെന്ന പേരിൽ നിഹനിക്കുന്നുമുണ്ട്. ശിഷ്ടസംരക്ഷണം, ദുഷ്ടനിഗ്രഹം എന്നീ രണ്ടുകൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രം നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ശക്തി അമാനുഷികമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നയാളിലും ഈശ്വരശക്തി സാമാന്യാതീതമായി സങ്കലിതമായിരിക്കണം. ചെങ്കിസ്ഖാനും തൈമൂറിനും മനുഷ്യനിഗ്രഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കഴിവും ക്രൂരതയും നിരുപമമായിരുന്നു. അവരുടെ സംഹാരശക്തിക്കു വിധേയരായി മരണമടഞ്ഞവരെല്ലാം വിനാശാർഹരായ ദുഷ്കൃതരായിരിക്കാമെന്നൊരു വ്യാഖ്യാനമേ ആ സംഭവത്തിനു നല്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. സാഹോദര്യവും ഭൂതദയയും പരത്തിയ ബുദ്ധദേവനും മനുഷ്യാതീതനാണ്. അദ്ദേഹം ദുഷ്ടനിഗ്രഹം ചെയ്തില്ല. ഈ വസ്തുത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനും ശിഷ്ടപരിപാലനത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അവതാരങ്ങളാണ് ഈശ്വരൻ കൈക്കൊള്ളുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ക്രൗര്യപ്രകടനത്തിന്റെ വൈവിധ്യത്തിൽ ആമോദമാളുന്ന കരടിയിലും ജീവജന്തുക്കളെ മാത്രമേ അശിക്കാവൂ എന്നു നിർബന്ധമുള്ള സർപ്പത്തിലും ഈശ്വരൻ അന്തര്യാമിയല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അവയിൽ പ്രകാശിതമായിരിക്കുന്ന സ്വഭാവവിശേഷത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത ഈശ്വരത്വം തന്നെയായിരിക്കണം താനും. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ചേനനും ചെങ്കിസ്ഖാനുമെല്ലാം ഈശ്വരാവതാരങ്ങൾതന്നെ

ന്നെയാകും. ഏതു മതാവലംബിയായാലും മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും സഹോദരങ്ങളാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന ഗാന്ധിജിയും അന്യമതക്കാർ ശത്രുക്കളാണെന്നും അവരോടിടകലർന്നു ജീവിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള വാദത്തിൽ പരസ്പരവിദ്വേഷം വളർത്തി കൊള്ളയും കൊലപാതകത്തിനും കളമൊരുക്കുന്ന ജിന്നായും ഒരേകാലത്തു ജീവിക്കുന്ന രണ്ടു സാമാന്യശക്തികളാണു്. അവരിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ഈശ്വരശക്തി എത്രത്തോളം പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ആശ്രയിച്ചാണു് അവതാരനിലയിലേക്കവർ ഉയർന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്.

ഒരുകാര്യംകൂടി ഇവിടെ ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ദശാവതാരങ്ങളിൽ ഒൻപതും കഴിഞ്ഞു. വരാനുള്ളതു് കൽക്യവതാരമാണു്. മ്ലേച്ഛനിഗ്രഹം അഥവാ സംഹാരക്രിയമാത്രമേ കൽക്കി നടത്തേണ്ടതായിട്ടുള്ളു. മനുഷ്യാധമരിൽ അഗ്രണിയെന്നു പേരെടുത്ത മുസ്സോലിനിയും യൂറോപ്പിനെ ആകപ്പാടെ ചോരക്കളമാക്കിയെങ്കിലും അതിലുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഇനിയും തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതിരിക്കുന്ന ഹിററ്ലറും കുറെ സംഹാരക്രിയ നടത്തി. നിസ്സഹായരും ഭയവിഹ്വലരുമായ ജനങ്ങളെയാണു നിഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നിരുന്നാലും നിഗ്രഹക്രിയ ജിന്നായും കുറെയൊക്കെ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ കൃതാന്തമതികളിലെല്ലാം ഒട്ടേറെ അമാനുഷികശക്തിയുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേതീരു. പക്ഷെ അവതാരമാകുമോ എന്നുള്ളതാണിവിടത്തെ ചിന്താവിഷയം.

അവതാരം പത്തേയുള്ളുവെന്ന സിദ്ധാന്തത്തിനു വേദവാദരതന്മാരുടെ ഇടയിൽപോലും സാർവ്വത്രികമായ അംഗീകാരമില്ല. ആ വാദം സ്വീകരിക്കുന്ന 'ജയദേവ'കവിതന്നെയും ഒമ്പതാമത്തെ അവതാരമായി കാണുന്നതു ശ്രീബുദ്ധനെയാണു്. എല്ലാ അവതാരങ്ങളിലും കലർന്നിരിക്കുന്ന നിദാനശക്തിയായി മാത്രമേ ശ്രീകൃഷ്ണനെ അദ്ദേഹം ദർശിക്കുന്നുള്ളു. ഒരർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയെന്നു സമ്മതിക്കാം. ധർമ്മത്തിനു് ഗ്ലാനിയും അധർമ്മത്തിനു് അഭ്യുത്ഥാനവുമുണ്ടാകുന്ന വേളകളിൽ ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിനായി ഭഗവാൻ രൂപമെടുക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ ഇതെപ്പററിയുള്ള സങ്കല്പം. മനുഷ്യനിഗ്രഹംമാത്രം നടത്തുന്ന ശക്തിപ്രകർഷം, എത്രതന്നെ അമാനുഷികമായിരുന്നാലും ധർമ്മസംസ്ഥാപനമാണു നിർവ്വഹിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. സൽക്കർമ്മനിരതന്മാരെയും പരമഭാഗവതന്മാരെയും അവർ ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗക്കാരെന്ന കാരണംകൊണ്ടു നിഗ്രഹിക്കുന്ന ശക്തിസമ്പന്നൻ ധർമ്മസംസ്ഥാപനമല്ല അതുമൂലം നടത്തുന്നതു്. ഈശ്വരശക്തിയെപ്പററിയുള്ള നമ്മുടെ പരമാവബോധത്തിനുതന്നെയും മൌലികമായ കോട്ടംവരുത്തുന്ന ഒരു ഘടകം ഈ ദുഷ്ടശക്തിക്കു് ഈശ്വരത്വമാരോപിക്കുന്നതിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈശ്വരൻ സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപിയാണു്. ലോകത്തിന്റെ ഉല്പത്തിതന്നെ ആനന്ദത്തിലാണെന്നുള്ളതു ലോകായതികന്മാരും സമ്മതിച്ചേതീരു എന്നുള്ള ഒരു പരമാർത്ഥമാണതാനും. 'ആനന്ദാദ്ധ്യേവ ഖല്വിമാനി ഭൂതാനി ജായന്തേ' എന്നാണു് ശ്രുതിവചനം. മോക്ഷം ലഭിച്ചയാൾ ലയിക്കുന്നതും പരമനിർവൃതിയിലാണെന്നാണു് സങ്കല്പം. മററു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ ഉല്പത്തിപോലെതന്നെ അവസിതിയും ആനന്ദത്തിലാണു്. മുമുക്ഷുക്കൾ ദുഷ്ടശക്തികളെ ആരാധിക്കാറില്ല. നിർവൃതിലബ്ധിക്കു് ആ ആരാധന സഹായകമാകുന്നില്ല. നല്ലതിലും തീയതിലും ഈശ്വരത്വമുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേതീരൂ എങ്കിലും രണ്ടും ഒരുപോലെ ആരാദ്ധ്യമല്ല. ഒന്നുയർത്തുകയും മററതധഃപതിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹം ഉയരാനാണു്. ആത്മാവും ജഡവും പരസ്പരബദ്ധമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജഡത്തിന്റെ ഉയർച്ചയിൽ ആത്മാവും രസം കൈക്കൊള്ളുന്നുണ്ടാവും. പ്രചോദകശക്തി അന്തർന്നിഹിതനായ ആത്മാവുതന്നെയാണെന്നുള്ളതാണു് അതിന്റെ കാരണം. സകലവിധ സുഖസൌകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചാലും പരിസരങ്ങളെ സങ്കുചിതമാക്കുന്ന ഒരു തുറുങ്കിൽ ജീവിക്കാൻ മനുഷ്യൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. വിശാലതയോടു സമീപിക്കുംതോറും അയാൾ രസിക്കുന്നു. ഉന്നതശൈലത്തിന്റെ ഉപരിഭൂവിൽനിന്നുകൊണ്ടു വിശാലമായ അന്തരിക്ഷത്തിൽ നോക്കുമ്പോഴും നീലനിർമ്മലമായ സാഗരത്തിന്റെ വിസ്തൃതപ്പരപ്പിലേക്കു കണ്ണയയ്ക്കുമ്പോഴും മനസ്സു് അനി

വാച്യമായ ഒരാനന്ദത്തിന്റെ അലതല്ലൽ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടേതോ നമുക്കുപയോജ്യമായിട്ടുള്ളതോ അല്ലവയാണ് പ്രായേണ നമുക്കാനന്ദപ്രദങ്ങളായിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കുട്ടിയെക്കാണുമ്പോൾ ആ വസ്തുതയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിൽതന്നെയും നമുക്കാനന്ദമുണ്ട്. കുശലവന്മാരെക്കണ്ട ശ്രീരാമനും ഭരതനെക്കണ്ട ദുഷ്ഷന്തനും അതേതാണ്ട് അനുഭവിച്ചു. അവരുടേതിനെക്കാളും നമ്മുടെ ചിത്രം കാണാൻ നമുക്കു കൂടുതൽ ആനന്ദമുണ്ട്. നാമാരെന്നറിയുന്നതിൽ ആനന്ദം. ഇതിൽനിന്നും ഒരു സംഗതി വെളിവാകുന്നു. ആനന്ദം തോന്നിക്കാത്ത പരിതഃസ്ഥിതി നമ്മുടേതല്ല. ഗുഹകളും കല്ലറകളുമാണ് ഭൂതപ്രേതപിശാചുക്കളുടെ ആവാസസ്ഥാനങ്ങളായി കല്പിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. അവരുടെ വിഹാരസമയം ഭീകരമായ നിശാവേളയും. ദർശനശക്യവും ഭാവനാസുന്ദരവുമായ വിസ്തൃതസ്ഥാനമാണ് ഈശ്വരാവാസരംഗം. അത്യുന്നതമായ ഗിരിമൂർദ്ധാവിലും വിശാലമായ സമുദ്രപ്പരപ്പിലുമുള്ള സാന്ദ്രഗംഭീരതയുടെ വിലാസത്തിലുമാണ് ഈശ്വരന്റെ നിവാസം. ആ സങ്കല്പത്തിലേ നമുക്കാനന്ദമുള്ളൂ. നമ്മുടെ സാക്ഷാൽ സ്ഥാനവും ഏതാണ്ടതിനോടു സമീപിച്ചുതന്നെയായിരിക്കണമെന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. ശരീരഭാരം നമ്മുടെ വ്യോമഗമനത്തിനു പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു. എന്നാലും അങ്ങോട്ടുയരണം; അവിടെ നിന്നു ചുററുപാടും നോക്കണം; അതാണു നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. ഈ ആഗ്രഹദാതാവു ഏതോ അന്തഃശക്തിയാണ്. അതു നിത്യവുമാണ്. ശരീരഭാരം ഇവിടെത്തന്നെ വെടിഞ്ഞു അതിൽനിന്നു വിനിർമ്മുക്തമായി ആ ശക്തി വിഹായസ്സിലുയരും. സൌരയൂഥം മുഴുവൻ ചുററാൻ അതിനു കഴിവുകാണും. ഈ ഭാവനയിൽതന്നെ നാം ആനന്ദിക്കുന്നു. സശരീരനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ശരീരവിനിർമ്മുക്തമായ ഒരവസ്ഥ അഭ്യാസംകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കാൻ മനുഷ്യനു കഴിയും. ഈ ഉൽക്കർഷലക്ഷ്യത്തിൽ എത്രമാത്രം പുരോഗമിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനനുസരിച്ചാണ് ഒരാളിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികനേട്ടത്തെ തുലനംചെയ്യുന്നത്.

ആത്മാവിന്റെ പുരോഗതിയാണു മനുഷ്യന്റെ മേന്മയ്ക്കു മാനദണ്ഡമെങ്കിൽ—അതിൽനിന്നുമാണ് ഈശ്വരസാമീപ്യമോ മനുഷ്യാതീതത്വമോ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെങ്കിൽ—അവതാരസംഖ്യയെ പത്തെന്നു പരിമിതിപ്പെടുത്തുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഭാഗവതപ്രകാരം കല്കി ൨൨-ാമത്തെ അവതാരമാണ്. മോഹിനിയേയും അവതാരമായിത്തന്നെ ഭാഗവതകർത്താവ് എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. നാരദൻ, കപിലൻ, വേദവ്യാസൻ ഇവരെല്ലാം അവതാരപുരുഷരാണ്. കലികാലത്തിൽ ബുദ്ധൻ എന്നൊരവതാരമുണ്ടാകുമെന്നും ഭാഗവതത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ അവതാരങ്ങൾ ഇരുപത്തിരണ്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ വേദവ്യാസപ്രഭൃതികൾ ഉൾപ്പെട്ടുവെന്നും വരുന്നപക്ഷം ലോകസമാധാനത്തിനു അഥവാ ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിനു ഇവരെക്കാളെല്ലാം കൂടുതലായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ജീവിതകാലത്തു് ഒരു മനുഷ്യനും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അനുയായിസംഖ്യയെ സ്നേഹശൃംഖലയിൽ നിബദ്ധമാക്കി കിട്ടുകയും ചെയ്ത ഗാന്ധിദേവനേയും അവതാരമായി ഗണിച്ചുകൂടെ എന്നാണ് ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

ധർമ്മത്തിനു ഗ്ലാനി സംഭവിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ധർമ്മസംസ്ഥാപനം ഏതുവിധമെങ്കിലും ഭഗവാൻ നിർവ്വഹിച്ചുതീരും. അതൊരവതാരത്തിൽകൂടെ ആയിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. പരദ്രോഹദക്ഷനായ മനുഷ്യൻ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു സഹജീവികളെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവരെ സംഹരിക്കാൻ ഒരു ശക്തി അശനിസമം ആവിർഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു മിക്കവാറും അനുഭവസാദ്ധ്യം തന്നെയാണ്. ആ സംഹാരംകൊണ്ടുതന്നെ ചിലപ്പോൾ ധർമ്മസംസ്ഥാപനം സാദ്ധ്യമായി എന്നു വന്നേക്കാം. പീഡനം സാർവ്വത്രികവും ഉൽക്കടവുമായിരിക്കുകയും അതിനെ അപാകരിച്ച് ധർമ്മസംസ്ഥാപനം കൂടി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ അവതാരം ഉണ്ടാകാറുള്ളുവെന്നും ഊഹിക്കാം.

ഒരവതാരത്തിനു രംഗവിധാനം ചെയ്യാൻ ചില നിസ്സാരാവതാരങ്ങൾ അതിനു മുൻപുണ്ടായേ തീരൂ. വിഷ്ണുഭക്തനായ പ്രഹ്ളാദനെ

കൂടെ സഹചരന്മാരും നാരായണമന്ത്രവുമായി അവതരിച്ചതിൽ പിന്നെയാണു് നരസിംഹാവതാരം. രാവണസംഹാരത്തിനായി ദേവകൾ തന്നെ വാനരന്മാരായി ഭൂതലത്തെ അവതരിച്ചുവെന്നാണു കഥ. ഭാരതയുദ്ധത്തിലെ സംഹാരക്രിയകളിൽ ഉപദേശദാതാവായ ഒരു പ്രേക്ഷകൻെറ നിലയെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അവലംബിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ സമരത്തിലെ ആദ്യവസാനക്കാരിൽ അധികംപേരും ഓരോ അവതാരങ്ങളായിരുന്നു

ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യസമരം സമാപനത്തിലെത്തിച്ച മഹാത്മജിക്കു പ്രവൎത്തനത്തിനു രംഗവിധാനം ചെയ്ത പരമശക്തിവിശേഷങ്ങളും ഓരോ രൂപത്തിൽ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടു്. ഝാൻസിയിലെ റാണിമുതൽ എത്രയെത്രപേർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ബലിപീഠത്തിൽ അവരുടെ ജീവൻ അൎപ്പിച്ചു. ശത്രുക്കളെ രാജ്യത്തുനിന്നും പലായനം ചെയ്യിക്കാനുള്ള ശക്തിയില്ലായ്കനിമിത്തം നിരാശാതപ്തരായി മൃതിയടയുകയാണു് അവർ ചെയ്തതു്. ലോകമാന്യതിലകൻെറയും പരിണാമരീതി ഏതാണ്ടീവിധംതന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിലും മരണഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം മററുള്ളവരെപ്പോലെ ഹതാശനായിരുന്നില്ല. പൂനായിൽ സ്ഥാപിച്ച ശിവാജിസ്മാരകമണ്ഡപത്തിൽവച്ചു ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ശിവാജിയുടെ മ്ലേച്ഛനിഗ്രഹരീതി സാധൂകരിക്കുകയും പുലിനഖംകൊണ്ടായാലും മ്ലേച്ഛരായ രാജ്യാധികാരികളെ പിളൎന്നു നിഗ്രഹിക്കുകയെന്നതു വിഗൎഹിതമല്ലെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസംഗം ഭാവിപരിപാടിസൂചകങ്ങളായ വ്യംഗ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു് അധികാരികൾ ഭയപ്പെട്ടതുനിമിത്തമാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറപേരിൽ നടപടി നടത്തിയതു്. ഒരുകാൎയ്യം സ്പഷ്ടമാക്കാനാണു് ആനുഷംഗികമായി ഇത്രയും ഇവിടെ പറഞ്ഞതു്. മ്ലേച്ഛന്മാരെ ഏതുവിധേനയും സംഹരിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു തിലകരുടെയും അഭിപ്രായം. നിൎയ്യാണവേളയിൽ ഗീതയിലെ 'പരിത്രാണായസാധൂനാം' എന്നുതുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകംചൊല്ലിയായിരുന്നു ശോകാകുലരായ പാശ്വരാജികളെ അദ്ദേഹം ആശ്വസിപ്പിച്ചതു്. അവതാരചരിത്രത്തിൽതന്നെ ഒരു പുതിയ അധ്യായം അവിടെ തുറക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ലോകമഹച്ഛക്തികളിൽ അഗ്രിമസ്ഥരായിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരെ സായുധസമരത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്താൻ തക്ക ഒരവതാരം അന്നു ഭാരതത്തിലുണ്ടാവുകയെന്നതു് സങ്കല്പസാദ്ധ്യംപോലുമായിരുന്നില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യമോഹംകൊണ്ടു നീറിയിരുന്ന ഭാരതഹൃദയം ഉദ്ദേശലബ്ധിക്കു മാൎഗ്ഗംകാണാതെ കരിഞ്ഞു കട്ടയാകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളാണു് അന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു്. നിരാശാഗൎത്തത്തിൻെറ അടികാണാത്ത ആഴത്തിൽ ആ സ്വാതന്ത്ര്യതൃഷ്ണ അണ്ടുപോവുകയേ തരമുള്ളുവെന്നായി. ഭഗവാൻതന്നെ നിവൃത്തി നേടിത്തരണമെന്നായിരുന്നു തിലകരുടെ ആശ്വാസം. സംഹാരക്രിയ വിജയപ്രദമാകയില്ലെന്നു നിശ്ചയമുള്ള ഒരു രംഗത്തു് ഫലപ്രദമായ മറെറാരായുധവുമായി ഒരു ശക്തി അപ്പോൾതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നിരിക്കില്ല. ഏതായാലും അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചതു മഹാത്മജി സാധിച്ചു. ദുഷ്ടനിഗ്രഹംകൂടാതെതന്നെ ശിഷ്ടപരിപാലനം നടത്താനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുമായിട്ടാണു് അദ്ദേഹം രംഗപ്രവേശംചെയ്തതു്. 'ഈശാവാസ്യമിദം സൎവ്വ'മെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ഏതു ജീവിയിലും കുടികൊള്ളുന്ന സച്ചിദാനന്ദസത്തയെ മാന്ത്രികശക്തിയാലെന്നവണ്ണം ആവാഹിച്ചു് അതിനു പ്രാമുഖ്യം നല്കുന്നു. ദുഷ്ടനെ സംഹരിക്കേണ്ടെന്നും ദുഷ്ടനെ ശിഷ്ടനാക്കാമെന്നും തെളിയിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ക്രിയാപദ്ധതി 'ദുഷ്ടനിഗ്രഹ'ത്തിനു ഒരു നവീനഭാഷ്യം ചമയ്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. മനുഷ്യൻെറ ഭൗതികനിലയെ അവഗണിച്ചു് അവൻെറ ആത്മശക്തിയുമായി സമ്പൎക്കം സ്ഥാപിച്ചു സാധുപരിത്രാണനം നടത്തിയ ഒരവതാരത്തെപ്പററി നാം കേട്ടിട്ടില്ല. വിദ്യാശക്തികൊണ്ടു മായയെ നിയമിക്കുന്നവനും മറവില്ലാത്ത സ്വരൂപാനന്ദത്തോടുകൂടിയവനും എല്ലാം അറിഞ്ഞവനും എല്ലാററിനും ശക്തനുമാണത്രേ ഈശ്വരൻ. മായയെ വ്യതിതരണം ചെയ്തു് 'ലോകമേ തറവാടെന്നു' ശഠിച്ചു 'ശസ്ത്രമെന്നിയേ ധൎമ്മസംഗരം' നടത്തി, ലോകഹൃദയത്തെ തന്നിക്കധീനമാക്കി, സൎവ്വഹൃദയത്തെയും വിദ്യുൽപ്രവാഹത്താലെന്നപോലെ ചലിപ്പി

ക്കുന്ന ഒരു ശക്തിവിശേഷം ഐശ്വരമല്ലെന്നിങ്ങനെ പറയും.

നിഗ്രഹം ഉൾക്കൊണ്ടേക്കാവുന്ന ക്രിയാപദ്ധതികളും മഹാത്മജിക്കുണ്ടായിരിക്കാം. അധർമ്മത്തെ ധർമ്മംകൊണ്ടെതിരിടുമ്പോൾ അത്തന്നിഗ്രഹണം തന്നെ നേരിടേണ്ടിവരുന്നതാം. പക്ഷെ സാമാന്യാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വിനാശം അതിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നില്ല. ശ്രീ നാരദൻ ഒരു കലഹകാരിയായിരുന്നു. ആ കലഹംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതു് ലോകസംഹാരമല്ല ശുദ്ധീകരണമാണെന്നുള്ളതു വിസ്മരിച്ചുകൂടാവുന്നതല്ല. വീണാകരണനാനുഗാമിയായ ഹരികഥാഗാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ലോകത്തെ മുഴുവൻ ലയിപ്പിക്കുന്നു. ഈശ്വരകഥാഗാനനിരതനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തികൾക്കു മാലിന്യമില്ല. നാരദനപ്പോലെയല്ലെങ്കിലും ഏതാണ്ടതേവിധംതന്നെ മഹാത്മജിയും ഒരു കലഹകാരിയാണു്. അദ്ദേഹവും ഈശ്വരധ്യാനനിരതനാണു്. അലമർഷണൈക്യമായ ധ്യാനലയംകൊണ്ടു പരിപൂതമാകാത്ത ഒരു സായന്തനവേള അവിടെ കഴിയുന്നില്ല. ശാന്തനിഗ്രഹശക്തിയുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാക്കി അതിന്റെ അംഗീകാരം സമ്പാദിക്കാത്ത ഒരു ക്രിയാപദ്ധതി അവിടെനിന്നും ഉദ്ഗളിതമാകുന്നതല്ല

ജീവിതക്ലേശം നിരന്തരം സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യജീവികൾ ഉപേക്ഷിതരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഭാരതഭൂവിഭാഗത്തവിടെയെങ്കിലും ജീവിതശേഷം നയിക്കാമെന്നദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു് ആശ്വാസം നല്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്ന ജനങ്ങളാണു് ഇവിടെന്നല്ലാ എവിടെയുമുള്ളതു്. രാജപീഠത്തിലെ അഗ്രാസനവും ജീവസന്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി തെരുവുകളിൽ അലയുന്ന ഭിക്ഷാംദേഹിയും ഒരുപോലെ അഭിലഷിക്കുന്നതാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം. ആകർഷകമായ ഒരു കമനീയാകാരമല്ല അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു്. പക്ഷെ അതു കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാത്തവരാരുമില്ല.

'നിത്യം നിരീക്ഷമാണാനാം
യദപിദ്വാരകൗകസാം
ന വിതൃപ്യന്തി ഹി ദൃശഃ
ശ്രിയോധാമാംഗമച്യുതം'

ശ്രീദേവിയുടെ ഇരിപ്പിടമായ ഭഗവാനെ നിത്യവും കണ്ടിട്ട ദ്വാരകാവാസികൾക്കു കണ്ണിനു തൃപ്തിവന്നില്ല ദൃശ്യപ്രധാനമായ സൗന്ദര്യമല്ല ഭഗവാന്റെ ആകർഷകശക്തി. അതിന്റെ ദർശനത്തിൽ എന്തോ ഒരമൃതനിഷ്യന്ദിയായ രസം ആസ്വദിക്കുന്നതുപോലെ പ്രേക്ഷകർക്കു തോന്നുന്നു. 'പാലാഴിമങ്കതൻ കൊങ്കപുണരുന്ന കോലമായാലും' അതു ദർശിക്കണം. ദന്തവിഹീനമായ അല്പാംഗനാകാരമായാലും അതിന്റെ ദർശനം ആനന്ദസന്ദായകമാണു്. പക്ഷെ ദർശനോൽസുകർക്കു സംതൃപ്തിനല്കുകയെന്നല്ല കർമ്മനിരതരായ ധീരന്മാരുടെ ഉപദേശം. ആശിച്ച് സൌഭാഗ്യങ്ങളെല്ലാം കൈവന്നാലും സുഖജീവിതം നയിക്കണമെന്നോ ക്ലേശബഹുലമായ ലോകസേവനകൃത്യത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കണമെന്നോ മഹാത്മജി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഏതൊരു ദേശനിർവഹണത്തിനുവേണ്ടി ജന്മമെടുത്തുവോ അതിന്റെ സാഫല്യത്തിൽ ലോകജീവിതം വെടിയേണ്ട അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റൊരു ചട്ടം വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സുഖലോലുപതയുടെ ഉത്സംഗത്തിൽ ആനന്ദതാണ്ഡവം ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗീയരംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു ദർശിച്ചുകൂടായ്കയില്ല. അവയിലെ സ്വച്ഛന്ദഭോഗഭാഗിത്വത്തിനു പ്രതിബന്ധകമായ യാതൊരു ബഹിശ്ശക്തിയും ഇവിടെയില്ല. അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രമാക്കിയ ഭാരതസിംഹാസനം ആ പുണ്യപാദന്റെ ആരോഹണത്തിൽ ധന്യതമമാകാൻ അഭിലഷിക്കുന്നുണ്ടു്. പാരതന്ത്ര്യക്കൂരിരുട്ടിൽ ദീർഘകാലം അദൃശ്യങ്ങളായിരുന്നശേഷം സ്വാതന്ത്ര്യമിഹിരന്റെ ദീപ്തരശ്മികളിൽ പ്രദ്യോതമാനങ്ങളായി തീർന്ന ഗോപുരദ്വാരങ്ങൾ ആ മുക്തിദായകന്റെ പ്രവേശനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു ഭാസുരങ്ങളായി തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. അവയൊന്നും സന്ദർശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനാഗ്രഹമില്ല. സാമുദായിക കലാപങ്ങളുടെ ഫലമായി ചുടലച്ചാമ്പലുകളായി അവശേഷിച്ച ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാനാണു് അദ്ദേഹത്തിനാഗ്രഹം. ആഹ്ലാദതരംഗിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പുളകിതമനസ്കരായി ഇളകിയാടുന്ന മോഹനാംഗികൾ

അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഫാലത്തിൽ കുംകുമച്ചാർത്തണിയിക്കാൻ—അദ്ദേഹത്തെ ചുമലിലെടുത്തു സ്വാതന്ത്ര്യഗാനം പാടി ഉല്ലസിക്കുവാൻ—ഭക്തിസമന്വിതം കാത്തുനില്പുണ്ട്. പക്ഷെ അഹഷാരവങ്ങൾ കേൾക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സൌകര്യമില്ല. ജീവിതത്തിലെ ഏകാവലംബമായ പ്രാണപ്രിയൻെറയും വാത്സല്യഭാജനമായ കൈക്കുഞ്ഞിൻെറയും ക്രൂരനിധനം കണ്ടും അതിന്നു കാരണഭൂതരായ മ്ലേച്ഛവൃന്ദങ്ങളാൽ ഉടൻ ബലാൽസംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടും കഷ്ടിച്ചു ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്ന ചാരിത്രവതി ബാഷ്പാകുലയായി ചെയ്യുന്ന സങ്കടനിവേദനം കരളുരുക്കുന്നതെങ്കിലും അതാണദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നതു്. അവരെ ഒന്നാശ്വസിപ്പിക്കാനാണദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നതു്. അഭംഗുരമായ ത്യാഗത്തിൻെറയും സേവനത്തിൻെറയും ചരിത്രമാണു് ആ ജീവിതം.

ലോകാരാധ്യതമൂലം ജീവിതദശയിൽതന്നെ നിസ്തുലപദവി അധിരോഹിച്ച ഈ മഹാത്മാവു് ഒരവതാരപുരുഷനല്ലെന്നു പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഭാവിതലമുറ തീരുമാനിക്കേണ്ട ഈ കാൎയ്യത്തിൽ സമകാലീനലോകം നേരത്തെ തീൎപ്പെഴുതുന്നതു ശരിയായിരിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. ആ ചുമതല അവൎക്കുതന്നെ വിട്ടേക്കാം.

N. B. ഈ ലേഖനം രണ്ടുമാസത്തിന്നുമുമ്പു് ഇവിടെ കിട്ടിയതാണു്.

അസ്ഥിസ്രാവത്തിന്നു 'സ്രാവാമൃതം.'

അസ്ഥിസ്രാവം, വെള്ളംപോക്കു്, ശുക്ലസ്രാവം, തൽസംബന്ധമായി വയറുകത്തൽ, തണ്ടൽകഴപ്പു്, കൈകാൽ തളൎച്ച, നെഞ്ചിടിപ്പു, വിളൎച്ച, തലച്ചുററൽ, രാത്രിജ്വരം മുടങ്ങിയ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ ശരീരം ശോഷിച്ചു ആരോഗ്യം നശിച്ചു കണ്ണുകൾ കുഴിഞ്ഞു കവിളൊട്ടി വികൃതരൂപികളായി ജീവിതം തള്ളിനീക്കുന്നതു എന്തിന്നു്? സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒന്നുപോലെ ആശ്വാസപ്രദമായ സ്രാവാമൃതം സേവിച്ചു രോഗവിമുക്തരാകുവിൻ.

ഈ സിദ്ധൌഷധത്തിന്നു റാത്തൽ 1-ക്കു് 5 ക. മാത്രം.

രജഃപ്രവൎത്തിനി. ഇതു് സ്ത്രീകൾക്കു് ഒരു അനുഗ്രഹമാണു്. അല്പമായും ഭയങ്കര വേദനയോടും ഋതുകാലം തെററിയും ഉണ്ടാകുന്ന ആൎത്തവത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി ശരീരത്തിന്നുള്ള വിളൎച്ച, അടിവയററിൽ ഘനം, വയററിൽ വേദന, ഗുന്മം മുതലായവയെ ക്ഷണത്തിൽ മാററുന്നതിന്നുള്ള ഒരു ദിവ്യൌഷധം. മൂന്നുമാസത്തെ ഉപയോഗത്തിന്നു് 4 ഉറുപ്പിക 8 അണ.

N. B. ഈ മരുന്നു് ഗൎഭിണികൾ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കരുതു്.

ഊക്കൻസ്, എ. എസ്സ്. പൽപൊടി.

പല്ലിലും ഊനിലും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാരോഗങ്ങളെയും മാററി പല്ലിന്നു് ഉറപ്പും വായ്ക്കു് നല്ല രുചിയും ഉണ്ടാക്കും.

പോക്കററ് 2 അണ. കച്ചവടക്കാൎക്കു് ഗ്രോസിന്നു് 12 ക.

എഴുത്തുകൾ പോസ്റ്റാപ്പീസ്സുമുഖേന അയയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

പാക്കിംഗും തപാലും പുറമെ.

സെൻറ് ജോസഫ് ഔഷധശാല.

P. O. മുല്ലശ്ശേരി S. മലബാർ.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ

By
കരോട്ട് കെ. ജനാർദ്ദനൻ
വില ക 1
വി. വി. ബുക്ക്ഡിപ്പോ—ചാല.

ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ കലയുമായി കൂട്ടിയിണക്കി തദ്വാരാ മാനവസമുദായത്തെ കർത്തവ്യബോധത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നവരാണ് സാഹിത്യകാരന്മാർ. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രതിഫലനം എക്കാലത്തും സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രകൃതിയുടെ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളും ആ നിർമ്മല സരസ്സിൽ സംക്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ യാതനകളേയും ആ അമൃതസരസ്സ് തണുപ്പിക്കതന്നെ ചെയ്യും.

പട്ടിണിപ്പാട്ടുകളും വ്യഭിചാരക്കഥകളും കേട്ടുകേട്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ കൈരളി ആത്മഹത്യക്ക് ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്ന് നരച്ച പാരമ്പര്യം നിലവിളിക്കുന്നു; യഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ പടുകുഴിയിൽനിന്നും ഉൽപതിഷ്ണുത്വത്തിന്റെ മണിമേടയിലേക്കു ചാടിക്കയറുകയാണെന്ന് കൊഴുത്ത പുരോഗമനം വാദിക്കുന്നു. വാദങ്ങളെങ്ങനെയായാലും, ഒരു കാര്യം സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. സാഹിത്യത്തിനും ജീവിതത്തിനും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നു കാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലല്ലാതെ അതിനു ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അനേകവർഷത്തെ സ്വാർത്ഥത സൃഷ്ടിച്ച അടിമത്തത്തിൽനിന്നും ഉള്ള വിമോചനമാണ്, സമത്വത്തിലേക്കും സാഹോദര്യത്തിലേക്കുമുള്ള കുതിക്കൊള്ളലാണ് യഥാർത്ഥപുരോഗമനമെങ്കിൽ ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഏതൊരു മൂലയിലുള്ള സാഹിത്യമായാലും ശരി അതിനൊരു പ്രധാനപങ്കുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. പക്ഷേ പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളേയും ലോകയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളേയും അപ്പാടെ പകർത്തിവച്ചാൽ സാഹിത്യമാകയില്ല. സാഹിത്യത്തിന്റെ പകർത്തലിൽ ചില ആവാപോദ്വാപങ്ങൾ അനുപേക്ഷണീയങ്ങളാണ്. ചില അംശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണം; ചിലതു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും വേണം.

ഒരു ചെറിയ ദൃഷ്ടാന്തം—:"ശാന്തിയും ഗാംഭീര്യവും അലിഞ്ഞുചേർന്ന ഒരാത്മാവാണ് മഹാത്മജി" ഇതൊരു നിത്യസത്യമാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സാഹിത്യത്തിൽ പകർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിന്റെ രൂപം മാറുന്നു.

"ഹിമവദ്വിന്ധ്യാചലമധ്യദേശത്തെക്കാണ്മൂ
ശമദമശീലിച്ചെഴുമിത്തരം സിംഹത്തിനെ"

ഇങ്ങനെയാണ് അനുഗൃഹീത സാഹിതീകാരന്മാർ. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു സ്വാദുവരുത്തി സഹൃദയർക്ക് വിളമ്പുന്നത്. പാണ്ഡിത്യവും വാസനയും അഭ്യാസവും തികഞ്ഞ കവീശ്വരന്മാരുടെ ഔചിത്യം തുളുമ്പുന്ന സൂക്തികളെ നമസ്കരിക്കതന്നെവേണം.

കറയറ്റ ആത്മാർത്ഥതയുടെ നേരിയ "വെളിച്ചത്തി"ൽക്കൂടി കൈരളിയെ സമീപിച്ച ശ്രീ. കരോട്ടു ജനാർദ്ദനൻ അവർകൾ ജനലോകത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ അടിഞ്ഞുകിടന്ന ചില ഉത്തമയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഇതാ ആ ദേവിക്കു സമർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിന്റെ അഥവാ പ്രേമത്തിന്റെ വിജയാപജയങ്ങൾക്കു നിദാനങ്ങളായ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സമുചിത സമാഹാരമാണ് ഈ കഥോപഹാരം. "അന്ധകാര"ത്തിൽ ആരംഭിച്ച് "തീവണ്ടിയിൽ" അവസാനിക്കുന്ന 7 ചെറുകഥകൾ. അപ്രകടമെങ്കിലും വികാരവിചാരങ്ങൾ അലതല്ലുന്ന ഒരു മധുരഹൃദയം ഈ സത്യചിത്രങ്ങളുടെ പിന്നിൽ കാണാം. സുന്ദരങ്ങളായ പലഭാവനകളും അതിൽ ദൃശ്യങ്ങളുമാണ്. കഥകളെല്ലാംതന്നെ കാലോചിതങ്ങളും മിക്കവാറും സംഭവിക്കാവുന്നവയുമാണ്. പക്ഷേ ചില കഥകളിൽ പരിണാമഗുപ്തികൊണ്ടു രസസ്പൃത്തിവരുത്തുവാനുള്ള തീവ്രപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി, പ്രധാനകഥാംശങ്ങൾ വായനക്കാർക്ക് പിടികിട്ടാതെ പോയിട്ടുണ്ട്. രസംവിദാ

തെ കഥചുരുക്കിപ്പറയുവാനുള്ള സാമത്ഥ്യം ശ്ലാഘനീയമാണു്. എന്നാൽ തിരുവാഴിത്താന്റെ പടംവരപ്പുപോലെ അയാൾ ആളുകൾചുററിപ്പോകും. ഏതാനും പദങ്ങളുടെ അത്ഥങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണിൽ അമരാതെ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവേ വാക്യശൈലി അപലപിക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാകഥകളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കലയും തത്വചിന്തയുമായുള്ള ഗുസ്തിപിടിത്തത്തിനു് കാഥികൻ പ്രത്യേകം സ്ഥലം അനുവദിക്കുന്നതായിക്കാണാം. മരുന്നുവില്പനക്കാരന്റെ മാജിക്കുപോലെ പ്രസംഗശേഖരണിയാൽ കലാസൗകുമാര്യം വിച്ഛിന്നമായിപ്പോയിട്ടുണ്ടു്. തത്വചിന്തയെ കലയോടു ലയിപ്പിക്കുമ്പോൾ കവി നീരക്ഷീരന്യായം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണു്. ലോകത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ വളരെക്കാണും. അവയെല്ലാം ഒരു ചെറുകഥയിൽ അവിടവിടെ അടിച്ചുകയററാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നതു നന്നല്ല. അങ്ങനെ ആയാൽ കല കാര്യമാറും. തൽസ്ഥാനത്തു ശാസ്ത്രം ആവിർഭവിക്കുകയുംചെയ്യും. ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുത്തു് പ്രഭാഷണച്ഛായ വരുത്തുന്ന രീതി ചെറുകഥകളിൽ സ്വീകാര്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

പട്ടണത്തിൽ പാക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു വേശ്യയുടെ കാപട്യത്തിൽ കുടുങ്ങി നവോഢയായ തന്റെ ഭാര്യയെ ഒരുരാത്രിയിൽ കൊലപ്പെടുത്തിമറയുന്ന ഭീകരരംഗമാണു് "അന്ധകാരത്തിൽ" പ്രദശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. 'പല്ലിപ്പാററായുലം'മൂലം സാധിച്ച അത്യാഹിതസൂചനയും ആശങ്കാകുലയായ രാധയുടെ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണവും മററും നന്നായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ കഥ, പേരുപോലെതന്നെ വെറും അന്ധകാരത്തിലാണു് ചെന്നുനില്ക്കുന്നതു് ബാബു-നായകൻ എങ്ങനെ ദാസി "അപരഞ്ചി"യുടെ വലയിൽപെട്ടു. അവൾ ഏതുവിധത്തിലാണു് ഈ നിഷ്ഠുരകർമ്മത്തിലേക്കു് ആ യുവാവിനെ ഒരുക്കിവിട്ടതു്, ഈ സംശയങ്ങളിൽനിന്നു് പിന്തിരിയുവാൻ യാതൊരുവഴിയുമില്ല. "ദിനദേവൻ ചക്രവാളപരിധികടന്നു" ഇവിടെ ദിനത്തെ ദേവനാക്കി രൂപണംചെയ്തതു് സാഹസമാണു്. ഒരുവേള ഇനദേവൻ ദിനദേവനായതാവാം. "കാരാഗ്രഹം" "ജഠിലം" മുതലായശബ്ദങ്ങൾ ഭാഷയെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചേക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

തഹസീൽദാർ കൃഷ്ണൻനായർ, വേലക്കാരൻ ശിവശങ്കരനെ പഠിപ്പിച്ചു് പ്രഥമപുത്രിയുടെ ഭർത്താവാക്കുന്നതാണു് "കൊച്ചമ്മ"യിലെ കഥ. ആദ്യം കൊച്ചമ്മ ഒടുവിൽ ഭാര്യ. തഹസീൽദാരുടെ മഹാമനസ്കതയെ ശ്ലാഘിക്കണം. പക്ഷെ ഇത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടി മൂത്തമകൾക്കു വരനെസമ്പാദിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികൾ എത്രപേർ കാണുമെന്നു് ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. അവസാനരംഗത്തിൽ മി: നായർ ശിവശങ്കരനെക്കൊണ്ടു് മകളുടെ പ്രണയപേടകം തുറപ്പിക്കുന്നു. കാര്യം പച്ചയായിപ്പറയുന്ന മകൾക്കു മാപ്പുകൊടുക്കുന്നു. ഈ ഭാഗം ചെറിയൊരു പുളിപ്പോടുകൂടിയ മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവർക്കു വായിക്കാൻ കഴിയൂ. ഈദൃശങ്ങളായ യാഥാത്ഥ്യങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ പരമ്പരാഗതമായ സംസ്കാരത്തേയും ആചാരമര്യാദയേയും അരനിമിഷംകൊണ്ടു് കവച്ചുകടക്കുവാൻ ശക്തങ്ങളാണെന്നു് കാഥികൻ പറഞ്ഞേക്കാം.

മൂന്നാമത്തെകഥ "ചേട്ടനാണേ." ഒററക്കണ്ണിയായ ഒരു പിച്ചക്കാരി ഒററക്കയ്യനായ ഒരു പിച്ചക്കാരനെ പ്രണയിച്ചു് അവസാനം അവന്റെ സഹധമ്മിണിയായിത്തീരുന്നു. "ചക്കയ്ക്കൊത്ത കുട്ട" എന്നമട്ടിലുള്ള കമ്മബന്ധത്തിന്റെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണു് ഇതിലെ യഥാർത്ഥ്യം. ഉച്ചനീചത്വങ്ങളേയോ അംഗവൈകല്യാദികളേയോ അശേഷംപരിഗണിക്കാതെ സാക്ഷാൽ പ്രേമം സകലജീവരാശികളേയും പുണരുന്നു. അതിൽ കാഥികൻ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. "ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ദാരുണരംഗത്തിലും ആശ്വാസമരുളുന്നതു് ദാമ്പത്യം ഒന്നുമാത്രമാണു്" കഥാഘടനയിൽ വലിയ വൈകല്യമൊന്നും പററിയിട്ടില്ല ഒടുവിലത്തെ പൊടിക്കൈ—അതായതു് നാണിയെ പപ്പുവിന്റെ സ്വന്തം ചേട്ടന്റെ മകളാക്കിക്കാണിച്ചതു്- അസ്ഥാനത്തിലായിപ്പോയി. ആ വൃത്തികേടുകൂടാതെതന്നെ കഥ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുമായിരുന്നു. രസത്തെ രസാഭാസമാക്കുവാൻ പാടില്ല.

മന്മഥവികാരങ്ങളുടെ അനാശാസ്യമായ പ്രശമനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചാരിത്രനാശത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരുപോലെ പങ്കാളികളാണെ

ങ്കിലും സ്ത്രീ അധഃപതിക്കുകയും പുരുഷൻ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ പുറംചട്ടയിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വസ്തുത "ഫെവിൽഡാർ" നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ സ്വയം ദുഷിക്കയല്ല; പുരുഷന്മാർ അവരെ ദുഷിപ്പിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു് യഥാർത്ഥത്തിൽ പുരുഷലോകമാണു് ആദ്യം പുരോഗമിക്കേണ്ടതെന്നു് കഥാകൃത്തു് ഉപദേശിക്കുന്നു.

അനിയന്ത്രിതമായ കാമാഗ്നിയിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കുന്ന ഒരു സാധുവാണു് "കുറുപ്പുസാർ." മാന്യതയുടെ മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് നീചനീചമായ പ്രവൃത്തികൾ കാട്ടുന്ന ചില അധ്യാപകന്മാരുടെ സ്വഭാവങ്ങളുമായി ഇടപഴകിയ ലക്ഷണം ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ചെറുതൂലികയിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. "സാറിനെ ഡ്രായിംഗ്സാറാക്കിയതും, കാലിൽ മന്തുസൃഷ്ടിച്ചതും വളരെ ഉചിതമായി. മനഃശാസ്ത്രവുമായി ആ കല്പനയ്ക്കു ബന്ധമുണ്ടു്. യാതൊരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ അസമയത്തു സാറിനെക്കയററി ഒരു കീറത്തടുക്ക തരണേ" എന്നു് യാചിച്ചതു് അധ്യാപകലോകത്തിനു പൊതുവേ രുചിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഹൃദയങ്ങളുടെ മാദകദശയിലുള്ള സുദൃഢബന്ധവും ഭാവി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജീവിതവും തമ്മിൽ ചിലപ്പോൾ പൊരുത്തമില്ലാതെ വരുമെന്നു് അത്തരം പ്രണയസംഘട്ടനങ്ങളിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ജീവിതം തകർന്നു തരിപ്പണമായിപ്പോകുമെന്നുമുള്ള പരമാർത്ഥമാണു് "പ്രതീകാരത്തിൽ" പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു്. ഉദ്യാനരാഗികൾ അപരിഹാര്യമായ നൈരാശ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുകയാണു് നല്ലതു്.

പരസ്പരപ്രാപ്തിനിരാശയാവരം
ശരീരനാശോപി സമാനരാഗയോഃ

എന്ന കാളിദാസോപദേശത്തിന്റെ ശീതളച്ഛായയിൽ നമുക്കു വിശ്രമിക്കാം. ശാരദയുടെ അച്ഛന് ഗോപിയിലുള്ള അദ്യമനോഭാവം മാറുവാനുള്ളകാരണം വ്യക്തമല്ലെന്നൊരു ന്യൂനതയേ ഈ കഥയെക്കുറിച്ചു പറയാനുള്ളൂ.

വിദ്യാലയങ്ങൾ പ്രണയപരിശീലനശാലകളാകുന്ന യുവാക്കൾക്കു് സംഭവിക്കാവുന്ന വിപത്തിന്റെ ഭീകരത "തീവണ്ടിയിൽ" കാണാം. മുറിവേററു മരണത്തിനു ററിക്കററുവാങ്ങിക്കാത്ത "ഭാസി"യെ മടിയിൽവച്ചുകൊണ്ടു് "ഭാരതി" ആശുപത്രിയിലെ ഒരു മുറിയിൽ ഇരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു. ഗുരുജനപാരതന്ത്ര്യയായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിക്കു് കേവലം വിദ്യാലയ സാഹചര്യംകൊണ്ടുമാത്രം ഹൃദയനാഥനായിത്തീന്ന ഒരു യുവാവിനോടു് അങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായി പെരുമാറുവാൻ സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നു് കുടുംബശുദ്ധിയെ പ്രമാണീകരിക്കുന്ന ചിലർക്കു തോന്നാം ഇരിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെ ഏതാനും ചില ന്യൂനതകൾ സംഭവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാളത്തെ ചക്രവാള പരിധിവരെ പടരേണ്ട ഒരു സംസ്കാരം മിസ്ററർ ജനാർദ്ദനന്റെ കലാസൃഷ്ടികളിൽ നിഴലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് നിസ്സംശയം പറയാം. "യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ" സഹൃദയലോകം സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുമാറാകട്ടെ.

S. K.

മി: R. S. ന്:—

112—21 സ്കൂൾവർഷത്തിൽ, അക്കാഡമിയിൽനിന്നും പരീക്ഷാബിരുദം നേടാത്ത ചിലരെ ഭാഗവതർ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതിലുള്ള അനൗചിത്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുയച്ചുതന്നലേഖനംകിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതേവിഷയം അസ്പദമാക്കി. ധനു 24-ാംനു-യിലെ 'യുവകേരള'ത്തിൽ ഒരു ലേഖനംകണ്ടു. ബഹു: ഡയറക്ടർ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസപൂർവ്വം ലേഖനം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

(പത്രാധിപർ)

—:*:—

"ലേഡീടൈപ്പിസ്റ്റ്."

ഗ്രന്ഥകൎത്താ, പി. കെ. വാസുദേവൻനായർ ബി. എ

വില ഉറുപ്പിക 1. പേജ് 103.

എട്ടു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരമാണു് "ലേഡീടൈപ്പിസ്റ്റ്." സാധാരണയായി കാണാവുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കോ, അവതാരികകൾക്കോ, ഗ്രന്ഥകാരൻ ആരെയും ആശ്രയിച്ചിട്ടില്ല. ഭാൎയ്യ, തകൎന്ന ഹൃദയം, ലേഡീടൈപ്പിസ്റ്റു്, എന്നീ മൂന്നുകഥകൾ ഏകദേശം ഒരേസ്വഭാവം തന്നെയാണു്. 'ഭാൎയ്യ'യിൽ മകൾ, അമ്മയുടെ വേറൊരു ഭൎത്താവി (കൊച്ചച്ഛൻ)നെ പ്രേമിക്കുന്നു. 'തകൎന്ന ഹൃദയത്തി'ൽ അച്ഛൻ മകളെയും 'ലേഡീടൈപ്പിസ്റ്റി'ൽ പിതാവു് പുത്രന്റെ പ്രണയിനിയെയും പ്രേമിച്ചു്, വികാരാവേശത്താൽ അക്രമത്തിനു് മുതിരുമ്പോൾ, കാൎയ്യം മനസ്സിലാവുകയാൽ അതിൽനിന്നു് പിന്മാറുന്നു ഇവ ഇതിലെ പ്രധാന കഥകളാണു്. "ജീവിത യാഥാൎത്ഥ്യങ്ങളെ നഗ്നരൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനാണു് ഞാൻ കഴിയുംവിധം യത്നിച്ചിട്ടുള്ളതു്" എന്നു് ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇവ അസംഭാവ്യങ്ങളാണെന്നു് ആരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭകാലം മുതൽ, വ്യക്തമായൊ, അല്ലാതെയൊ ഈ വിധം സംഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ കഴിയും. ദുഷിച്ച യാഥാൎത്ഥ്യങ്ങൾ നഗ്നമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതു് ദുഷിപ്പിന്റെ പരിഹാരത്തിനാണെന്നുള്ള സദുദ്ദേശമാണെങ്കിൽ, ദുഷിപ്പിന്റെ എതുവശം ചിത്രീകരിച്ചാലും മതിയാകും എന്നൊരഭിപ്രായം ഇല്ലാതെയുമില്ല അതല്ലാ അഗ്രഹമെങ്കിൽ നഗ്നമായിതന്നെ ചിത്രീകരിക്കയാണാവശ്യം. എന്നാൽ ചു: സാ-യിൽ സാധാരണ കാണുന്നതു നഗ്നത ഗ്രന്ഥകാരൻ അവലംബിച്ചു കാണുന്നുമില്ല. വിവാഹം ആത്മശാപമായി കരുതി അതിനെ എതിൎത്തു് ആദൎശം പ്രസംഗിച്ച രാജൻ പിന്നീടു് വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും സന്താനസമൃദ്ധിയാൽ ഒരു വമ്പിച്ച കുടുംബത്തിന്റെ കൊടിയ ഭാരം ചുമന്നു് ക്ലേശിക്കുന്നതുമാണു് 'സുഹൃത്തു്' എന്ന കഥ. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യത്താൽ വിവാഹബന്ധത്തിലേൎപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ, അവ ഹൃദയാന്തൎഭാഗത്തിൽ ഗോപനം ചെയ്തു് മനസ്സാക്ഷിക്കു് വിപരീതമായി വേദാന്ത പ്രസംഗം ചെയ്തു നടക്കുന്ന അവിവാഹിതരായ പലൎക്കും പഠിക്കാൻ പററിയതാണു്, ആ കഥ. അതു് ആ നിലക്കു് നന്നായിട്ടുമുണ്ടു്. ഒരു കലാകാരന്റെ ഭാൎയ്യ, താറുമാറായിത്തീൎന്ന തന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ, ഒരു സ്നേഹിതയുടെ വിവാഹക്ഷണക്കത്തിനു അയയ്ക്കുന്ന മറുപടിയാണു് "ആ കത്തു്." വിവാഹംതീൎച്ച ചെയ്യുന്നതിനു് മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ പക്ഷെ ആ സ്നേഹിതയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുമായിരുന്നൊ എന്തൊ? അനേകായിരം ആശാങ്കുരങ്ങൾ നീട്ടി, ആവേശത്തോടെ സിനിമാതാരമാകാൻ പോകുന്ന സരോജയെ 'മാണിക്യപ്രഭ' എന്നും 'കനകജ്യോതിസ്സെ'ന്നുംമററും കീൎത്തിനേടി ഒടുവിൽ "മണമെല്ലാം നശിച്ചു മുരടിച്ചുപോയ ഒരു നിൎഗ്ഗന്ധകുസുമ"മായിത്തീൎന്ന മല്ലിക, "തന്റെ പൊലിഞ്ഞുപോയ ആ അവിസ്മരണീയ ജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ"യാത്ര അയക്കുമ്പോൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണു് 'അനുഭവങ്ങൾ' എന്ന കഥ. കേവലം പണത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരത്തെയും അഭിമാനത്തെയും അപകടത്തിലാക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സിനിമാവ്യവസായത്തെപ്പററി ഗ്രന്ഥകാരനുള്ള അവജ്ഞയെയാണു് ആ കഥ ചിത്രീകരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. പരസ്പരാനുരാഗത്താൽ ബദ്ധരായി തീൎന്നെങ്കിലും ദാരിദ്ര്യംമൂലം കുബേരപുത്രിയായ ലീലയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു് നിവൃത്തിയില്ലാതെ നിരാശ

നായ രവി, സിംഗപ്പൂരിൽപോയി പണം സമ്പാദിച്ച് തിരിച്ചുവന്ന്, ആ രാത്രിതന്നെ അയാൾ യാതൊരു വിവരവും അന്വേഷിക്കാതെ, അവളുടെ ശയനമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ച്, തന്റെ കുട്ടിയുമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഗർഭിണിയായ അവളെ, പ്രതികാരത്തിന്റെ പേരിൽ കഠാരകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുന്നു. കേസ്സ് രഹസ്യമായിത്തന്നെ പരിണമിച്ചു. അവളുടെ കുട്ടി ഹൈക്കോട്ട് ജഡ്ജിയായിത്തീരുന്നു. ജഡ്ജിയുടെ അരിവയ്പുകാരനായ വേലപ്പൻ നിരപരാധിയായിരുന്നിട്ടും ഒരു കൊലക്കേസിന് മരണശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെടുകയും കേസ്സ് യജമാനന്റെ ബെഞ്ചിൽ അപ്പീൽ വരുകയും ചെയ്യു. ജഡ്ജി വേലപ്പനെ ആശ്രിതവാത്സല്യം ഹേതുവായി വെറുതേ വിട്ടപ്പോൾ, വേലപ്പൻ, താൻ ഇന്നാരാണെന്നും ജഡ്ജിയുടെ അമ്മയുടെ ഘാതകനാരെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്പോൾ കോടതി എന്തുചെയ്യും എന്നുള്ള ചോദ്യമാണ്, 'എന്തുചെയ്യും' എന്ന കഥ. വേർപാടുകൊണ്ടു പ്രണയം അറിഞ്ഞു ഒളിച്ചുപോകുമെന്ന് ധരിക്കാതെ, അവിവേകിയായ രവിയുടെ പ്രതികാരത്തിന്റെ കാഠിന്യം കുറച്ചു ഭയങ്കരംതന്നെ. ഭാര്യയുടെ പണത്തിന്റെ തണലിൽ ഉപരിപഠനം കഴിച്ച്, കോഴയുടെ ബലത്തിൽ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ച്, പഠിച്ച ഭാര്യയുടെ ഭർത്താവായി കഴിയുന്ന മജിസ്ട്രേട്ടു രവീന്ദ്രന്റെയും, സുന്ദരിയും സുശീലയുമായ ഒരു സാധുസ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവും ഹാസ്യചിത്രകാരനുമായ ത്രിവിക്രമന്റെയും ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതാണ് 'ദാമ്പത്യം' എന്ന കഥ.

പൊതുവെ നോക്കുന്നപക്ഷം ഓരോ കഥയും ഓരോ ആദർശം ദർശിക്കാം. മിക്ക കഥകളിലും പൊതുവേ സ്ത്രീകളുടെ കുടിലത മുതലായ ദുർവൃത്തികളാണ് പൊന്തിച്ചു കാണിക്കുന്നതു്. ഒരു ഭാഗത്തു ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. “സ്ത്രീ കാർകോളും നിറച്ച കാഞ്ചനച്ചെപ്പാണ്. അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ആത്മവഞ്ചനയുടെയും പര്യായമത്രെ. ചാപല്യത്തിന്റെ ആലയം. അവളുടെ ഹൃദയം വജ്രത്തെക്കാൾ കഠിനവും പാതിരാപോലെ മൂകവുമായിരിക്കും. അലയാഴിപോലെ അഗാധവും അധൃഷ്യവും” ഗ്രന്ഥകാരന് സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ഒരു ഭാഷാരീതി വശമുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രാസത്തിനുവേണ്ടി ശ്രദ്ധിക്കുന്നിടത്തോളം ശ്രമം അതിന്റെ അർത്ഥത്തിനോ സ്വാഭാവികതയ്ക്കോ ചെയ്യുന്നില്ല. വാചകങ്ങൾ അധികവും ചെറുതും കലാരസികതയുമുള്ളതും തന്നെ എന്നൊരു മെച്ചമുണ്ട്. എന്നാൽ അതോടുകൂടി വ്യാകരണനിയമങ്ങളെ പലപ്പോഴും കവച്ചുവച്ചിട്ടുമുണ്ട്. സാധാരണ മലയാളപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന അച്ചടിപ്പിശകുകൾ, അർത്ഥവ്യത്യാസം വരത്തക്കവിധം ഇതിലും ഒട്ടും കുറവില്ല. കഥകൾ എടുത്തെഴുതിയ ക്രമത്തിനു നേരിട്ട പ്രമാദംതന്നെ ശ്രദ്ധക്കുറവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നപക്ഷം കഥകൾക്കു ഒരു അനച്ചന്തം കാണുന്നുണ്ട്. ലേഡിടൈപ്പിസ്റ്റ് എന്ന കഥ, പുസ്തകത്തിന്റെ പേരിനു അർഹിക്കത്തക്ക പ്രാധാന്യം ഉണ്ടോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റു കഥകളെ അപേക്ഷിച്ചു ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു പറ്റിയതാണെന്നു കണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താവു ആ പേരു സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കാം. മിസ്റ്റർ നായരുടെ കഥാരചനയിൽ ഒരു നല്ല ഭാവിയുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം അനുമാനിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ, തടവറയിൽ വിശ്രമം അനുഭവിക്കുന്ന ഇതരകഥകളും ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു പരമകാരുണികൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

(R. K.)

ക്ലോറോഫോം:—

ഒരു നൂറുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ് എഡിൻബറോ സർവ്വകലാശാലയിലെ സൂതികാശാസ്ത്രപ്രൊഫസറായ പ്രൊ: ജെയിംസ് യങ്ങ് സിംപ്സൻ ബോധനാശക ഔഷധം (ക്ലോറോഫോം) കണ്ടുപിടിച്ചതു്

ഒരൗൺസ് 'യൂറേനിയം'കൊണ്ടു ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാവുന്നത്ര വിദ്യുച്ഛക്തി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് രണ്ടായിരം ടൺ കല്ക്കരിവേണ്ടതാണ്.

*   *   *   *   *

വായിക്കുക! രസിക്കുക!

		രൂ.	ണ.
സ്വാതന്ത്ര്യോദയം	ലഘുകാവ്യം By ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്.	0	4
ആഗസ്ററ ൧൫	ഏകാങ്കനാടകം By ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്	0	6
പൂഞ്ചോല	കഥകൾ By S. K. R. കമ്മത്ത്	1	4
അശ്രുധാര	കഥകൾ By G. P. K. കടക്കരപ്പള്ളി	1	0
ലീലാഞ്ജലി	കഥകൾ By കമുകറ L. ലീലാബായി	1	4
കഥാകുസുമങ്ങൾ	കഥകൾ By സ്വർണ്ണകുമാരീദേവി പരിഭാഷകൻ, പണ്ഡിതർ R. C. ശർമ്മ	0	8
മലഞ്ചരിവിലെ ഭൂതം	അപസർപ്പകകഥ By സാഹിത്യകുശലൻ, A. D. ഹരിശർമ്മ	0	10
അമ്മായിഅമ്മ	ഒരു ചെറിയ നോവൽ	0	4
അപരാധിനി	,,	0	4
അംബുജം	,,	0	3
പ്രേമമുദ്ര	,,	0	6
മഹാത്മജി	ജീവചരിത്രകാവ്യം By ഗായകകവി V. S. ആൻഡ്രൂ	0	10
സന്ദേശം	കവിതാസമാഹാരം By M. S. ചന്ദ്രശേഖരവാര്യർ	0	12
വേദവ്യാസൻ	പൗരാണികചരിതം By M. ശേഷഗിരിപ്രഭു M. A.	0	4
വിശപ്പ്	ജീവൽസ്പർശിയായകഥകൾ By A. K. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	1	8
പ്രണാമം	കഥകൾ By ചെറിയാൻ ആൻഡ്രൂസ്	1	8
ജീവിതവല്ലി	പ്രസിദ്ധ കഥാകൃത്തുകളുടെ ഒൻപതു കഥകൾ	1	0
ബാലാരാമം	കുട്ടികൾക്കുള്ള കഥകൾ (കളർചിത്രങ്ങളടങ്ങിയതു്)	0	3
കളികൾ	കുട്ടികൾക്കു പററിയ ഇരുപതു കളികളുടെ വിവരണം	0	4
ജാലവിദ്യകൾ	ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം	0	8
ഭടൻെറ ഓമന	ലഘുകാവ്യം എം. കെ. വാസുദേവൻ	0	4

മററെല്ലാത്തരം മലയാള പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾക്കെഴുതുക:—

മാനേജർ,

ശ്രീ നരസിംഹവിലാസം ബുക്കുഡിപ്പോ,

തുറവൂർ A. O. കുത്തിയതോട് P. O.

ജീവിതവീക്ഷണം.

By
(S. P.)

4. ആമസോൺവനവാസിയായ ഒരു ബാലൻ.

നിങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു കീഴ്പോട്ടു അഗാധമായി കുഴിച്ചു് അപ്പുറത്തോളം ദീൎഘമായ ഒരു തുരങ്കം ഉണ്ടാക്കിയാൻ ഭൂഗോളത്തിന്റെ മറുഭാഗത്തിൽ എത്താം. ആ ഭാഗത്താണു് അമേരിക്ക എന്ന നൂതനഖണ്ഡം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ അപ്രകാരം ഒരു തുരങ്കം ഉണ്ടാക്കാനോ, ആ മാൎഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുവാനോ സാധ്യമല്ലല്ലോ. അമേരിക്കയിൽ പോകണമെങ്കിൽ ഒരു കപ്പലിൽ കയറി കിഴക്കോട്ടോ, പടിഞ്ഞാറോട്ടോ, ഭൂലോകത്തിന്റെ പകുതി ഭാഗത്തോളം മഹാസമുദ്രങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കണം. ആ പൎയ്യടനത്തിനു് അറാഴ്ചയിൽ കുറയാത്ത സമയം വേണ്ടിവരും; അത്ര നീണ്ടതാണു് ആ മാൎഗ്ഗം. എന്നാൽ ഇന്നു് വിമാനമാൎഗ്ഗം ത്വരിതഗമനം ചെയ്തു് ഒരു വാരത്തിനുള്ളിൽ അവിടെ എത്താവുന്നതാണു്.

ഭൂഗോളത്തിൽ അമേരിക്കയുടെ സ്ഥാനം നമ്മുടെ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിന്റെ മറുഭാഗത്തായതുകൊണ്ടു്, ദിനരാത്രങ്ങൾ നമ്മുടേതിൽനിന്നു് വിപരീതമായി അവൎക്കുള്ളതുപോലെ നമുക്കു തോന്നും. നാം എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ ആ ദേശവാസികൾ അന്നത്തെ ജോലി അവസാനിപ്പിച്ചു് വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കും. നമ്മുടെ മദ്ധ്യാഹ്നസമയമാണു് അവരുടെ അൎദ്ധരാത്രി. നാം ജോലിചെയ്യുന്ന പകൽ സമയം അവർ പൂൎണ്ണമായി വിശ്രമിക്കുന്ന നിശാകാലമാകുന്നു.

തെക്കേ അമേരിക്കയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തു് ഭൂലോകത്തിലെ ഏററവും വലിയ നദിയായ ആമസോൺ ശാഖോപശാഖകളോടുകൂടി ഒഴുകി അററ്ലാന്റിക്ക് മഹാസമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ള ആ വൻനദിയുടെ ഇരുകരകളിലും അനേകം മൈൽ വിസ്താരത്തിൽ മഹാരണ്യങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അത്ഭുതാവഹമായ ആ കാനനങ്ങളുടെ അന്തൎഭാഗമെല്ലാം ചെന്നുകാണുന്നതിനു് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതകാലം മതിയാകാതെ വരുമത്രെ. ആ അടവികളിലെ അടനം ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠവും അപൽക്കരവുമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പന്നച്ചെടികളുടെ ഇടയ്ക്കു പലതരം ലതകൾ ഞെരുക്കമായി വളൎന്നു് മഹാവൃക്ഷങ്ങളിൽ കയറിപ്പടൎന്നു്, കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നതിനാൽ കാട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ കടന്നുപോകുന്നതിനു് സഞ്ചാരമാൎഗ്ഗം വെട്ടിത്തെളിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. കുററിക്കാടുകളും, ലതകളും തഴച്ചുവളരുക നിമിത്തം വെട്ടിത്തെളിച്ച പാത തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാതാകുന്നതിനു് അധികം ദിവസം ആവശ്യമില്ല. അത്ര ദുൎഗ്ഗമമായ കാന്താരപ്രദേശമാണതു്.

അത്യുന്നതമായ മേല്പ്പുര എന്നപോലെ ബഹുസഹസ്രം വൃക്ഷങ്ങൾ ശാഖോപശാഖകളാലും പത്രാവലികളാലും ഇടതൂൎന്നു് വ്യാപിച്ചു്, സഹസ്രകിരണന്റെ മദ്ധ്യാഹ്നരശ്മികളെപ്പോലും കടത്തിവിടാതെ കാന്താരാന്തൎഭാഗത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഭുജത്തെക്കാൾ വണ്ണംകൂടിയ വള്ളികൾ പൊക്കമേറിയ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ശാഖകളിൽ ചുററിച്ചുററി പടൎന്നുകയറി നീണ്ട ചങ്ങല എന്നപോലെ കീഴ്പ്പോട്ടു തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

വളരെ ചൂടുള്ള ആ രാജ്യത്തു് മിക്കവാറും എല്ലാക്കാലത്തും മഴപെയ്യുന്നു. അതിനാലാണു് അവിടെ വാനോളം വളരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും പലതരത്തിലും നിറത്തിലുമുള്ള ചെടികളും വള്ളികളും അത്ര നിബിഡമായി കാണുന്നതു്. കാനനാന്തൎഭാഗം അന്ധകാരമയംതന്നെ. ച

പ്പുനിലങ്ങളും, ഉഷ്ണാധിക്യനിമിത്തം ആവി പൊന്തുന്ന ചിലയിടങ്ങളും അവിടവിടെ ഉണ്ടു്. മകരന്ദവാഹികളായ പുഷ്പങ്ങൾ എല്ലാ ഭാഗത്തും മനോഹരമായി വികസിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ആമസോൺ നദീതീരത്തു് വളരെ അകലെയല്ലാതെ ഒരു മഹാമന്ദിരത്തിലാണു് 'സാബെ' എന്ന ബാലൻ പാർക്കുന്നതു്. ഒരുദിവസം ആ കൊച്ചുകുട്ടി, വൻകാട്ടിന്റെ ഒരു വശത്തുകൂടി നടന്നു പോകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ, വളരെ തടിച്ച ഒരു പാമ്പു് ഇഴഞ്ഞു പോകുന്നതുകണ്ടു. ഒരു മനുഷ്യനെ നിഷ്പ്രയാസം വിഴുങ്ങത്തക്കവണ്ണം അത്ര വണ്ണമുള്ള ഒരു ഇഴജന്തുവായിരുന്നു അതു്. കാൽപെരുമാററം കേട്ടു് ആ ഭയങ്കരജീവി പരിഭ്രമിച്ചു് ഒരു കുററിക്കാട്ടിനുള്ളിലേക്കു് പാഞ്ഞുകയറി മറഞ്ഞു. ധീരനായ ആ ബാലൻ കുറെ ദൂരം വീണ്ടും നടന്നപ്പോൾ അല്പം മുകളിൽ ഒരു മുഴക്കം കേട്ടു. അവിടെ ഒരു വാനരസംഘം മരക്കൊമ്പുകൾ കുലുക്കുകയും, പരസ്പരം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മരഞ്ചാടികളുടെ വിക്രിയകൾ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അവൻ കുറെ ഏറെ നേരം അവിടെത്തന്നെ നിന്നുപോയി. വിവിധവർണ്ണത്തിലും വലിപ്പത്തിലുമുള്ള ചിത്രശലഭങ്ങളും പറവകളും ചേതോഹരമായ പുഷ്പലതാദികളിൽ പാറിപ്പറക്കുന്നതു കണ്ടാനന്ദിച്ചുംകൊണ്ടു്, അവൻ ചെളിനിറഞ്ഞ ഒരു തടാകത്തിന്റെ കരയിൽ എത്തുന്നതുവരെ ആ ഒററയടിപ്പാതയിൽക്കൂടി നടന്നു.

കുളത്തിന്റെ കരയിൽ ചെന്നതുമുതൽ അവൻ നാലുപാടും വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടാണു് യാത്ര തുടന്നതു്. ഇത്ര കരുതലോടുകൂടി സാവധാനത്തിൽ നടന്നതിനു കാരണം ആ ജലാശയത്തിൽ മുതല, ചീങ്കണ്ണി തുടങ്ങിയ ക്രൂരജന്തുക്കൾ അധിവസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതാണു്. ചാട്ടുളിപോലെ മൂർച്ചയേറിയ പല്ലുകൾ ഉള്ള ഒരുതരം മത്സ്യങ്ങൾ ആ കുളത്തിൽ ഉണ്ടു്. അതിനു് ഒരു മനുഷ്യനേയോ, മൃഗത്തേയോ ഒന്നു കടിക്കുന്നതിനു് തരംകിട്ടിയാൽ ഒരു മാംസഖണ്ഡം അതിന്റെ വായ്ക്കകത്താകുന്നതു് നിശ്ചയംതന്നെ. ഒരിക്കൽ ആ വനം സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്ന ഒരു സായ്പു് എന്തോ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു് ആ തടാകത്തിൽ ഇറങ്ങി. പിന്നീടു് ആ മനുഷ്യനെപ്പററി ഒരറിവുമില്ല. അയാൾ ആ ക്രൂരജന്തുക്കളുടെ ഇരയായി ഭവിച്ചിരിക്കണം.

കാന്താരാന്തരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മന്ദിരത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള പാതയിൽ ചെന്നുചേരുന്നതുവരെ, ആ ബാലൻ തടാകതീരത്തിൽകൂടി മന്ദം മന്ദം നടന്നുപോയി അപ്പോൾ അവനു് കലശലായ വിശപ്പു് തോന്നുകയാൽ ആ വഴിയേതന്നെ വീട്ടിലേക്കു് വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടി. ഇടയ്ക്കു് നാല്പതിൽപരം കുട്ടികൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മൈതാനം കടന്നാണു് അവൻ പോയതു്. അതു് അനേകം വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും വെട്ടിക്കളഞ്ഞു് നിരപ്പുവരുത്തിയ ഒരു കളിസ്ഥലമായിരുന്നു. ആ വനഭാഗത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും താമസിക്കുന്ന മഹാമന്ദിരത്തിലാണു് 'സാബെ' ചെന്നു കയറിയതു്. ആദ്യം കാണുന്നവർക്കു് ആ പാർപ്പിടം "ഗംഭീരമായ ഒരു വയ്ക്കോൽത്തുറു" പോലെ തോന്നും.

നാലുവശവും തറയിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തിയിട്ടുള്ള മുളകളിലും നീളമുള്ള കനത്ത കമ്പുകളിലും, വാരികളും കനംകുറഞ്ഞ കമ്പുകളും വച്ചു് വള്ളികൊണ്ടു ചേർത്തുകെട്ടി പനയോലകൊണ്ടു മറച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ കൂടാരമായിരുന്നു ആ പാർപ്പിടം. എത്ര ഭയങ്കരമായ മഴപെയ്താലും ഒരു തുള്ളിവെള്ളം പോലും അകത്തുവീഴാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര കട്ടിയായും ഭദ്രമായും അതിന്റെ മേൽപ്പുര മേഞ്ഞിരുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ഇരുനൂറിൽപരം ആളുകൾ ആ ഭവനത്തിൽ പാർക്കുന്നു. ഇത്തരം മഹാമന്ദിരത്തിനു് അവർ "മലോകാ" എന്നാണു് പറയുന്നതു്. ഗൃഹം വാതായനശൂന്യമാകയാൽ അകത്തു് വെളിച്ചം വളരെ കുറവാണു്. ഈ മന്ദിരത്തിന്റെ ഓരോഭാഗത്തു് തട്ടിവച്ചുമറച്ചു് ഓരോ കുടുംബജനങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകംതാമസിക്കുന്നു. അവരുടെ അടുപ്പുകൾ കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ മധ്യഭാഗത്തിലാണു്. അഗ്നി

കണ്ഡങ്ങളിൽനിന്നും പൊന്തുന്ന പുക മുകളിലേക്കു് പോകാൻ ശരിയായ മാർഗ്ഗമില്ല. ഉള്ളിലുള്ള വായു ചുമയുണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഘനം കൂടിയതാണു്. എന്നാൽ സമ്മർദ്ദംകൂടിയവായു കൊതുകുകളെ വിരട്ടുന്നതിനു് ഉതകുന്നു. നിത്യപരിചയം കൊണ്ടോ എന്തോ ആ ഭവനവാസികൾ അരോഗവാന്മാരായിരിക്കുന്നു.

ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ പരിസരങ്ങൾ കൃഷിക്കു പററിയ ഭൂമിയാകുന്നു. അവർ പിറുത്തിച്ചക്കയും കരിമ്പും ധാരാളമായി നട്ടുവളർത്തുന്നു. വയലുകളിൽ വേലചെയ്യുന്നതു് സ്ത്രീകളും പെൺകിടാങ്ങളുമാണു്. പുരുഷന്മാരും ആൺകുട്ടികളും വേട്ടയാടുകയും മീൻപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു ആഹാരത്തിനും വസ്ത്രത്തിനും ക്ഷാമമേയില്ല.

യൂറോപ്യന്മാർ വ്യവസായവാണിജ്യാർത്ഥം വിഭവസമൃദ്ധിയുള്ള ദേശങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു് സമുദ്രസഞ്ചാരം ആരംഭിച്ചിട്ടു് ഏകദേശം അഞ്ചു ശതവർഷമായല്ലോ. ഏതാണ്ടു അക്കാലത്തുതന്നെ ഒരു സംഘം വെള്ളക്കാർക്കു് ആമസോൺവനം സന്ദർശിക്കുന്നതിനു് സംഗതിയായി. അവിടെ പാലുപോലെ വെളുത്ത ഒരുതരം കറ ഊറിവരുന്ന മരങ്ങൾ അവർ കണ്ടു. ആ ദ്രാവകം ഉറച്ചു കട്ടിയാകുന്ന സാധനമാണു് റബ്ബർ എന്നു അവർക്കു് അറിയാമായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ റബ്ബർമരങ്ങളിൽനിന്നും കറശേഖരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ അവിടെ താമസം തുടങ്ങി. ആ വ്യവസായത്തിൽ തദ്ദേശവാസികളുടെ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിച്ചു.

റബ്ബർ മരങ്ങളിൽ കറ സംഭരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. റബ്ബർമരത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും കൊതകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കും. അവയിൽക്കൂടി ഊറിവരുന്ന ദ്രാവകം വീഴുന്നതിനു് ഓരോ കൊതയുടേയും താഴെ ഓരോ ചെറിയ പാത്രം വയ്ക്കുകയോ, കെട്ടിത്തൂക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നു. കറവീണു ആ പാത്രം നിറയുമ്പോൾ അവയെ വലിയ പാത്രത്തിൽ ശേഖരിക്കുന്നു. ഇതിനെയാണു് പ്രാകൃതറബ്ബർ(Raw Rubber) എന്നു പറയുന്നതു്. റബ്ബർകൊണ്ടു എന്തെല്ലാം സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാമെന്നു് കടകളിലും കമ്പോളങ്ങളിലുംമററും കാണുന്ന റബ്ബർസാമാനങ്ങൾ നോക്കി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണല്ലൊ. ഗ്രാമഫോൺപ്ലേററുകൾ പോലെ എത്രയോ അത്ഭുതകരമായ സാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു റബ്ബർ അവശ്യം ആവശ്യമാണു്. റബ്ബറിന്റെ ഉപയോഗവും ആവശ്യവും നിമിത്തം, സാബയുടെ ഭവനത്തിനടുത്തു് റബ്ബർമരങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പല സ്ഥലങ്ങളിലും റബ്ബർച്ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും അതിസമൃദ്ധിയായി കാണാറായിട്ടുണ്ടു്.

ഈ നാട്ടുകാർ പരോപകാരം ചെയ്യുന്നതിനു് ഉത്സാഹവും സന്മനസ്സും ഉള്ളവരാണു്. വെള്ളക്കാർ വേതനവും സമ്മാനവുംകൊടുത്തു് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. അന്ധകാരമയമായ കാനനത്തിനുള്ളിൽ പോയി വനവിഭവങ്ങൾ കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അപരിചിതരെ അനുഗമിച്ചു്, തന്നാട്ടുകാർ ആദരവോടുകൂടി വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കൂടാതെ അവർ യാത്രക്കാരുടെ ചുമടുകൾ എത്ര ഘനമുള്ളതായിരുന്നാലും ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയി എത്തിക്കുന്നു. യാത്രക്കാരിൽ ആരെങ്കിലും ക്ഷീണം നിമിത്തം നടക്കുവാൻ പാടില്ലാതാകയൊ, രോഗവശഗരാകയൊ ചെയ്താൽ ഉദാരമതികളായ ആ നാട്ടുകാർ ആ പരവശരെ മഞ്ചലിൽ കിടത്തി നിശ്ചിതസ്ഥലത്തേയ്ക്കു് ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നു. ആമസോൺ വനത്തിലെ വായു ആദ്യമായി ശ്വസിക്കുന്ന വിദേശിക്കു് രോഗംപിടിപെടുക അസാധാരണമല്ല. അന്യനാട്ടുകാരായ രോഗികളെ സാബയുടെ ഭവനത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ചിലപ്പോൾ ചികിത്സിക്കുന്നു; അവരുടെ സശ്രദ്ധമായ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടു് അധികം താമസിയാതെ രോഗികൾ സുഖംപ്രാപിച്ചു സ്വദേശങ്ങളിലേക്കു് മടങ്ങിപ്പോകും. സൽകർമ്മനിരതരായ സാബയും സാബയുടെ വർഗ്ഗക്കാരും ക്രമേണ ഉന്നതനിലയെ പ്രാപിക്കുമെന്നതിനു് രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

(പകർപ്പവകാശം ലേഖകനു്)

ഓൎമ്മകൾ.

ഒരു ചൈനീസ് കവിത.

(ചിത്രഭാനു.)

ഏറെയായ്ക്കൊല്ല, മതോൎത്തിടുമ്പോൾ,
കോരിത്തരിക്കുന്നു ദേഹമെല്ലാം!
എന്നാത്മനാഥനാമങ്ങുന്നന്നാദ്യമായ്
വന്നവെന്നൊപ്പം കളിക്കുവാനായ്.

ഞാനൊരു പിഞ്ചുകുഞ്ഞായിരുന്നു;
നൂനമെൻ കൂന്തൽ ചുരുണ്ടിരുന്നു;
പൂരിതാമോദം ഞാനെന്തോഴിമാരൊത്തു
പൂവുപറിക്കുകയായിരുന്നു.

അങ്ങോ മരംകൊണ്ടു തീൎത്തവാളും,
ഭംഗിയോലുന്ന പരിചയുമായ്,
പോക്കുതിരപ്പുറമേറിസ്സഗൌരവ പ-
മൃക്കെഴും പോരാളിയായ് നടിച്ചു.

അങ്ങിനെയൊത്തു കളിച്ചുനമ്മൾ,
അങ്ങിനെയൊപ്പം വളൎന്നു നമ്മൾ;
അങ്ങുന്നൊരസ്ഥിരചിത്ത ബാലൻ ചെറു-
തംഗന ചിന്താവിഹീന ഞാനും.

പ്രായം പതിനാലിലെന്നെത്താങ്കൾ
പാണിഗ്രഹണം കഴിച്ചു വെമ്മേ;
പാരിലാരാനുമെൻ പേരുവിളിച്ചെങ്കിൽ
പായും ഇടുമിന്നലെങ്കവിളിൽ.

നമ്മൾതൻ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ
നിന്നൊരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞശേഷം
അന്യോന്യ പ്രേമനിബന്ധിതജീവിത-
മന്യൂനമാരംഭിച്ചുള്ളു നമ്മൾ.

അങ്ങൊന്നു വേഗം പറന്നുപോയി
വീണ്ടു, മങ്ങുന്നോ പടയ്ക്കു പോയി.
ഏകാന്തമായെന്റെ വീട്ടിൽഞാൻ ജീവിതം
ശോകത്തിലാണ്ടു കഴിക്കുകയായ്,

അങ്ങുതൻ കൈകൾ ജയംവരിയ്ക്കേ,
ഇങ്ങുഞാനാവാൎത്തയും ഗ്രഹിക്കേ,
എത്രമേലാനന്ദം കൊള്ളില്ല ഞാൻ തവ
പ്രത്യാഗമനാൎത്ഥം പാറിയെത്താൻ.

(പകൎപ്പവകാശം)

....

പലതിൽ ചിലതു്.

സാമ്പത്തികനില—

റഷ്യാ-ഒരാളിനു ശരാശരി,	25	ഏക്കർ.
ആസ്ട്രേലിയാ—	24	,,
അമേരിക്ക—	36	,,
	(വിഭവസമൃദ്ധം)	
ഇൻഡ്യാ—	2-25—	ഏക്കർ
ഫ്രാൻസ്—	3	,,
ചൈനാ—	6	,,
തിരുവിതാംകൂർ—	40	സെൻറ് ഭൂമി

തിരുവിതാംകൂറിൽ-12 ലക്ഷം കുടുംബങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ 4 ലക്ഷം കുടുംബങ്ങൾക്കേ പാൎക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഭവനങ്ങളുള്ളു. 8 ലക്ഷം കുടുംബങ്ങൾ തെരുവുകളിലും കടത്തിണ്ണകളിലും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ മുതലെടുപ്പു് ഏതാണ്ടു് പത്തുകോടി രൂപാ. ഇതിൽ, രണ്ടുകോടി അബ്കാരിനികുതിയാണു്. (ഈ തുക ഉടനെ തന്നെകുറയും)

കേന്ദ്രഗവണ്മെൻറിനു്. 2 കോടി.

ശമ്പളം—നാലരക്കോടി. ബാക്കി കാണുന്ന തുകകൊണ്ടാണു് ഏൻ. ജി. ഓക്കാൎക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ, റോഡുനന്നാക്കാൻ, പാലംകെട്ടാൻ മുതലായപലതും.

* * * * *

പള്ളത്തിന്റെ കൃതികൾ.

പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ മുറിഞ്ഞുവീഴുന്ന ശബ്ദം, പൗരുഷത്തിൽ കൈവാളിളക്കം, വേലക്കാരുടെ വിയർപ്പുതുള്ളികളെക്കൊണ്ട് വെള്ളിവാക്കുന്നതു്, പാവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ, അസമത്വത്തിന്റെ അന്തിമശ്വാസം, ഭാരതമാതാവിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ചുററികയും അരിവാളും ഇങ്ങനെ ഹൃദയഹാരികളായ നിരവധി അമ്ലാനമലരുകൾ—ഒരു മഹാകവിയുടെ ഹൃദയകേദാരത്തിൽ വിളഞ്ഞ മധുരഫലങ്ങൾ—കൈരളിക്ക് ഇതാ ഒരു തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

ഈ പന്ത്രണ്ടു പുസ്തകവും രണ്ടു വാല്യമായി ബയൻറചെയ്തതു്.

ഓരോ വാല്യത്തിനും ൩ രൂപാവീതം.

12 പദ്യകൃതികൾ.

1 സ്വാഗതം	0 10 0	7 രത്നവേദി	0 10 0
2 സ്വാതന്ത്ര്യഭിക്ഷ	0 10 0	8 തൊഴിൽശാലയിലേക്കു്	0 10 0
3 സത്യപ്രഭ	0 10 0	9 കാലകല്ലോലം	0 10 0
4 ഹൃദയമർമ്മരം	0 10 0	10 ഇരുട്ടിലെ വെളിച്ചം	0 10 0
5 മധുരസ്വപ്നം	0 10 0	11 ഭാരതബന്ധു	0 10 0
6 പുഷ്പവർഷം	0 10 0	12 പള്ളിവാൾ	0 10 0

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ, മഹാകവി എൻ. കുമാരനാശാൻ, ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ഇവരുടെ എല്ലാ കൃതികളും വില്പനയ്ക്കുണ്ടു്.

കൂടാതെ വേദാന്തപുസ്തകങ്ങൾ, ദാമ്പത്യപുസ്തകങ്ങൾ, തുള്ളൽക്കഥകൾ, കഥകളിപ്പുസ്തകങ്ങൾ, വടക്കൻപാട്ടുകൾ, വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ, കുറത്തിപ്പാട്ടുകൾ മുതലായവ എപ്പോഴും വില്പനയ്ക്കു തയാർ!

(കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വലിയ ക്യാററലാഗിൽ)

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം

വാങ്ങുവിൻ! വായിപ്പിൻ!

തിരുവല്ലാ മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥലപുരാണം അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്വതന്ത്രമായി രചിച്ചിട്ടുള്ള

ശ്രീവല്ലഭചരിതം

ലഘുകാവ്യം വില രൂപാ ഒന്നുമാത്രം.

വിദ്വാൻ, വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി, M. R. A. S.

ഇരുകോഴിശ്ശേരി, തിരുവല്ലാ A. O. & P. O.

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455. Regd. No. T. 116.
Dated 28-11-1945 Regd. No. M. 4891.

വരിസംഖ്യ.		പരസ്യക്കൂലി.	
ഒരു വഷത്തേക്ക് 5 ബ്രി: രൂ.		സ്ഥിരപരസ്യക്കാക്ക്.	ഒരു പ്രാവശ്യത്തേക്ക്
ഒററ പ്രതിക്ക് 8 ണ.		മുഴുപ്പേജിനു് 50 രൂ.	8 രൂ.
ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.		അരപ്പേജിനു് 30 ,,	6 ,,
,, ഒററ പ്രതിക്ക് 10 ണ.		കാൽപ്പേജിനു് 20 ,,	4 ,,

ലേഖകന്മാരോട്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടലാസ്സിൻെറ ഒരുവശത്തുമാത്രം വൃത്തിയായി മഷികൊണ്ടെഴുതി ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പു് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

വരിക്കാരോട്:—

ഇതേവരെ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ ലക്കം കിട്ടിയാലുടൻ പണം മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷ.

വി. പി. ഏറ്റുകൂട്ടർക്കും ഇരുകൂട്ടർക്കും നഷ്ടകരമാകയാൽ വരിസംഖ്യ എപ്പോഴും മുൻകൂറായിത്തന്നെ അയച്ചിരിക്കണം.

ആഫീസ്സിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ റാപ്പറിൽ കാണുന്ന അവരവരുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

പണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും, ലേഖനസംബന്ധമായവ എല്ലാം പത്രാധിപരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും അയയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ 2 പ്രതിവീതം അയച്ചിരിക്കണം. മാസിക ഇംഗ്ലീഷു മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തപക്ഷം വിവരം ആഫീസിൽ അറിയിക്കണം.

മാനേജർ,
വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി, കൊല്ലം.

Edited, Printed and Published by M. Balakrishna Reddiar, at the Vidyabhivardhini Press, Quilon